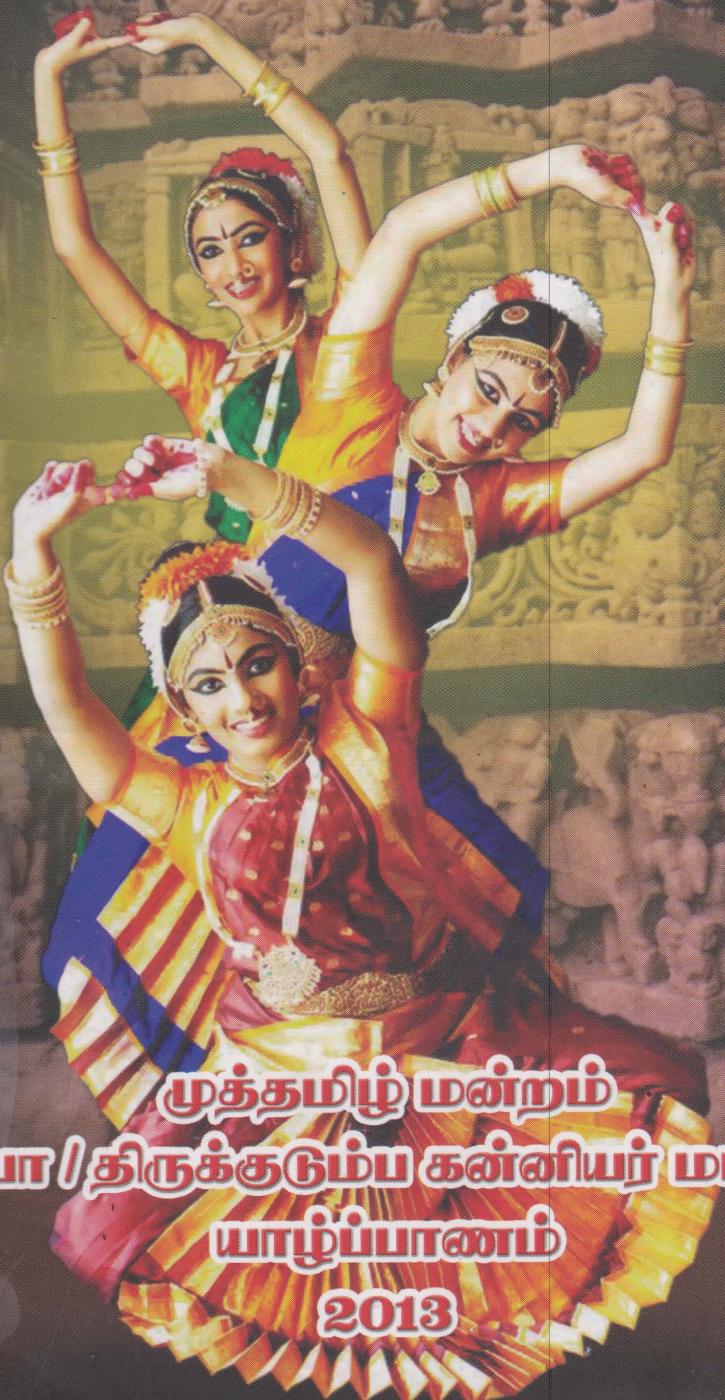

காணவீரன்

தெட்டு - 02

முத்தமிழ் மன்றம்
யா / திருக்குமேப் கன்னியர் மபம்
யாழ்ப்பாணம்

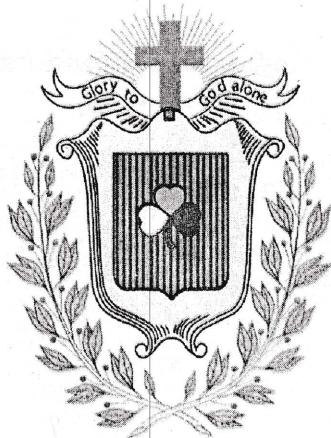
2013

“வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர் மொழி வாழியவே” – கல்வி

கலைச்சிலை

கிடங்கு : 2

முத்தமிழ் மன்றம்
யா/ திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம்
(தெசிய பாடசாலை)
யாழ்ப்பாணம்

2013

நால் : கலைத்தளிர்

வெளியீறு : 02

இங்கம் : முத்தமிழ் மன்றம்

பதிப்பு : யா/திருக்குடும்ப கண்ணியர்மடம்
யாழ்ப்பாணம்

உரிமை : முத்தமிழ் மன்றத்திற்கு

அச்சப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் பிறின்டர்ஸ்
முருகேசர் லேன்,
நல்லூர்.
021 2229285

பக்கங்கள் : vii+76

சமர்ப்பணம்

தமிழ்தாயின் தரமுணர்த்தி
தரணி எங்கும் புகழ்பெறப்பில்
தமிழ் வாழப் பணிசெய்த
“தமிழ்தூது” தனிநாயகம்
தாழைக்கு

முத்தமிழ் மன்ற நிர்வாகக் குழு 2013

காப்பாளர்

அருட்சுகோ.தயாநாயகி செபமாலை

பொறுப்பாசிரியர்

திருமதி சதாராபினி ஸ்கந்தராஜா

தலைவர்	:	செல்வி.ஆன்சில்வியா அன்ரன்
செயலாளர்	:	செல்வி.மாதுரி கமலநாதன்
உபதலைவர்	:	செல்வி சுகனியா வஸ்தியாம்பிள்ளை
உபசெயலாளர்	:	செல்வி வேஜினி ஞானேந்திரம்
பொருளாளர்	:	செல்வி சௌமியா சக்திவேல்
இதழாசிரியர்	:	செல்வி சகாயகமல்டா யூட்கிங்சன்
நிர்வாகக்குழு	:	செல்வி அபிஷா இராயேஸ்வரன் செல்வி மேதிவியா ஜோர்ஜ் மெலோ செல்வி எஸ்தர் வலன்ரைன் செல்வி ஜனனி ஜோகேஸ்வரன் செல்வி ஆன் சிந்துஜா பாக்கிராஸ் செல்வி சிரோமினி இராஜேந்திரம் செல்வி துஷானா ஜீவநேசன் செல்வி ஜேரோமி உதயகுமார்
கலைத்தளிர்		
பொறுப்பாசிரியர்	:	திரு.யோ.யோண்சன் ராஜ்குமார்

புத்தயறு மன்றம் - 2013

இருபுவர்கள் (ஒ.வ.)

திரு. இ.பா. யூரங்கன் ராக்ஷஸர் (கலைஞர்தானர் பொருப்பாசிரியர்), செல்வி.பு. காபாமலோ.ஏ. (இதழாசிரியர்), லெ. பு. பு. பெளாஷு.ஏ. (பெ அதிபா), அநுப்சேகாத்திரி.தயாநாகி செபாமாகல (அந்பர்), செல்வி.அ. ஆண்டில்லியா(கலைஞர்), திருமதி. எல். ஐ.கந்தராஜா (தமிழ் மன்றப்பொறுப்பாசிரியர்) செபாமாகல (அந்பர்), செல்வி.அ. ஆண்டில்லியா, திருமதி. எல்.வேட் நெஜினேஸன்.தி.ருமதி. அகல்யா இராஜபாரதி.

இருபுவர்கள் (முதல் வரிசீலிம்)

செல்வி.யா. யாழிலி, திருமதி.ஏ.வி.பி. தேவநிதிராகஙன், செல்வி.எஸ். கீழஞ்சிலி, திருமதி. ஆ.கேணன் பிற்பாறூரா, திருமதி.வி. எ.ஷார், செல்வி.பா.ஆண்கிந்துயா, செல்வி.க.மாதுரி (கெபலாளர்) செல்வி.வி. வி.கக்ஷபா

செல்வி. உ. கேள்வாழி, செல்வி.க.செ. துசானா, செல்வி.பா. அபிஷா, செல்வி.ரா. அபிஷா, செல்வி.ச. செல்வி.பா

கல்விப் பணியாளரின் ஆசிச் செய்தி

யா/ திருக்குடும்ப கன்னியர் MDT பாடசாலையினது மாணவிகளால் வெளியிடப்படும் “கலைத்தளிர்” சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

யா/திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம் தேசியப்பாடசாலை பெண்களுக்கு சிறப்பான கல்வியை வழங்குவதற்கென உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். இப்பாடசாலை மாணவிகள் கல்வியிலும் ஏனைய இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளிலும் சிறந்த நிலையினை நிறைநாட்டி வருகின்றனர்.

இப்பாடசாலை மாணவிகளது கல்வி அடைவுகளுக்கும் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளுக்கும் உரமுட்டும் வகையில் இப்பாடசாலையினது முத்தமிழ் மன்றத்தினரால் “கலைத்தளிர்” எனும் சஞ்சிகையானது இரண்டாவது திதழாக இந்த இதழ் வெளிவருகின்றது. மாணவிகளது ஆக்கங்களைத் தாங்கி வரும் இச்சஞ்சிகையானது அவர்களது தமிழ் அறிவை மேம்படுத்துவதுடன் கதை, கவிதை, கட்டுரை போன்றவற்றைப் படைக்கும் திறனையும் இம்மாணவிகள் மத்தியில் வளர்க்கும்.

மாணவிகளது பல்வேறு திறன்களையும் வளர்த்து ஆளுமை மிக்க மாணவியரை உருவாக்கும் நோக்கோடு வெளியிடப்படும் இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து சிறப்புற வெளிவர ஆசி கூறுகின்றேன். இச்சஞ்சிகை வெளிவர காரணமாக இருந்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

செ.உதயருமார்

வலயக் கல்விப் பணிபாளர்

யாழ் வலயம்

யாழ்ப்பானம்.

அ�ிபரின் ஆசிச் செய்தி

எமது, யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம் பாடசாலையின் முத்தமிழ் மன்றத்தினால் “கலைத்தளிர்” சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழ் வெளியிடப் படுவதைக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றேன்.

மாணவர்களிடையே எழுத்தாற்றல், கிரகித்தல், இரசனை மனப்பாங்கு என்பவற்றை விருத்தி செய்ய “கலைத்தளிர்” ஒரு களமாக அமைகிறது என்றால் மிகையில்லை.

ஒரு பாடசாலையானது மாணவர்களுடைய சகல ஆங்கைப் பண்புகளும் வளர்க்கப்படுகின்ற இடமாக அமைய வேண்டும். பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்று முடித்து வெளியேறும் மாணவர்கள் சிறந்த எழுத்தாற்றல் மிக்கவர்களாகவும் தலைமைத்துவம் மிக்கவர்களாகவும் மினிர இச்சஞ்சிகை பெரிதுந்துணைப்பியும்.

வாசிக்கும் பழக்கமுள்ள மாணவர்களே சிந்தனை ஆற்றல், ஆக்கத்திறன் உதவேகங் கொண்டவர்களாகத் திகழ்வர். அறிவுத் தேடலுக்கு இச்சஞ்சிகை ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும்.

இக்கலைத்தளிர் சஞ்சிகை தமிழ், அழகியற்துறை மாணவர்கள் ஆசிரியர்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சியில் வெளிவருகின்றது. இம்மலரின் ஆக்கத்திற்கு உதவிய மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் பாராட்டுகின்றேன். மாணவ சமுதாயத்திற்கு அறிவுச் சுடரைப் பரப்பி காலந்தோறும் தளிரவிட்டு ‘கலைத்தளிர்’ வளர்ந்திட மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

அருட்சோ.தயாநாயகி செய்மாலை

அதியர்

யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்

உப அகிபரின் ஆசிச் செய்தி

மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் படைப்பாற்றல் திறனை குழந்தைப் பருவத்தில் தூண்டி விடும் களம் பாடசாலை தான் காணும் பொருட்கள், பெறும் அனுபவங்கள் உள்ளத்தில் உறைந்து கற்பனையாய் உருப்பெற்று புதியன் படைக்கும் படைப்பாளியாக ஓவ்வொரு குழந்தையும் மாறுக்கின்றன.

மாறும் உலகை நல்ல மாற்றத்திற்கு உள் கொண்டும் வலிமை மிகு சக்தி ஆக்கச் செயற்பாடுகளிலேயே தங்கியுள்ளது. தன்னை உணரவும் சமூகத்தை உற்று நோக்கவும் ஏன் எனும் வினாவை தன்னுள் கேட்டு எது செய்யலாம் எனத்தீர்மானிக்கும் சிந்தனைப்புரட்சிக்கு விடைதேடும் பாசனையாக பாடசாலை மன்றங்கள் புதுத்தளங்களை உருவாக்கி கொடுக்கிறன.

எமது பாடசாலையும் 'கலைத்தளிர்' எனும் சஞ்சிகை மூலம் மேடை அமைத்துக் கொடுக்கின்றது. அதில் மாணவரை கவிதை, சிறுகதை, நாடகம் எனும் எழுத்துச் செயற்பாடுகளை அராங்கேற்ற அமைக்கின்றது. கேட்டவர்கள் இங்கே படையல் தந்துள்ளனர். அதனை தொகுத்து நூலுருவாக எமது தமிழ் மன்றத்தினர் உங்களுக்கு தந்துள்ளனர்.

இவர்களின் உழைப்பு உண்மையானது, தூய்மையானது தம் சிந்தனைக்கு எட்டியவற்றையே தந்துள்ளனர். உங்களின் விமர்சனங்களும், ஆலோசனைகளும் இவர்களின் தொடர்படையலுக்கு ஊட்டமாகட்டும். திருக்குடும்பத்தின் ஆசீர்வாதத்தோடு கணமிக்க ஆக்கல்களை தம் வாழ்நாளில் உருவாக்க இறையாசி வேண்டுகின்றேன்.

எம் ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் உன்னத படைப்பாளிகளாக மாறும் இவர்களின் செயற்பாட்டிற்கு உறுதுணையான மன்றத்தினரையும் படைப்பாளிகள் அனைவரையும் பாராட்டி கலைத்தளிர் தொடர்ந்து வெளிவர வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

செல்வி. மே. பூ. பெனழக்ர்

உப அதியர்

யா/திருக்குடும்ப கன்ஸியர் மடம்

முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியர்

முத்தமிழ் மன்றத்தின் முத்தெனவே வந்துதித்த கலைத்தளிரின் வரவு கண்டுகளி கூருகின்றேன் செம்மொழியாகிச் செழிப்படைந்த செழுந்தமிழின் செம்மைதனை செப்பிட வருகின்றது இக்கலைத்தளிர். தமிழின் சிறப்பை மேன்நிலைப்படுத்தும் யாழ் மன்னீன் திருக்குடும்கள்ளியர்மடம் பாடசாலை வெளியிடும் கலைத்தளிர் மாணவச் செல்வங்களுக்கு மகத்தான வரப்பிரசாத மாக அமையும்.

கவிஞரு கவிதைகள் சிந்தனைகள், கட்டுரைகள், இரசிக்க சிறுகதைகள், அறிவுத் தகவல்கள் என்பற்றை வலுவூட்டி அள்ளி வருகின்றது கலைத்தளிர். விரைந்தோடும் விஞ்ஞான யுகமதில் நின்று நிதானிக்க கூட நேரமில்லை. மனிதனை அமைதிப்படுத்தி சிந்தனையை தூண்டி கலைகளில் மகிழ்வித்து மனஅமைதியை தருவது வாசிப்பு, பூரண மடைய மனிதனுக்கு உதவுவது வாசிப்பு. எனவே கலைத்தளிரும் மாணவர்களுக்கு வழி காட்டியாக அமையும் என்பதில் வியப்பில்லை.

எமது யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர்மடம் பாடசாலையில் 2013 ஆம் ஆண்டு முத்தமிழ் மன்றத்தால் கலைத்தளிரின் இரண்டாவது வெளியிடப்படுகிறது. இதற்கு உதவி புரிந்த பாடசாலை சமூகத்தினருக்கும், மாணவர்களுக்கும் நன்றி கூருகின்றேன். காலத்தால் அழியாத ஆவணமாக இச் சஞ்சிகையும் அமையும் என்பதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றோம்.

திருமதி.சதாறூபினி சிறீகந்தராஜா
பொறுப்பாசிரியர்
முத்தமிழ் மன்றம்

முத்தமிழ் யன்றத் தலைவி

யாழ் திருக்குடும்பக்கன்னியர் மட பாடசாலை 150 ஆண்டுகளை கடந்துள்ள நிலையில் தனக்கென ஒரு கல்விப்பாரம்பரியத்தை பேணி 2013 ஆண்டிலே காலடி பதித்து வளர்ச்சிப்பாதையை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதிபர், ஆசிரியர்களின் அயராத முயற்சியினாலும் உந்துதலினாலும் மாணவர் களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் 'கலைத்தளிர்' எனும் சுஞ்சிகையை வெளியிடுவதிலும் அதற்கான வாழ்த்துரையை வழங்குவதிலும் உள்ளம் உவகை அடைகின்றேன்.

இசைத்தமிழ், இயற்றமிழ், நாடகத்தமிழ் என்ற முத்தமிழுக்கும் அப்பால் இன்று அறிவியல் தமிழாகியும் உருக்கொண்டுள்ள செம்மொழியாம் நம் தமிழை நாழும் அணி செய்ய அமைந்த சிறு பணியாக 'கலைத்தளிர்' என்ற இம்மலர் வெளியீட்டை மேற்கொள்கின்றோம். மேலும் 'கலைத்தளிர்' எனும் சுஞ்சிகையானது மாணவர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது. தமிழ்ப் பற்றுள்ள மாணவர்களின் எண்ணால் கஞ்கும் சிற்றனைகஞ்கும் சிறந்த ஒர் களமாக 'கலைத்தளிர்' அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

தமிழ் என்ற சொல்லுக்கு இனிமை என்று பொருள். இனிமையும் நீர்மையும் தமிழ் என்பர். இத்தகைய சிறப்பான தமிழை நம் மாணவர்கள் நேரிக்க வேண்டும். அதனுடாக அவர்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தை வளமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு "கலைத்தளிர்" ஒரு சிறந்த அனுபவக்களமாகவும் மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக் கொண்டும் தளமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும்.

தளிராய் மலரும் இச்சுஞ்சிகையானது எதிர் காலத்தில் பலரது ஒத்துழைப்பால் பெரு விருட்சமாகி வளர வேண்டும் என இறைவனின் ஆசியை வேண்டி நிற்கின்றேன். தொடரும் காலங்களிலும் இப்பணி தொடர ஆசி வேண்டி இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். இச்சுஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக்காக உழைத்த அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கும், சிறப்பாக கலைத்தளிர் பொறுப்பாசிரியருக்கும், தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியருக்கும், மாணவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எதிர் வரும் காலங்களிலும் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உழைக்கவும் நிறைந்த மனத்துடன் சேவையாற்றவும் இலட்சியக்கணவை நனவாக்கவும் எல்லோரும் ஓன்று படுவோம்.

"என்றுமள தென்றமிழ்"

செல்வி, ஆயுஷில்வியா அன்றன்

தலைவர் :

முத்தமிழ் மன்றம்

கலைத்தளிர் பொறுப்பாசிரியர் ...

யாழ் திருக்குடம்ப கன்னியர் மடத்தின் முத்தமிழ் மன்றத்தின் வெளி

யீடான “கலைத்தளிர்” சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழ் முன்வைப்பில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். எமது தமிழ் மற்றும் அழகியல் பாடத்துறைகள் இணைந்து எமது மாணவர் மத்தியில் முத்தமிழின் சிறப்பை உணர்த்தவும், ஆக்கத்திறனை மேம்படுத்தவும் வாசிப்பு ஆர்வத்தினை பெருக்கவும் மேற் கொள்ளும் நடவடிக்கையாகவே இவ்விதழ் பிறப்பாக்கத்தினை நோக்குகின் ரோம். எமது அதிபர் அருட்சோதரி தயாநாயகி செபமாலை அவர்களின் ஊக்கத்தின் மூலம் கடந்த வருடம் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்ட “கலைத் தளிர்” பலரின் பாராட்டுக்கலையும் பெற்றது. இரண்டு வருடங்களுக்கொரு முறை இதனை வெளியிடுவதென்று நாம் திட்டமிட்டிருந்தாலும், அதிபர் அவர்களின் ஊக்கமும். கடந்த இதழ் பற்றி ஆய்வு செய்த விரிவுரையாளர் லீச்சனின் ஆலோசனையும், இணைந்து வருடந்தோறும் இதனை வெளியிடுவதென்ற நோக்கினை சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது.

இந்த இரண்டாவது இதழை “தமிழ்தாது” தனிநாயகம் அடிகளுக்கு சமர்ப்பணம் செய்வதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றோம். எம் தாய்த்தமிழை உலககலை கொண்டு சென்று பிறநாட்டார் அதனை வணக்கம் செய்யவைத்த பெருந்தகை தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாவார். அவரின் பிறப்பின் நூற்றாண்டினை எமது தமிழ்மண் சிறப்பாக கொண்டாடும் இவ்வருடத்தில் நாமும் அவரை நினைவு கூரவதில் பெருமையடைகின்றோம்.

கலைத்தளிர் இரண்டாவது இதழின் வெளிவருகைக்கு ஊக்கம் தந்த எமது அதிபர் அருட்சோதரி தயாநாயகி செபமாலை அவர்களுக்கும், ஆசிச்செய்தி வழங்கி மலருக்கு மகிழ்மதந்த யாழ் வலய கல்விப் பணிப்பாளர் S. உதயகுமார் அவர்களுக்கும். விளம்பர அன்பளிப்புக்கலை வழங்கிய வர்த்தகத்துறை அன்பர்களுக்கும் எமது இதயழுர்வமான நன்றிகள்.

மற்றும் சிறப்புற ஆர்வத்துடன் அச்சப்பதிப்பை மேற்கொண்டு உதவிய மதி கல்லூல் அச்சகத் தாருக்கும். துணை நின்ற ஆசிரியர்களுக்கும், எமது நன்றிகள். சிறப்பாக இம்மலர் வெளியீட்டின் இயக்கு நர்களான 2013ம் ஆண்டின் முத்தமிழ் மன்ற அங்கத்தவர்களுக்கும் சிறப்பாக இவ்விதழின் வருகையில் அயராது பாடுபட்ட. இம்மலரின் இதழாசிரியர் செல்வி யூ.சகாயகமல்டா மற்றும் முத்தமிழ் மன்ற தலைவி செல்வி அ.ஆண்சில்வியா ஆகியோரையும் பாராட்டுவதுடன் முத்தமிழ் மன்ற பொறுப்பாசிரியர். மன்ற ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

“கலைத்தளிர், பல தனிராய் இதழிட

இறையவன் அருள் கூவானாக”

யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார்

கலைத்தளிர் மலர்ப் யொறுப்பாசிரியர்
யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்

ஒத்துழாசிரியர் ...

பல தமிழ் தனிர்கள் கிளைபரப்ப வித்திடும் யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியாமட்டம் பாடசாலையானது இரண்டாவது தடவையாக "கலைத்தளிர் எனும் இதழை ஈன்றெடுப்பது பெருமைக்குரியதாகும். இந்த வகையில் மாணவர்களின் தனித்துவங்களை தன்னகத்தே கொண்டு தமிழை வளர்க்க தனக்கொரு இடம் கேட்டு இவ் இதழ் மலர்ந்திருக்கிறது. நிச்சயமாக இம்மலர் பறப்பும் தமிழ் என்ற நறுமணம் எம்மண்ணின் காற்றோடு கலப்பது காலத்தின் தேவையாகும். ஏனெனில் இன்று தமிழ் பண்பாடுகள் கலை, கலாசாரங்கள் அனைத்தும் மழுங்கிப் போடுவன்ன.

கலைத்தளிர் மாணவர் மனங்களையும் ஆசிரியரின் ஆற்றல்களையும் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை என படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. இதன் மூலமாக அவர்களின் மனங்களில் தமிழுக்கு நிகரற்ற ஓர் இடம் உண்டு என்பதை உணரமுடிகிறது. எனவே இது போன்ற தனிர்கள் மேலும் மேலும் எம் மண்ணில் வளர்வதற்கு இவ்விதம் ஊன்று கோலாகவும் எடுத்துக்காட்டாகவும் உள்ளதை எண்ணி மீண்டும் பெருமைப்படுகிறேன்.

மேலும் இவ் இதழ் விரிய ஒத்துழைத்த அனைவரும் நன்றிக்குரியவர்களே. அந்த வகையில் எத்தனையோ சவால்களுக்கு மத்தியில் கடவுளின் அருள்கொண்டு இவ்விதம் பூரணமடைந்துள்ளது. தமது தலைமைத்துவத்திற்குள் இவ் இதழ் தலைசிறக்க வேண்டும் என்ற சிறப்பான நோக்கத்தோடு எம்மை நெறிப்படுத்திய கல்லூரி முதல்வர் தயாநாயகி செபமாலை அவர்களுக்கு எம் இதயபூர்வமான நன்றிகள். எம்மை ஊக்குவித்து ஆற்றுப்படுத்திய தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாசிரியர் திருமதி.ச.ரீகந்தராஜா அவர்களுக்கும் இவ்விதம் ஒளி வீச தன்னை மைமுகாக உருக்கி நின்ற இதழ் பொறுப்பாசிரியருக்கும், உறுதுணையாய் நின்ற ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். தொடர்ந்தும் இவ்விதமுக்கான வாழ்த்துச் செய்திகளை வழங்கிய யாழ் வலை கல்விப்பணிப்பாளர், அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கும் விளம்பர அன்பளிப்பு வழங்கிய வர்த்தகப் பெருந்தகைகளுக்கும் நன்றிகளை கூறுவதில் மகிழ்வடைகின்றோம். இவ்விதழானது பல பயன் தரும் ஆக்கங்களை தாங்கி அழுகுற திகழ ஆக்கங்களை படைத்த ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ளம் கலந்த நன்றிகள். இவ் இதழ் படைத்த படைப்புக்களின் நிறைவை எல்லோருக்கும், கூறும் படியும். குறையிருப்பின் எங்களுக்கு கூறும் படி கேட்டு நிற்கின்றேன்.

தொடர்ந்து எமது கல்லூரி இது போன்ற தமிழ் வளர்க்கும் பணிகளில் மேலும் மேலும் பங்கேற்று மாணவர்களை வளர்க்கவும் தமிழ் மண்ணிற்கு பெருமை சேர்க்கவும் ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

செல்வி.யூ.சகாய கமல்டா

ஒத்துழாசிரியர்

முத்தமிழ் மன்றம்

தெரிவின் உண்ணே ...

பக்கம்	
➤ தமிழுக்கோர் தனி நாயகம்	01
➤ பெரியபுராணம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்	08
➤ சிற்ப, ஒவியக்கலையின் நாட்டியக் கூறுகள்	12
➤ நன்மைக்கு....?	16
➤ கடமையும் உரிமையும்	19
➤ பண்டைய பண்ணிசையும் நாட்டியமும்	22
➤ பிறப்பெருத்துப்போன பேனா ...?	25
➤ மொழி உரிமைகள் மனித உரிமைகளே	26
➤ ஏழும் ஒன்பதும்	30
➤ இலக்கியத்தில் நாடகப் பாணியும் அதன் அவசியமும்	32
➤ நம்மை நாமே செதுக்குவோம்	34
➤ எழுத்து எனக்கோர் ஏணி	35
➤ பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி அன்றிலிருந்து...	37
➤ தமிழ் ஒரு செம்மொழி	40
➤ என் தமிழ் மொழி வளர்க!	43
➤ வேவி	44
➤ கூத்துக்கலையின் வளர்ச்சியில் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்	47
➤ சங்கமருவிய கால இலக்கியப்பண்புகள்	50
➤ தமிழ் தழைக்க தா கரத்தை	54
➤ பெண் அடிமைத் தனம்	55
➤ வேண்டாம் மறுபிறப்பு	57
➤ இகையழகு	58
➤ ஆபிரகாம் விங்கனும் அவர் வாழ்வு கற்றுத் தரும் பாடங்களும்	60
➤ மனிதா நீ மாற்டா	62
➤ தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்வும் தமிழ் பணி உலகமும்	63
➤ பாரி மன்னன்	65
➤ மனித நேயம்	67
➤ நடன உருப்படிகளின் வேறுபாடுகள் அன்றும் இன்றும்	68
➤ ஜம்பொருட்தொகுதி	70
➤ தாய் எனுந் தெய்வம்	71
➤ மரபுரிமைச் சின்னங்களை பாதுகாப்போம்	72
➤ தமிழ்தாதனுக்கு தரும் உறுதி	76

தமிழ்க்கோர் தணிநாயகம்

திருமதி.ஜெ.சிறிஸ்கந்தராஜா
ஶாஹியர்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்ய வேண்டும்” எனும் தீராத ஆவலினால் அகில உலகிலும் தமிழ் மனம் பரப்பிய தமிழ்த்தாது ஆனவர் அருட்பணி தனிநாயகம் அடிகள் ஆவார்.

இவரது பிறப்பு, வளர்ப்பு, தமிழ்ப்பணி, மறைப்பணி, கல்வி என்பவற்றை அறியுமிடத்து இறைவனின் வழிநடத்தல் இவருடன் இருந்துள்ளதை வெளிப் படையாக உணரமுடிகிறது. உண்மை, நேர்மை, மொழிப்பற்று, சமரசம், சரவமதபாறை, அஞ்சாமை, பன்மொழிப் புலமை, சாதிக்கும் ஆற்றல் போன்ற பண்புகள் அடிகளான அழியாப்புகழுடைய அறிஞராக ஆக்கியுள்ளன.

இறப்பும் வளர்ப்பும்

யாழ்ப்பாணம் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஹென்றி ஸ்ரனிஸ்லோஸ் கணபதிப்பிள்ளை செசில் இராசம்மா தம்பதிகளின் மூத்த பிள்ளையாக 1913 ஆவணித் திங்கள் 2ம்நாள் அன்று ஊர்காவற்றுறை கரம் பொன் கிராமத்தில் இவர் பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கு சேவியர் எனும் பெயர் கூட்டு மகிழ்ந்தனர். இவரது தந்தையார் கணபதிப்பிள்ளை ஆழமான சைவசமய பற்றுடைய குடும்பத்தை சேர்ந்தவர் இவர் தானாக விரும்பி கத்தோலிக்க சமயத்தை தழுவியதால் பெற்றோரதும் உற்றோரதும் கடும் எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டார். இவர் கத்தோலிக்க சமயத்தை தழுவுவதற்கு ஸ்ரனிஸ்லோஸ் எனும் குருவானவர் காரணமாயிருந்தார். இவர் தானும் கிடைத்தினிர் 2

ஒரு குருவாக வர வேண்டும் என விரும்பிய போது அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்த குருவானவர் அவரைத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என கேட்டுக் கொண்டதுடன் தனது உறவினரான பெண்ணை இவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். எனவே இவரது பெற்றோர் தமக்கு பிறக்கும் மூத்த புதல்வனை குருத்துவப் பணிக்கு அர்ப்பணிப்பு செய்வதாக வேண்டுதல் செய்திருந்தனர். ஆனால் மகன் சேவியர் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பெற்றோரின் வேண்டுதலைத் தான் நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என மறுத்து விட்டார்.

சேவியர் தனது ஆரம் பக்கல் வியை ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி யிலும் தொடர்ந்து யாழ்/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் கற்றார். மாணவனாக இருந்த போது தமிழ் ஆங்கிலம், சரித்திரம், புவியியல் ஆகிய பாடங்களிலும் தங்கப்பதக்கங்களைத் தட்டிக் கொண்டதுடன் யூலியர் சீசர் நாடகத்திலும், மார்க் அன்ரனியின் உரையை ஆங்கிலப்பேச்சுப் போட்டியில் மிகவும் சிறப்பாக பேசிப் பாராட்டுதல் கணை பெற்றுக் கொண்டார் இவரது தந்தையார் ஸ்ரனிஸ்லோஸ் கணபதிப்பிள்ளை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றதுடன் பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராகவும் கடமை யாற்றியதால் சேவியரும் தமிழழு விட ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற விரும்பினார். இவர் கல்லூரி வெளியீடான பொட்டில் சண்சைன் (Bottled Sunchine) எனும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார். அவ்வேளையில் 17ஆங்கில

கட்டுரைகளை அச்சஞ்சிலைகயில் வரைந்திருந்தார். வாசிப்பு இவரது ஆங்கில அறிவை மினிரச செய்ய உதவியது. இதனால் கல்லூரி மாணவனாய் இருந்த போதே இவர் எல்லோராலும் அறியப்பட்டிருந்தார்.

மனமாற்றமும் குருமட வாழ்க்கையும்

இவரது தேடலும் வாசிப்பு ஆர்வமும் இவரது வாழ்க்கையில் பெரிய திருப்பு முனையாக அமைந்த சம்பவம் இவரது பெற்றோரின் ஆசையை பூர்த்தி செய்வதற்காக இறைவன் அருளிய சந்தர்ப்பம் என்றே கூற வேண்டும். இவர் கல்லூரியின் இறுதி வகுப்பில் பயின்று கொண்டிருக்கும் போது லியோ டால்ஸ்டாய் எழுதிய “புத்துயிர்ப்பு” (Resurrection) எனும் நூலை தனது 15ஆவது வயதில் படித்தார். இந்நால் இவரது மனதில் ஒரு அசைவினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. தனது வாழ்க்கையில் சேவையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தியது. இந்நால் தான் என பின்பொருமறை கூறியுள்ளது. இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இத்தருணத்தில் ட்ரம்மண்ட் (Drummond) எனும் அறிஞர் எழுதிய ஒரு குறிப்பு அலை பாய்ந்து கொண்டிருந்த இவரது எண்ணங்களில் ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்படுத்தியது. “நான் இவ்வுலகில் ஒரு முறைதான் வாழ முடியும் எனவே நான் இறக்கும் முன் என்னால் இயன்றாவு எல்லா நற்செயல்களையும் செய்தல் வேண்டும். ஏனை னில் மீண்டும் ஒரு முறை நான் வாழப்போவதில்லை” எனும் குறிப்பு இவரது எண்ண அலைகளை உலுக்கியது. இவரது தாயார் இவரிடம் இவரை குருத்துவ பணிக்கு செல்லுமாறு பல முறை வேண்டியும் அசையாத இவரது மனதில் மாற்றம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. இவர் குருத்துவப் பணிக்கு தன்னை அர்ப்பணிக்க முடிவு செய்தார். இவரது முடிவை அறிந்த போது இவரது தந்தையார் பெரிதும் மகிழ்வடைந்தார். ஆனால் இந்த

மகிழ்வைச் சுவைக்க இவரது தாயார் இவ்வுலகில் இருக்கவில்லை.

குருத்துவ கல்விக்காக கொழும்பில் உள்ள புனித பேனாட் குருத்துவ கல்லூரியில் இணைந்து 1931-1934 வரை மெய்யியல் பயின்றார். இவு வேளையில் கொழும்பில் இருந்த வெளியாகிய The Messenger of the sacred heart for Ceylon எனும் ஆங்கில வார திதமில் “Max Pemberton” “எனும் புனைப்பெயரில் 11 கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். இது இவரது எழுத்தாற்றலையும் ஆங்கிலப் புலமையையும் மேலும் மேலோங்கச் செய்தது. புனித பேனாட் குருத்துவ கல்லூரியில் இவர் மெய்யியல் கல்வியை முடித்த போது என்ன காரணமோ தலைமையினால் இவர் குருத்துவ கல்லூரியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்.

உலகத்திற்கும் நூலு

குருமடத்தில் இருந்த வெளியேற்றப்பட்டது. இவருக்கு மிகவும் மனவேதனையை அளித்தது. மிகவும் மனமுடைந்திருந்த அதே வேளையில் உரோமில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற College de Propaganda fide எனும் கல்லூரியில் மறைக்கல்வி கற்பதற்கான அனுமதி இவருக்கு கிடைத்தது ஆனால் இக்கல்லூரி அனுமதி பெற்ற முதலாவது இலங்கைத் தமிழர் எனும் பெருமை நிலைக்கவில்லை இவர் உரோம் செல்வதற்கான அனுமதி இவரது மறைமாவட்ட ஆயரினால் மறுக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சி இவரது தமிழப் பணிக்கான கதவு திறக்க வழி செய்தது. உலகத்தமிழ்த்தாது எனும் தகுதியை பெற இறைவன் வகுத்த திட்டமாக இது உணரப்படுகிறது.

1933ல் இவரது குருத்துவ பயணத்திற்கு ஏற்பட்ட தடையானது 1934ல் ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்வினால் தளர்வடைந்து இந்தியாவில் மலையாளத்தில் பணியைத் தொடர வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இவ்வேளை மலையாளத்தை சேர்ந்த சீரோ மலங்காரசபையின் ஆயர் மேதகு மார்க் கிவானி யோஸ் அவர்கள் தமது மறை மாவட்டத்

திற்கு பணியாளர்களை சேர்ப்பதற்கு இலங்கைக் கு வந்திருந்தார். அருட்செல்வன் சேவியரை நன்கு அறிந்திருந்த அருட் தந்தையர் சாள்ள் மத்தியில். லோங் ஆகியேர் பரிந்துரைத்ததன் பேரில் ஆயர் அவர்கள் சேவியரை திருவனந்தபுரம் மறைமாவட்டத்தில் இணைத்து கொண்டார். இந்நிகழ்வு அருட் செல்வன் சேவியரை மறையியல் கல்வியை உரோம் மாநகரில் இயங் கும் மறைக்கல்லூரியில் தொடர வழி செய்தது. அது உலகத் தமிழ் தூதுப்பணிக் கும் வழிசைமத்தது.

யாழிலின் மொழிகளிலே தமிழ் மொழி பொல் ...

இவர் உரோமை மாநகரில் 1934-1939 வரை ஜந்து ஆண்டுகள் இறையியல் கல்வி பயின் றார். இவருடன் 43 வேற்று நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். இக்கால கட்டத் தில் சேவியர் பன்மொழிப் புலமை பெற்றுதடன் தமிழ் மொழி மேல் பற்றும் ஆரவமும் கொள்ளும் கூழலும் ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே ஆங்கிலம், வத்தீன் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்த சேவியர் உரோமில் இத்தாலி, ஸ்பானிஷ், ஜேர்மன், பிரெஞ், கிரேக்கம், எபிரேயம், ஆகிய மொழிகளையும் கற்றார். பிறமொழிகளுடன் உறவாடும் வேளையில் தமிழ்மொழி மேல் பற்றும் மதிப்பும் படிப்படியாக இவரிடம் சுட்ரவிடத் தொடங்கிறது.

அவ்வேளையில் அங்கு அவர் உரோமை மாநகரில் வாழ்ந்த எட்டுத் தமிழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வீரமா முனிவர் கழகம் ஒன்றை குரு மடத்தில் நிறுவித் தமிழைக்கற்க வழி செய்தார். அத்துடன் வத்திக்கான் வாளனாலி நிலையத்தில் இருந்து தமிழில் ஒலிபரப்பும் வாய்ப்பையும் பெற்றார். இந்நிகழ்வானது தேமதுரைத் தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் எனும் ஆவலையும் வேகத்தையும் இவருள் ஏற்படுத்தியது.

இவர் 1938 மார்ச் மாதம் 19ம் நாள் உரோம் நகரில் கத்தோலிக்க சமயக்குருவாக திரு நிலைப் படுத்தப்பட்டார். மறுநாள் தமது அண்ணையின் பெயர் கொண்ட புனித.செசிலியா கல்லைறச் சுரங் கத்தை தனது முதல் திருப்பலிக்காக தெரிந்து கொண்டார். அதே வருடம் செப்ரெம்பர் மாதம் 29ம் நாள் நெடுந்தீவு புனித சவேரியார் ஆலயத்தி ழும் திருப்பலி ஓப்புக் கொடுத்தார். அங்கு நெடுந்தீவு மண்ணின் வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கும் அளவுக்கு பிரமாண்ட வரவேற்பும் அடிகளாருக்கு வழங்கப்பட்டது. மீண்டும் அடிகள் உரோமாபுரி சென்று ஆய்வுறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பித்தார். பன்மொழித் தேர்ச்சி பெற்ற அடிகளார் சார்பாவில் தமிழ் மொழியின் இனிமையை உணர்வுப்புறவுமாக சுலவக்கத் தொடங்கினார்.

ஈறைப்பற்புப் பணி

உரோம் மாநகரில் மறைப்பற்பு கல்லூரியில் கார்த்தா ஜீனியஸ் குருகுலம்" எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இவ் ஆய்வானது கி.பி 3ம் நூற்றாண்டில் ஆபிரிக்கா வில் மறைப்பணி ஆற்றிய திருமறைத் தந்தையருள் ஒருவரான ஆயர் சிப்பிரியானும் அவரது குருக்களும் வேற்று மதங்களின் தனித்துவமான பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்களின் பின்னணியில் யேசு சமயக் கொள்கைகளுக்கு எவ்வாறு சான்று பகர்ந்தார்கள் என்பதை ஆழமாக ஆராய்வதாக அமைந்திருந்தது. இவ் ஆய்வில் ஈடுபட்ட வேளையில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை ஓரிடத்தில் வேலூன்றச் செய்ய வேண்டுமெனில் அம்மண்ணின் பண்பாட்டு கோலங்களுடன் ஒன்றிணைய வேண்டும் எனும் கருத்து அடிகளாரின் உள்ளத் தில் ஆழமாக வேலூன்றியது தொடர்ந்து ஆயர் மேதகு கபிரியேல், பிரான்சிஸ், மூலம், ரோச் ஆண்டகையின் தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தில் இணையும் அனுமதி பெற்றார்.

1940-1945 வரை தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தில் உள்ள புனித திரேசாள் உயர்நிலைபாடசாலையின் துணைத்தலைமை ஆசிரியராக வும் ஆங்கிலம், வரலாறு, தமிழ், சமயம் ஆகிய

பாடங்களில் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவ்வேளையில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆர்வம் துளிர்விடத் தொடங்கியது. வீரமாழுனிவர் தாங்கி யிருந்து சமயப் பணியிடும் தமிழ்ப் பணியுமாற்றிய வடக்கன் குளத்தில் அடிகளார் சமயப் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் தமிழைக் கற்க வேண்டும் எனும் அவா மேலிடத் தொடங்கியது. காரணம் தூத்துக்குடி ஆயர் ரோச் தமிழார்வம் மிக்கவர் தமது மறையுறைகளில் திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டி விளக்கமளிப்பது இவர் வழக்கம் இதனால் கவரப்பட்ட அடிகளார் தமிழை முறையுடன் கற்ப தற்காக பண்டிதர் குருசுவாமி ஐயர் என்பவரிடம் தமிழ் பயின்றார். இவ்வேளையில் அடிகளார் தமிழ் மீது கொண்ட ஆழமான பற்றுதலினால் தனது பெயருடன் “தனிநாயகம்” எனும் தமிழ்ப் பெயரை சேர்த்துக் கொண்டார். இப் பெயர் வீரது தந்தை வழிப்பாட்டன் ஒருவரின் பெயர் என்பதை தனது தந்தை மூலம் அறிந்து இருந்தார். இது முதல் இவர் தனிநாயகம் அடிகளார் என்றே அழைக்கப்பட்டார்.

தமிழ் நூறுவனான தனிநாயகம் அடிகளார்

தமிழை மேலும் மேலும் கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாக 1945ல் அண்ணா மலை பல்கலைக் கழகத் தில் இணைந் து கொண்டார். அங்கு முத்த தமிழினர் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் அடிகளாரின் தமிழார்வத்தையும் பன்மொழிப் புலமையும் கண்டு அடிகளாரை முதுகலை மாணவனாகச் சேர்த்துக் கொண்டார். இக்காலங்களில் சங்க தமிழ் இலக்கியங்களை ஆர்வத்துடன் கற்றார். சிறந்த தமிழ் புலமையாளர்களுடன் பழகும் வாய்ப்பு அடிகளாருக்கு, தமிழ் சொற்களின் பொருள்மை பற்றிய தெளிவையும் அறிவையும் பெருக்கியது. அத்துடன் தமிழ் பண்பாடுக் கழகம், உலகத்தமிழாராச்சி மன்றம் போன்ற தமிழ்மொழி தொடர்பான நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பும் அடிகளாருக்கு கிடைத்தது. “தமிழ்ப் பண்பாடு” (Tamil Culture) என்ற தமிழ் இதழின் ஆசிரியக்குழுவில் அடிகள் பங்கேற்றார். இவ்வேளையில் இந்து சமய இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றார்.

ரிக் வேதத்தை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். தமிழின் சிறப்பையும் தமிழர் தம் பண்பாட்டு வாழ்வியல் சிறப்பையும் உலகரியச் செய்ய எண்ணி 1950 ல் தனது தமிழ்த்தாதுப் பணியை ஆரம்பித்தார். பன்மொழிப்புலமை கொண்ட தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு ஆயர்ரோச் ஆண்டைக் சிறப்புச் சலுகை ஒன்றை வழங்கி யிருந்தார். மொழியின் இலக்கியம் பண்பாடு பற்றி எடுத்தியம்புவதற்காக இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் வெளி நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்வதற்கான அனுமதியை வழங்கியிருந்தார். எனவே 1950-1951களில் அடிகளார் தமது முதலாவது உலகத் தொது பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

யானும் ஊரை யாவரும் கேள்வி

அடிகளார் மலேயா, சீனா, ஜப்பான், ஜக்கிய அமெரிக்கா, தென்னமரிக்கா, ஆபிரிக்கா, இத்தாலி, பாலஸ்தீனம், எகிப்து என ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு பயணம் செய்து தமிழ் மொழியின் பெருமைகளை பற்றி பரப்புரை செய்ததுடன் அந்த நாடுகளின் மொழி, கலை, கலாசாரங்கள் பற்றியும் அறிந்து சார்பாவில் தமிழுடன் அவற்றை ஒப்பு நோக்கி உரையாற்றினார். இவ்வேளையில் வேற்று நாட்டவரிடம் காணப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள் பண்பாடுகள் தமிழரிடையேயும் காணப்படுவதை கண்டு மகிழ்வுவடைந்த அதேவேளை தமிழ் ஓலிப்பு முறை நாடு தோறும் வேறுபட்டிருப்பதை கண்டு கவலை கொண்டார். மலாயாவில் சீனத்தைப் போன்றும் அமெரிக்காவில் ஆங்கிலத்தைப் போன்றும் தமிழ் உச்சரிக்கப்படுவதைக் கண்டு மேலை நாட்டு மொழிகளைப்போல் தமிழுக்கு ஒரு பொது ஓலிப்பு முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என குறிப்பிடார். தான் சென்ற இடமெல்லாம் அந்தநாட்டவர்களின் கலாசாரங்களை மதித்து ஏற்று நட்புறவுடனும் சமரசத்துடனும் பழக்கியதால் அனைவரையும் கவர்ந்து கொண்டார். ஏறத்தாழ 50 நாடுகளுக்கு இவர் பயணம் தொடர்ந்தது.

தமிழ் மொழிக்கு சமவிரிமை கைண்டும்

உலக பயணங்களை முடித்துக் கொண்டு 1952ல் தாய் நாடு திரும்பிய அடிகளார். இலங்கைப்

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராக கடமையேற்றார். அனைத்துலகிலும் உள்ள தமிழர்களை ஒன்று திரட்டுவதன் மூலம் தமிழக்கு பலம் சேர்க்க வேண்டும் எனக்கருதி னார். தனது ஆங்கில மொழி மூலமான பேச்சாற்ற லின் மூலமாக தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்களை எடுத்துறைத்துடன் எழுத்து மூலமாக அதைப் பரப்ப எண்ணி 1952 ல் கொழும்பில் தமிழர் பண்பாட்டுக்கழகத்தை நிறுவினார். அங்கிருந்த படியே தமிழர் பண்பாடு (Tamil Culture) எனும் ஆங்கில முத்திரங்கள் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். 1955ல் கொழும்பு மாநகரசபை மண்பத்தில் தமிழர் பண்பாட்டு கழக ஏற்பாட்டில் “தமிழர் பண்பாடு அன்றும் இன்றும் இனியும்” எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் இங்கு உரை நிகழ்த்தி னார். அன்றே அது நூல் வடிவம் பெற்று விற்பனை செய்யப்பட்டதுடன் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு செய்தும் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே இலங்கைத் தீவில் பேசப்படும் மொழி தமிழ். விஜயன் வரும் போது நாகரீக மக்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். இலங்கைத் தீவில் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் இணைந்து பண்பாட்டு ரீதியில் செயற்பட்டுள்ளனர். தமிழர் சிலர் பொத்த மதத்தை தழுவி பல பகுதிகளில் விகாரை அமைத்து வழிபட்டுள்ளனர் என்பதை ஆதாரபூர்வ மாக அதில் நிருபித்ததுடன் கடந்த 400 வருடங்களில் தமிழர் நிலை தொய்வுவடைந்து போடுள்ள நிலை காணப்படுவதாகவும் இன்று சிங்கள தேசியமும் தமிழ் தேசியமும் இணைந்து செயற் பட்டு புதியதோர் யுகத்திற்கு இந்நாட்டை இட்டுச் செல்லலாம் எனவும் உலகில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் தேசியங்கள் கொண்ட நாடுகள் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம் பண்பாடு வளர்வதுடன் சிறிய இனங்களும் தமது இயல்பை உறுதி செய்துள்ளனர். என்பதை ஆதார பூர்வமாக குறிப்பிட்டார்.

இலங்கையில் தமிழ் மொழிக்கு சம அந்த ஸ்து வேண்டும். கல்வி நிலையங்களிலோ அரசு கைலத்தினிறை உ

கருமாங்களிலோ தமிழ் மொழிக்கு சம உரிமை வேண்டும் என்பதை ஆஸ்திரமாக வலியுறுத்தி யிருந்தார். தமிழ்மொழி அரியாசனத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்படும் நிலை ஒன்று உருவான போது பல நாட்டு அரசியல் சாசனங்களை மேற்கோள் காட்டி பத்திரிகைகளுக்கு பல கட்டுரைகளை எழுதி னார். அவற்றை ஒன்றாகத் திரட்டி “தமிழர் மொழி உரிமைகள்” என்ற தலைப்பில் ஆங்கில நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார். 1956ல் ஆட்சியில் பீடமேறிய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரிக் கட்சியின் பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ ஆர் டி பண்டார நாயக்கா தனிச் சிங்கள மசோதா சட்டத்தை முன் வைத்த போது அதற்கு எதிராக காலி முகத்திலெல் சத்தியாக்கிரகத் தில் ஈடுபட்ட தமிழ்த் தலைவர்களை காடையர்கள் தாக்கிய வேளை அங்கு சென்று சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து கொண்டு அப்போராட்டத்துக்கு அர்த்தமுடிய அஞ்சா நெஞ்சினன் தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழுக்காக உயிரையும் துச்சமாக மதித்த மாவீரனாகப் போற்றப்படத்தக்கவர்.

உலக அரசங்கில் தமிழ் மொழி

1961ல் கல்வித்துறையில் சில சாதனை களைப் புரியும் நோக்குடன் அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து பிரிந்து மலேசியா சென்று பல்கலைக்கழக கலைப்பீட்தலைவராக வும் பேராசிரியாராகவும் விளங்கினார். 1964 தைத்திங்களில் கீழமுத்தேச ஆய்வாளர்கள் மாநாடு ஒன்று டில்லியில் நடைபெற்றது. அங்கு தமிழ்மொழி புறக்கணிக் கப்பட்டதால் தமிழ்ப்பற்றாளர்கள் உள்ளம் புண்பட்டது. அடிகளார் மிகுந்த மனத்தாக்கமுற்றவராக தமிழ் மொழிக்கு உலக ஓலையில் ரீதியில் மாநாடு நடத்த வேண்டும் என எண்ணினார். இது பற்றி ஆர்வலர்கள் ஒன்று கூடி விவாதித்த போது பஸ் இது பற்றி அவ நம்பிக்கை கொண்ட போதும் அடிகளாரில் ஏற்பட்டிருந்த பெருமதிப்பு காரணமாக முயற்சியில் இறங்கினார். இதன் பயனாக 1964 ல் ‘தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம்’ தோற்றம் பெற்றது அடிகளார் மன்றத்தின் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1965ல் மலேசியா அரசின் முழு ஒத்துணைப்புடன் கோலாலம்பூரில் முதலாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடை பெற்றது. அடிகளார் அருள் நிலையினராகவும், அறிவுசார் நிலையின ராகவும் செயற்பட்டு மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்தார்.

1967ல் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றம் ஜ.நா.சபையின் பண்பாட்டமைப்பான யுனிஸல்கோவின் ஆதரவு பெறும் அமைப்பாக மாறியது. திட்டமிட்ட படி 1968 தைத்திங்கள் 2வது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு சென்னையிலும் 3வது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1970ல் பாரிசிலும் நடை பெற்றது.

நான்காவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1974 தைத்திங்கள் யாழ்ப்பாண நகரில் மிகவும் கோலாகலமாக ஆரம்பமானது. உலகின் பல் வேறு பாகங்களிலும் இருந்து வருகை தந்திருந்த தமிழரினர்கள் மாநாட்டை அணி செய்தனர். அவர்களது ஆராய்ச்சி கட்டுரைகள் தமிழின் பெருமையை பறைசாற்றின. எனினும் இம்மாநாட்டின் போது நடந்த மிக மோசமான நிகழ்வுகளினால் நாட்டின் வன்முறைச் சம்பவங்கள் அதிகரித்தன. இம்மாநாட்டை குத்துவிளக்கு ஏற்றி ஆரம்பித்து வைத்த அடிகளார் பேராசிரியர் சு.வித்தியானாந் தனின் தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து தொடக்கவுரை நிகழ்த்தினர். மாநாட்டில் உலகத் தமிழரினர்களை ஓன்றியைத் தமையுடன் உலகம் முழுவதும் தமிழை அறியச் செய்த பெருமைக்குரியவர் தனிநாயகம் அடிகளாரே என்ற உண்மை தெளிவாகப் புலனாயிற்று இதுவே அடிகளார் பங்கேற்ற இறுதித் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஆயிற்று.

அடிகளார் சாதித்துவம்

இதுவரை நடத்திய மாநாடுகளால் அடிகளார் சாதித்துவம் என்ன என்ற வினாவுக்கு பேராசிரியர் சு.வித்தியானாந்தன் அளித்துள்ள விளக்கம் இங்கு வழங்குவது பொருத்தமான தாகும்.

தமிழ்மொழி பற்றியோ தமிழ் இலக்கியம் பற்றியோ ஆராயும் உரிமை தமிழைத் தாய் மொழியாக கொண்டவருக்கே உரியது எனும் கொள்ளைக்கை தகர்த்துவிந்தார்.

உகாம் எஃகும் சிதுறிக்கிடந்த தமிழ் ஆய்வுகளை தெய்த்துவாகுத்தார்

தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கணம் மட்டும் பற்றிய ஆராய்ச்சியே தமிழ் ஆராய்ச்சி என்ற நிலை மாறி தமிழ் மக்கள் வரலாறு, தமிழ் மக்கள் மனித வியல், தமிழ் மக்கள் சமயங்கள், தத்துவங்கள், தமிழ்த் தொல் பொருளியல் தமிழ் நாட்டவர் பிற நாட்டவரோடு கொண்ட தொடர்புகள், தமிழ் பண்பாடு, தமிழ் கலைகள் தமிழ் மொழியின் என இன் னோரங்ன பல துறைகளில் தமிழாராய்ச்சியை வீரியபடுத்தினார்.

மேலும் இவர் தொண்டினால் இன்று பல பிறநாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழை ஒரு பாடமாக அமைத்து ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதே உண்மை.

முன்பு பிறநாட்டார் சமயப்பணிக்காகவும் வணிகத்திற்காகவும் அரசியல் ஆதிககத்திற்காகவும் தமிழைக் கற்றனர். என்றால் தற்போது தமிழ் மொழியின் சிறப்புணர்ந்து அதைக்கற்கின்றனர்.

இத்தகைய உயர்நிலையை தமிழ்மொழிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவர் தனி நாயகம் அடிகளோயாவார்.

இறுதிக்காலம்

நான்காவது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போது ஏற்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களினால் அடிகளார் மிகவும் மனநிலை பாதிப்படைந்தவராகவும் காணப்பட்டார். பின்னர் பொது நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதையும் தவிர்த்தார்.

1979 முதல் யாழ்ப்பாணம் பண்டத்தரிப்பு எனும் இடத்திலுள்ள தியான இல்லத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்து வந்தார். அவ்வேலை அவரை பராமரித்த

திருக்குடும்ப கண்ணியருக்கு ஆங்கிலமும் அப் பகுதியிலுள்ள பெண்களுக்கு தமிழ் இலக்கியமும் கற்பித்தார்.

அவ்வளை இலங்கை அரசின் அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைத் தமிழ்ப்படும் துன்பங்களை கண்டு குழறினார். பொதுக்கூட்டமொன்றில் தனது கருத்துக்களை கூற விரும்பினார். இதன் பிரகாரம் 10.01.1980ல் 4வது உலகத் தமிழாராச்சி மாநாட்டில் கொல்லப்பட்டவர்களின் அஞ்சலிக் கூட்டமொன்று யாழ் மாநகர சபை மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இந்நிகழ் வில் அடிகளார் உரை நிகழ்த்தினார்.

அதே ஆண்டு ஏப்ரல் 26ம் நாள் தந்தை செல்வா நினைவு நாளன்று “தந்தைக்கு அஞ்சலி” எனும் நூலை வெளியிட்டு உரையாற்றினார். முதல் நாளன்று தமிழர் பண்பாடு அதன் சிறப்புக் களும் எனும் தலைப்பில் தமிழிலும் 2ம் நாள் தமிழ்த்துறை ஆய்வுகள் இன்று வரை இனி எனும் தலைப்பிலும் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றி னார்.

என்ன நன்றாய் இறைவன் பகடத்தனர் நன்ன நன்றாய் தமிழ் செய்யுமாறு
எனும் அடிகளாரின் உறுதிக்கூற்றுக்கு அமைய இறுதி வரை தமிழே மூச்சென வாழ்ந்த அடிகளார் உடல் நலம் குன்றிய வேளை 1980 வைகாசித் தீவிகள் வேலனையில் நடைபெற்ற பேராசிரியர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்களின் “தமிழ் மறை விருந்து” எனும் நூலை வெளியிட்டு உரையாற்றி னார். இதுவே அடிகளார் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பொது நிகழ்வாயிற்று.

உடல் நலம் பழப்படியாக தளர்வடைந்த அடிகளார் 1980.09.01 அன்று இவ்வுலகை நீத் தார். அடிகளார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இன்று 33 ஆண்டுகள் கடந்த போதும் அவர் விட்டுச் சென்ற எச்சங்கள் அவரை வாழ வைத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. அடிகளாரின் வாழ்க்

கைச் சுவடுகள் வாழும் தமிழர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. மத, இன, மொழி வரம்பு கடந்த ஒரு மாணுப்பற்றாளராக வாழ்ந்த தனிநாயகம் அடிகளார் 20ம் நூற்றாண் டின் தமிழ் வளர்த்த செம்மல் எனப்போற்றின் அது மிகையாகாது.

அடிகளாரின் ஆக்கஸ்கள்

தமிழில்	1. தமிழ்த் தூது 2. ஓன்றே உலகம் 3. திருவள்ளுவர்

ஆங்கிலத்தில் 1. கார்த்தேஜினின் மறை மாநில குருகுலம் (The Carthaginian Clery)

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கியற்கை (Nature in ancient tamil port)

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்விச் சிற்தனைகள் (Ancient Tamil Education)

எதாகுற்த நூல்கள்

1. தமிழியல் நூல்கள் ஆய்வடங்கள் (A reference Guide to Tamil Studies)
2. வெளிநாடுகளில் தமிழ்க்கல்வி (Tamil Studies Abroad)
3. தமிழ் பண்பாடும் நாகரீகமும் (Tamil Culture and Civilization)

தகவல்கள்

1. தனிநாயகம் அடிகளார்- பேராசிரியர்.அ.சண்முகதாஸ் முனைவர் அமுதன் அடிகள் ஆ. தேவராசன்
2. தனிநாயகம் அடிகளார்- அமுதன் அடிகள்
3. தமிழ்த்தூது (கட்டுரைக் கொத்து)- திருமறைக் கலா மன்றம் வெளியீடு
4. தமிழ் நாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா மலர் யாழ்ப்பாண தமிழ்ச் சங்கம் யாழ் மாவட்டம்
5. மகுடம்- ஜனவரி- மார்ச் 2013

பெரியபுராணம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்

க.பிரியங்கா
தரம் 13 கலைப்பில் (2014)

பெரியபுராணம் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை பற்றி அறிவிக்கும் ஒரு பெரு நூலாகும். இந் நூலில் வாழ்வியல் நெறிகள் பல இடங்களில் உயிர் பெற்று நிற்பதை காணலாம். வாழ்வியல் நெறி என்பது இவ்வுலகில் மனிதர்கள் பிறந்த காலம் முதல் இறக்கும் வரை அவன் செய்யும் செயல்களும் கடைப்பிடித்த கொள்கைகளும் வாழ்வியல் நெறிகளாகி உருக்கொள்கின்றன.

இப்பூலோகத்தில் மனிதன், அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்ற இந்நான்கினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழுத்தலைப்படுத்தே சிறந்த “வாழ்வியல் நெறி” என்று அறிஞர் அ.ச.ஞான சம்பந்தம் தமிழடைய ஆய்வில் குறிப்பிடுகின்றார். சேக்கிழார் பெருமான் பல நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்த மெய் பொருள்களை யும் அவற்றை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் நயம்பட உரைக்கின்றார்.

சேக்கிழார் பெருமான் பரந்த ஆழ்ந்த நுண்மான் நுழைபுலம் உடைய பெருந்தகை. வரலாற்று உணர்வு உடையவர். தலந்தோறும் சென்று கல்வெட்டுக்கள், ஆவணங்கள், அரசர் பற்றியும், குடிகள் பற்றியும் விபரித்துக் காட்டியுள்ளார். ஓவ் வொரு அடியார் பிறந்த ஊருக்கும் சென்று அங்கு வழங்கும் செவிச் செய்திகளை கேட்டு ஆராய்ந்து அவர்கள் வரலாற்றை அருளியுள்ளார்.

அன்பு நெறி

சிவனடியார் வேடத்தை மெய்ப்பொருள் என்று போற்றி வாழ்ந்தவர் சேதி நாட்டு மன்னர்

மெய்ப்பொருள் நாயனார். “இன்னார் செய்தார்க்கு இனியன செய்யும் பாங்கு பெரிய புராணத்தில் வரும் இந்த மெய்ப்பொருள் நாயனார் வாழ்வில் இடம்பெறக் காண்கிறோம். இந்த சேதிநாட்டு மன்னனின் மீது காழ்ப்புக் கொண்ட முத்தநாதன் போரிட்டுத் தோல்வியடைகின்றான். அம்மன் னனை வெல்வதற்கு தவக்கோலமே ஏற்றதெனக் கருதி தவக்கோலத்தில் மன்னனை படுக்கைய றையில் சந்திக்கின்றான். “உங்கள் நாயனார் முன்னம் உரைத்த ஆகம நூல் ஒன்று மன்ன மேல் லில்லாததொன்று கொண்டு வந்தேன்” என்று இயம்பி மெய்ப்பொருள் நாயனாரைத் தனிமைப் படுத்தி கத்தியால் குத்திவிட்டான். உடலைங்கும் குருதி பீரிட உயிர் ஊசலாடித் தவிக்கும் மெய்ப் பொருளார். அவனைக் கொல்ல விரைந்த காவலாளி தத்தனைத் தடுத்து சிவனடியார் கோலத்தில் உள்ள முத்தநாதனை அழைத்துக் கொண்டு ஊர் எல்லையைத் தாண்டி சேர்ப்பிக்க பணிக்கிறார். கொடிய வஞ்சகளுக்கு அருங்கின்ற கருணை நெஞ்சம் கைவரப்பெற.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார் அன்லெ சிவமாவது யாரும் அறிநிலார் அன்லெ சிவமாவது யாரும் அறிந்த ரின் அன்லெ சிவமாய் அஸ்தித்திருந்தாலே”

என்ற திருமந்திரம் காட்டும் அன்பே சிவம் என்னும் வாழ்வியல் உள்ளமையை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். இதனையே “மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானர தாம் தம் தகுதியான் வென்று விடல்” என்ற திருவள்ளுவருடைய கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். இதனைப்

குழலத்தினிஃ உ

பின்பற்றுவோமாயின பகுக்கம் ஒழியும் நட்பு செழிக்கும் நாடும் வீடும் நலம் பெறும்.

சிவக்காசரியார் அந்தனர் காலத்தில் மலையிலுள்ள குடுமித் தேவரை வேதனநில் வழுவாமல் தொழுது ஆதரித்து வருகின்றார். எனினும் அவருக்கு கிட்டாத அரும் பெறும்பேறு ஆறே நாள்கள் வழிப்பட்டவராகிய வேட்ருகுலத்து உதித்த திண்ணனார் எனும் கண்ணப்பநாயனாருக்கு கிட்டியதென்றால் என்ன காரணம், யாதொரு பிரதிபலனும் எதிர்நோக்காத மாசற்ற அன்பல லவோ அவரிடம் நிறைந்திருந்தது. விதிப்படியான மார்க்கத்தையே பெருமான் விழுகின்றானே ஏன்? அன்பெனும் பிழிக்குன்னே அகப்படும் மலையாக உள்ளவன் என்னும் வடலூர் வள்ளலார் வாக்கு மாபெரும் மைய்யாகும்.

எகுகு

இல்லையென்று இரந்து வருவோர்க்கு தம் செல்வத்தை இட்டு ஈகைப் பயனை எய்தல் வேண்டும். சுதாடிப் பொருளை சேர்த்து அறம் செய்து வழிப்பட முர்க்க நாயனாரையும், நாவுக் கரசர் பெயர்வைத்து தம் செல்வத்தை கொண்டு அறம் செய்து செலவிட்ட அப்புதியிழகளாரையும், வறுமை நிலையிலும் வயலில் விதைத்த நெல்லினை அள்ளிவர்ந்து அடியார்க்கு உணவிட்ட கிளையான் குழிமாற நாயனாரையும் அடியவர்க்கு தொண்டு செய்தலையே தன் தொண்டாகக் கொண்ட நாயன்மாரையும் பெரிய புராணத்தில் காண்கின் ரோம்.

விருந்தாம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வுதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்பு) என்ற இல்லத்தின் சிறப்பே விருந்தோம்பலை அடிப்படையாகக் கெண்டதாக வள்ளுவர் எடுத்தியம்புகின்றார். இதற்கு சிறப்பை கிளையான், குழிமாற நாயனார் இல்லற மாண்பாகக் காணலாம்.

தம் வீட்டிலே உணவுப் பொருள்களே இல்லாத நிலையிலும் ஏன் அடுப்பு மூட்ட விறகு கூட இல்லாத நிலையிலும் தம் வீட்டுக் கூரையிலுள்ள சாததூக்களை விறகாக்கி வயலிலே விதைத்த நெல்லைப் பொறுக்கி எடுத்து வந்து உணவு சமைக்கச் செய்வதும் கறிக்கு புறக்கடையின் புன்செய் பயிர்களை தடவித் தடவி பறித்து வந்து ஏற்பாடு செய்வதும் இறைபணி வாயிலாக வழிப் படும் விருந்தோம்பல் பண்பாக காணப்படுகிறது.

சிறுத்தொண்டர் ஒரு மகனாய்த் திகழ்ந்த சீராளனையே சமைத்துப் படைக்கிறார். இந்நிகழ்ச்சி நம் உளம் நடுங்க வைத்தாலும் மயிலுக்கு போர்வை அளித்த பேக மன்னனின் கொடைத் தன்மை போன்று இது ஆழ்ந்த பக்தியின் விளைவாகும். பக்தியின் விளைவால் ஏற்பட்ட இத் தம்பதி யினரின் உள்ளும் உணர்வும் இறையோடு ஒன்று பட்டதாலும் தன் முனைப்பு வேரோடு கணையப்பட்டதாலும் இசெயல் சாததியப்பட்டது. உள்ளம் ஒன்றுபட்ட அவர்களது இல்லற வாழ்வில் போராட்டமில்லை. எனவே பற்றற்ற உள்ளத் தோடு பயன்நோக்காது கடமையாற்றும் மனப்பக்கு வத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸஹ்தீர்வு வழி நுபீஸ்து

மானக்கஞ்சாறரின் மகள் தன் திருமண நாளன்று வந்த அடியவரை வணங்குகிறார். அந்தமணைப் பெண்ணின் மலர்க் கூந்தலைக் கண்டு தம் “பஞ்சவழிக்கு வேண்டும் என்று கேட்க நாயனார் சற்றுந்தயங்காது மகளின் கூந்தலை அரிந்து மாவிரதியாரிடம் நீட்டுகின்றார். தந்தையின் செயலுக்கு உடன்பட்டு நின்ற மணமகளின் மாண்பு “தந்தை எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி” நிற்றல் வேண்டும் என்ற நெறியை உணர்த்துகின்றது.

இறைவனுக்கு குங்கிலியத் தூபமிடும் பணி யில் இன்பம் காணும் குங்கிலியக்கலைய நாயனாரின் குடும்பம் வறுமையால் வாடுகின்றது. குடும்பத்தினரின் பசையைப்போக்க அவரது துணை

வியார் தாலியைக் கொடுத்து நெல் வாங்கி வருமாறு கூறுகின்றார். கலையனார் குடும்பத்தினரது பசினைச் சிந்திக்காது தாலிக்கு குங்கிலியம் பெற்று கோயிலில்தங்கி விடுகின்றார். மனைவியோ மக்களோ கலையனாரின் செயலினை எதிர்க்காது தொண்டினைப் பழிக்காது துறைன் நிற்கின்றனர். கணவர் தம் தொண்டில் உறைந்து நிற்க மனைவி மக்கள் ஒத்துழைப்பே துறை நின்றது. தாய் தந்தையார் செயல் அனைத்தும் சரியானவை நல்லவை என்ற நம்பிக்கையோடு அன்போடும் முழுமனத்தோடும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்கு வம் இளமையிலே குழந்தைகளிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற உளவியலை இவர்களது சரித்திரம் பகர்கிறது.

அன்புப்புணர்ச்சியின்கை அயறியாமல் வாழ்ந்தல்

திருநீலகண்ட நாயனாரின் பரத்தமைப் பண்பால் மனம் பூண்ட அம்மையார். “எம்மைமத் தீண்டாதீர் நீர் வணாங்கும் திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணை என தமக்கும் சேர்த்து தண்டனை வழங்கிக் கொள்கிறார். நாயனார் அன்று முதல் எப் பெண்ணையும் மனத்தாலும் தீண்டேன் என உறுதிபூண்டு வாழ்கிறார்.

திருநீலகண்டாரின் மனைவி தன் கணவனுக்கு தவத்தினை உணர்த்திய செயலிலும் கணவனுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை உணர்ந்து செய்த செயலிலும் தங்களிடையே அன்புறுப்புணர்ச்சியின்மையை பிறர் அறியாமல் வாழ்ந்த செயலே பண்பட்ட செயற்கரிய செயலாகும். எனவே இல்லறப் பினாக்குகள் வாசலைத்தாண்டி தெருவிற்கு வராமல் காத்துக் கொள்வது தம்பதியர் கடமையாகும் என்னும் வாழ்வியல் உண்மையை திருநீலகண்டர் சரித்திரம் காட்டுகிறது.

கற்பு

கற்பினை கனலாகக் காணும் தமிழர் மரபிற்கேற்ப சேக்கிழார் காட்டும் கற்புடை மகளிர் சிலர் மரணத்திலும் கணவனுடன் பங்கு கொள்ள

விரும்புகிறார்கள். புகழனாரின் மரணத்தின் பின் அவரின் மனைவியாரான மாதினியாரும் உயிர் தரிக்க விரும்பாது விண்ணுலகம் அடைகின்றார். திலகவுதியார் கலிப்பகையாருக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்க பெற்றோர் இசைந்தமையால் மனம் நிகழும் முன்னர் போரில் அவர் இறந்த தாலும் அவருடன் உயிர் விடத் துணிகிறார். தம்பி திருநாவுக்கரசர் தடுக்கவே வாழுத்தொடங்குகி றார். சமூக விதிகளையும் மரபுகளையும் பின்பற்றும் போது சமூகத்தை அலட்சியப்படுத்தாமலும் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு இப்பெண்மணி களே வழிகாட்டி. இத்தகையை உள்ளத்துறவு வாழ்வின் பல இன்னல்களைக் கடப்பதற்கு சிவபதம் அடைவதற்கும் எனிய நெரியாக அமைகிறது.

யநக்கட்டுப்பாடு

தாமனின்மகள் மாமனோடு உடன் போக்கு மேற்கொள்கிறாள். திருமருகலில் உள்ள மடத்தில் தனித்தனியே தூங்குகின்றனர். அவனை அரவும் தீண்ட அவர் உயிர் பிரிகிறது. இந்நிலையில் அவள் தன் மாமனை தீண்டாமல் அழுகிறாள். இன்னும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. எனவே கணவனாகப் போகின்றவனின் மேனி யைத் தீண்டுவதும் தகாது என்னும் மரபுவழி நிற்கும் அவளது மனக்கட்டுப்பாடு இன்றும் ஒவ்வொரு பெண்ணிற்கும் வேண்டும்.

நீண்டாகல்

நம் மிடையே வாழ்ந்த மகாத்மாகாந்தி கி.வே.ரா.பெரியார் முதலியோரின் பெருமுயற்சி க்கு பிறகுதான் தீண்டாமை என்பது பாவம், பெருங்குற்றம், மனிதத் தன்மையற்ற செயல் என்பதான சிந்தனை எம்மிடத்தே வளர்ந்திருக்கிறது. 7ம் நூற்றாண்டில் சம்பந்தர் சாதி மதபேத மின்றி பெருந்தன்மையான செயல் புரிந்த பாங்கு பெரிதும் பாராட்டிற்கு உரியதாகும்.

ஞானசம்பந்தர், திருச்சதமங்கை என்ற ஊரில் வாழும் அந்தணராகிய திருநீலகண்டரின்

இல்லத்திற்கு பாணர் வகுப்பைச் சேர்ந்த திருநீல் கண்ட யாழ்பாணரூம் வருகின்றார். இருவரையும் ஒருங்கே உபசரித்து உணவு படைக்குமாறு ஞானசம்பந்தர் விருந்தோம்பல் செய்கின்றார்.

அந்தணர், அப்புதியடிகள் வேளாண் குலத் தில் தோன்றிய அப்பரனாடிகளை தெய்வமாக போற்றி வழிபடுகின்றனர். சேக்கிழார் மாணிடப் பிறப்பில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை என்ற உண் மையை உணர்த்துகின்றார்.

கல்புத்திருமணம்

சம்பந்தர் திருவாளூரில் வாழ்ந்து வந்த பரவையார் என்ற கணிஞரையார் குலப் பெண்

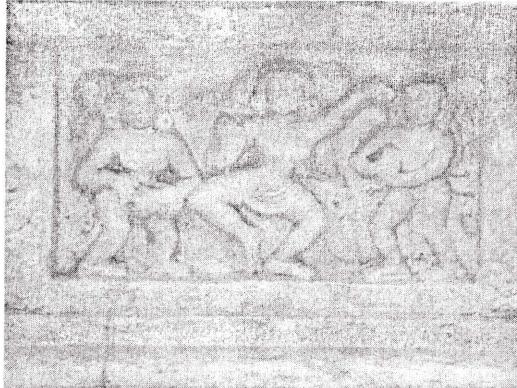
ணையும் திருவெற்றியூரில் வேளாளர் குலத்தில் தோன்றிய சங்கிலியார் என்ற பெண்ணையும் மணாந்து கொள்கிறார். இறைவன் இப் பெண்களுக்கு தூது செல்கின்றார். இதனால் கலப்பு மணம் ஏற்படுத்தே எனவும் சாதியற்ற சமுதாயம் உருவாக கலப்புத் திருமணங்களே தீர்வு எனும் கொள்கையை பெரிய புராணம் உணர்த்துகிறது.

ஆகவே பெரியபுராணம் அருளிய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் சமுதாயம் வாழ்வில் குறித்த எண்ணற்ற சிந்தனைகளை உணர்த்துகிறது. இன்றைய சூழலில் பெரிய புராணம் காட்டும் வாழ்வியல் கருத்து நெறிகளைப் பின் பற்றினால் நாம் காணும் பல சீக்கல்களுக்கு தீர்வு கிடைக்கும்.

தமிழனின் மொழிப்பற்று

“தமிழன் தன் மொழியைக் காதலிப்பது போல், வேறொரும் தம் மொழியைக் காதலிப்பதேயோ, தமிழ்ப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றுவது போல், வேறெவ்விலக்கியத்திலும் யாரேனும் தம் மொழியைப் போற்றுவதேயோ கண்டிலேன். சேக்கிழாரை விரித்துப் பார்மின். தமிழ் எனும் சொல்லைத் தம் செய்யுளில் அமைக்க வேண்டுமெனின். அதற்கு அடை இல்லாமல் எழுதப் பின்வாங்குவர். “செந்தமிழ், இன்றமிழ், வண்டமிழ், தண்டமிழ், அருந்தமிழ், செந்தமிழ், தீந்தமிழ், உயர்தமிழ், கோதில் தமிழ், தேன்பொழியும் செந்தமிழ்” - என்றெல்லாம் யாழினும் இனிதிசைப்பர். இனி, தேவாரங்களைப் பாடினார் எனும் பொருளில், “தமிழ் பாடியறைந்தார்,” “தமிழ் மாலைகள் சாற்றினார்” என்று அப்புலவர் கூறுவதை யார்தான் நினைத்து நினைத்து இன்புற்றிலர்?,” மேலும், திருமூலர், “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே” என்று கூறுவதுபோலெல்லாம், பிற மொழிப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றிக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. தமிழரின் இந்தக் தமிழ்ப் பற்றுத் தான், மலாயாவின் தமிழர் என் விரிவுரைகளைக் கேட்க நெடுந்தொலைவிலிருந்து வருவதற்கும், யான் செய்த சிறு தொண்டைப் பெரிதாய்ப் போற்றுதற்கும், காரணமாக இருந்தது. உலகிலிருக்கும் தமிழரனைவரும் தம் மொழிக்குத் தொண்டாற்ற ஒன்று கூடுவரேல், தமிழ் முரசு உலகெங்கும் முழங்கி நிற்கும் என்பதில் ஜயமும் உள்தோ?”

•
தனிநாயகம் அடிகள்
தமிழ்த்தாது பக் 3.

சிற்ப, ஓவியக்கலையின் நாட்டியக் கூறுகள்

ஷ. அர். டெஸ்யூ
தரம் 13 சுவாப்பிரி 2014 (2014)

நாட்டியக் கலையானது பல்வேறு கவிஞர்களுடன் மிகவும் நூருங்கிய தொடர்பினை உடையது. கலைகள் அறுபத்து நான்காகும். அவற்றுள் இசைக்கலை, நாடகக்கலை, நடனக்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, அழகுக்கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இவ் நூண்கலைகள் நாட்டியக்கலையினால் வளர்ச்சி எழுச்சி உயர்ச்சி மற்றும் மறுமலர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமைகின்றன. நாட்டிக்கலையோ அல்லது வேறு எந்தக்கலையாயினும் சரி அவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் உள்ளடக்கி ஆராய்ந்து விட முடியாது. அந்தவகையில் நூண்கலையாகிய ஓவியக்கலை எவ்வாறு நாட்டியக்கலையின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. என்பதனை இக் கட்டுரை நோக்குகின்றது.

ஓவியக்கலையானது நாகரீகம், பண்பாடு, கலாசாரம் ஆகியவற்றின் தனித்துவமான இயல்புகளால் நாட்டிற்கு நாடு காலத்திற்கு காலம் வேறுபடுவதனை அவதானிக்கலாம். ஓவியக்கலையானது இதன் அடிப்படையில் இந்திய ஓவியக்கலை, கிரேக்க ஓவியக்கலை, சீன ஓவியக்கலை, உரோம ஓவியக்கலை, இத்தாலிய ஓவியக்கலை என தனித்துவமான இயல்புகளின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு நோக்கப்படுகின்றது.

1. மேலைத்தேய ஓவியக்கலை
2. கீழூத்தேய ஓவியக்கலை

கீழூத்தேய ஓவியக்கலையிலேயே இந்திய ஓவியக்கலை அடங்குகிறது. இந்திய ஓவியக்கலை மரபானது தென்னிந்திய ஓவியக்கலை மரபு என்றும் தமிழ்நாட்டு ஓவியக்கலை மரபு என்றும் நோக்கப்படுகிறது.

பண்ணடைய தமிழ் மக்கள், கலைகளில் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். என்பதனை வரலாற்று நூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. மணிமேகலை என்னும் காப்பிய இலக்கியப்படி நாட்டிய மகளீர் நம் நாட்டியக்கலைக்கு வெறுமனே நாட்டியப் பயிற்சியினை மட்டும் மேற்கொள்ளாது சாஸ்திரிய சம்பிரதாய மரபு முறை வழுவாமல் இருப்பதற்கு ஓவிய நூல்களை கண்டறிந்தனர் என்பதனை

“நாடக மகளீர்க்கு நன் கணம் வகுத்து”

ஓவியம் செந்தநூல் உரைநூல் நிடைக்கையும்”

எனும் பாடல் வரிகளினுடாகவும் அறிய முடிகிறது.

அது மட்டுமன்றி சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதை வாயிலாக மாதவி நடனமாடிய அரங்கின் தூண்களில் ஜம்புதங்களின் உருவங்களும் வரையப்பட்டிருந்தன என அறிய கூடிய தாகவுள்ளது.

மேலும் நாட்டிய அரங்குச் சுவர்களிலும் நாட்டிய அரங்குத்தாண்களிலும், நாட்டிய அரங்குத்திரைகளிலும் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டிருந்தன என்பதனை நம் பண்ணடைய வரலாற்று நூல்கள் உடாகவும், குறிப்புக்களினுடாகவும்

அறிய முடிகிறது. எனினும் இவை குறிப்பாக பல்லவர் காலத்திலேயே துரிதமாக வளர்ச்சி பெற்றது எனலாம். பல்லவர் காலத்தில் ஓவியக் கலையினுடாக நாட்டியக்கலை வளர்ச்சி பெற்ற காலப்பினாலோயே நோக்குவது அவசியமாகும்.

பல்லவ மன்னர்களில் ஓவியத்துறைக்கு சிறந்த தொண்டாற்றியவர் “சிந்திரகார புலி” எனும் அடைமாழிப் பெயரினால் சுட்டப்படும் “மகேந்திர வாமன்” என்பவன் ஆவான். இவரால் “தட்சண சித்திரம்” எனும் ஒரு சித்திரக்கலை நூலும் எழுதப் பட்டது. மேலும் இம்மன்னானுடைய பஸிப்பின் பெயரால் அமைக்கப்பட்ட குகை “சித்தன்னால் வாசல்” குகை ஆகும். இக் குகையில் மன்னர் பல அரிய ஓவியங்களை தீட்டியுள்ளார். இதில் அதிக மாணவை நடனத்துடன் தொடர்புடைய ஓவிய மாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது இக் குகையில் மகேந்திர வர்மனுக்கும் அவர் அரசிக்கும் முன் னால் இடம்பெறும் சில நடனக்காட்சிகள் ஓவியங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன.

வாயில் முகப்பில் நடராஜப் பெருமானின் ஓவியம் காணப்படுகிறது. அத்துடன் மாமன்டுருக் குகை வெளிப்புறம் காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோவிலிலும் பல்லவ கால நடனத்துறையுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஓவியங்களைக் காணலாம்.

பல்லவர் காலத்தினை தொடர்ந்து வரும் சோழர் காலத்திலும் ஓவியக்கலை தொடர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பதனை அவதானிக்கலாம். தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கோவில் மூலஸ்தானத்தை சுற்றிப்பல ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. சிறப்பாக மேற்குச் சுவரில் நடராஜப் பெருமான் புலத்தோலின் மீது யோகத்தெணா மூர்த்தியாக ஒரு குழுவுடன் வீற்றிருந்து தேவலோக ஆடல் நங்கையின் நடனத்தை அவதானிப்பது போன்ற வரையப்பட்டுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

சோழர் காலத்தை தொடர்ந்தும் நாயக்கர் காலத்திலும் ஜரோப்பியர் காலத்திலும் கலைகளில்

புதிய வரவு ஏற்பாட்டினும் இருந்ததை பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன. இதனாலேயே இன்றும் தென்னிந்தியாவின் தமிழகம் முழுவதும் கலை களின் வளர்ச்சி தென்படக்காரணமாயிற்று.

நமது இலங்கையிலும் சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் (பொலநறுவையில்) நடராஜ சிலை யானது ஆடல் தெய்வமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. இவை பிறப்பட்ட காலத்தில் ஓவியமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. தற்காலத்தில் மேடைகளிலும் அரங்கத்தூண் வாயில்களிலும் நடராஜர் சிலையானது சிறப்பாகவோ அல்லது ஓவியமாகவோ காணப்படுகின்றமை வழக்கமான மரபாகி விட்டது.

பொதுவாகவே ஆடற்கலைக்கும் சிறபக்கலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு எந்த உருவத்தை சிறப்பப் படைப்பில் கொண்டந்தாலும் அதில் நடனக்கலையின் தாக்கத்தால் நினைத்தை ஆழகின் மலர்ச்சியைப் புலப்படுத்தி காட்ட சிறியிருந்து முனைவர். புராணக்குறிப்பின் படி தெய்வங்கள் ஆடுகின்றனவோ இல்லையோ சிறபக்கலைஞரின் அக்கண்ணாக்கு அவை ஆடுக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கும் இவ்வண்மையை நர்த்தன விநாயகர், நடனமுருகன், நடன மோகினி, ஆடற்கோலப் பூதங்கள், நடனகின்றர்கள், நடன நந்தியம் பெருமான் முதலிய பல தெய்வநிலைச் சிறபங்களால் தெரிந்து கொள்ளலாம். சிவ மூர்த்தங்களுள் ஆடல்களுள் வல்லான, கஜசம் மாரர் முதலிய சிலவற்றிலும் வைணவ மூர்த்தங்களுள் கோபியர்களுடன் ஆடும் கண்ணன், காளிங்கன் மீது ஆடும் கண்ணன், நடன கோபாலன் முதலிய சிறபங்களிலும் ஆடற்கலை கூறுகள் அமைவது இயல்பே. சக்தி பல கோணங்களில் ஆடல் நிகழ்த்துவதும் சிறபக்கலையில் பெரிதும் புலப்படுத்தப்படும். எப்படியோ பரத நாட்டியத்திலும் பிறவகை நாட்டியங்களிலும் கரணங்கள் எனும் நோக்கிலும் நவரச புலப்பாடு எனும் அடிப்படையிலும் தெய்வ ஆடற்சிறபங்கள் நிலைத்த வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன

என்பது போற்றத்தகும்.

பரத முனிவர் “பரத நால்” எனும் நாட்டிய சாத்திரத்தை எழுதியிருப்பினும், அதன் கண் காணலாகும் ஆடற்கூறுக்களை மக்களிடையே ஆடல் வழியாக நடைமுறைப்படுத்தினால் தான் பயன் உண்டாகும். அதற்கு பெரிதும் பயன்படும் வகையில் ஆடற்கரணங்களும் ஒப்பனையமைப்புக்களும் நடனச்சிற்பங்கள் வாயிலாக கோயில் வளாகத்தில் நினைவெற்ச செய்யப்பட்டுள்ளன.

தில்லைச்சிதம்பரம் கோபுரம் வாயில்களிலும் நடராசர் ஆலயம் சுற்றுச்சுவர்களிலும் தில்லை சிவகாமியம்மன் கோவில் சுற்றுச்சுவர்களிலும் 108 கரணங்களை காணும் நோக்கில், நடனக்கலை வல்லுநர் பத்மா சுப்பிரமணியம் தம் முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சிக்காக ஆராய்ந்து சில அரிய கருத்துக்களை வெளியிட்டார். இவ் ஆலயத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான காலங்களில் பல்வேறு அரச மண்டபங்களும், திருமாளிகை களும் திருச்சுற்றுக்களும், கோபுரங்களும் எழுப்பி வந்த வண்ணம் இருந்துள்ளன. இவ்வாலயத் தின் பல பகுதிகளை நோக்கும் போது திசைகளில் எல்லாம் நடனச் சிற்பங்கள் வளர்ச்சியில் உச்ச கட்டத்தினை பறை சாற்றி வருகின்றன. அநேக மாக இன்று நிலைத்துள்ள நடனச்சிற்பங்கள் யாவுமே ஏற்கதாழு 11ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி யில் இருந்து 13ம் நூற்றாண்டு வரை அமைக்கப்பட்டன என்றே சொல்லலாம்.

சிவகாமியம் மன் கருவறையைச் சுற்றி விளங்குகின்ற திருச்சுற்று மாளிகையில் காணலாகும் நடனச் சிற்பங்கள் எல்லாம் அழகு நாஸ்கையரின் பரதக்கலை அசைவுகளை புலப்படுத்துகின்றன. தலையலங்காரத்தால் அவர்கள் மானுடபெண்கள் என்பது தெரியவரும். ஆனால் கோபுர வாயிலில் காணலாகும் நடனச் சிற்பங்கள் 108 கரணங்களை புலப்படுத்திடும் உடைமையம்மையின் திருக்கோலங்கள் என கருதப்படுகிறது. மொத்தமாக ஆராயும் போது மானுடப் பெண்களும் சிவகாமியம்மையுமே ஆழிய நடனக்

கோலங்களாகவே தெரிகின்றன. நடராசப் பெருமான் ஆழிய கோலம் இவ்வாறு பிறபகுதிகளிலும் சிற்பத்தில் காட்டப்படவில்லை நிருத்த சபையில் கருவறையில் உள்ள மூலவரே ஊர்த்துவதாண்டவ மூர்த்தியல்லாமல் கருவறையில் உள்ள கற்ச சிற்பத்தில் அவரை காண இயலவில்லை. கோபுரச்சுதை சிற்பத்தில் இறைவனை நடனக் கோலத்தில் காட்டுவதைச் சிற்பாக கொள்ள வேண்டியதில்லை.

ஆனால் தஞ்சை பெரிய கோயில் விமான முதல் தளத்தில் காணப்படும் 81 கரணச் சிற்பங்களும் கும்பகோண சாரங்கபாணி கோயிற் கோபுர வாயிற் அருகே அமைந்துள்ள கரணச் சிற்பங்களும் ஆடல் வல்லவனான நடராசப் பெருமானே ஆடுவதாகக் கொண்டு அமைந்த சிற்பங்களாக கொள்ளலாம். ஆலயங்களில் இக்கலையின் காப்பாளராக அமைவதற்கு ஆதாரமாய் கருமூலமாய் பலர் இருந்து வந்துள்ளனர். இக்காவலர்கள் மக்கள் குறைபாடு கேட்பதற்கு, கலைகளை போற்றி பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு என நிர்மானித்த கற்கோயில்கள் எங்கும் அழிய யாப்புகழுடன் விளங்குகின்றன. கரணச்சிற்பங்கள் இச்சிற்பங்களை அழிக்க செம்மையாக நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு வழித்தெடுத்த சிற்பிகள், சிற்ப நிலைகளை ஆட்டிவித்த ஆடல் ஆசிரியன், மன்னர்கள் இவர்கள் யாவரும் போற்றப்படவேண்டியவர்கள் ஆவர் ஆலயங்கள் ஆகம விதிப்படி அமைந்தவை விக்கிரகங்களையும் மதில் சிற்பங்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றன.

இந்த விக்கிரகங்களிலும் சிற்பங்களிலும் தெய்வீக உணர்வோடு மனிதனின் உணர்வும் சங்கமிக்கும் வகையிலே அவை ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகம விதிப்படி அமைந்த விக்கிரகங்களில் பெரும்பாலும் காந்தம் குடிக் கொண்டிருக்கும். அவை காட்டுகின்ற முத்திரைகள் நடன அம்சங்கள் பொருந்தி விளங்கும். சில சமயங்களில் ரெள்திர பாவமும் குடி கொண்டிருக்கலாம். (தூர்க்கை) தூர்க்கையுடைய விக்கிரகங்களில் இவற்றை அவதானிக்க கூடியதாய் உள்ளது. நடனக்கலை

யின் அங்கு அதைவுகள் நாட்டிய பாவத்துடன் சிறப் பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிற்சிறப்பங்கள் நிற்கும் நிலைகளும் அமைந்திருக்கும் பாவங்களும் நாட்டியக் கலையின் பிரதிபலிப்புக்களாகும். சிறபாசிரியர்களும் விக்கிரகங்களை அமைத்த கலைஞர்களும் வேத சிவாகம அறிவு மட்டுமென்றி சிறப் சாஸ்திர திறனும் பரத சாஸ்திரத்திறனும் பெற்றிருந்தனர். அதனாலேயே சிறப் விக்கிரகங்கள் யாவும் நாட்டிய நிலைகளை புலப்படுத்துவன

வாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறாக ஓவியக்கலையும் சிறபக் கலை யும் நடனத்துறை வளர்ச்சிப் பாதைக்கு ஒரு தூண்டு கோலாக அமைந்தன. நாமும் எதிர் வரும் காலங்களில் கலைகள் எமது சொத்தாக பேணி எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் மரபாக விட்டுச் செல்ல வழியமைப்போம்!....

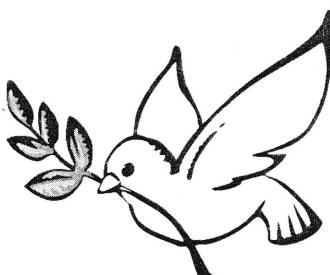
பல மதம் திருந்தாலென்ன
பல மொழி பெசினாலென்ன
கீனப்பிரச்சனைகள் உடன் படுகொலைகள் நீங்க
பாரினில் வென்டும் சமாதானம்

ஐ.முக்கிளரின்ரா
தரம் 13 கலை

சுறைதானை வேண்டும்

கல்விச் சீரழிவுகள்! அதனுடன்
அடக்கு முறைகளும் தான் வென்டுமோ?
சமாதானம் வெண்டாமா இல்லை
பாரினில் சமாதானம் வென்டும்

வன்முறைகள் ஒழியவென்டும்
படுகொலைகள் நீங்க வென்டும்
வன்பகைகள் தணிய வென்டும்
இதற்கு சமாதானமை வென்டும் அதற்கு

சமாதானத்தின் சின்னமாய்
வென்புறா வந்தது அது எங்கே?
அதன் கிறக்கையை தானே யாரோ துண்டித்த
வென்புறாவும் சுதந்திரமாய்த் திரிந்திட
பாரினில் வென்டும் சமாதானம்

கல்வியில் முன்னரிச் செல்லவும்
பல மொழிகள் பெசவும்
பல மதம் ஒன்றிணையவும்
எப்பொதும் வென்புறா சுதந்திரமாய் திரியவும்
பாரினில் சுதந்திரம் வென்டும்

நண்ணயக்கு....?

(சிறுகதை)

அ. அன்தில்வியா
தறி 13 கலைப்பிள்ளை (2014)

இளங்காற்று இதமாய் வீச சூரியன் மேற்கு வானை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நகருகின்றான். மதியத்திற்கும் மாலை வேவளக்கும் இடைப் பட்ட பொழுதிலே யாழ் நகரை அண்டிய சிறு கிராமத்தில் அன்றாடம் கூவி வேவை செய்து வாழ் நாளைக் கழிக்கும் மனிதர்கள், புதிதாய் காப்பெற் றோட் போடப்பட்ட வீதி, அவ்வீதிக் கரரயோரங்களில் சனங்களின் சலசலப்பு, ஆங்காங்கே கூடிக் கதைப்பது கும்மாளம் இடுவதுமாக சில இளைஞர் கூட்டம், வீட்டுக் கட்டுக்களுடன் சில வயது வந்தவர் களும், இன்னும் வீட்டுக்குள்ளே இளையத்தில் உலாவும் இளைஞர்கள், என்று பழைமையையும், நவீனத்துவத்தையும் உள்வாங்கி வளர்ச்சியைக் கண்டும் வீசிச்சிப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் அக்கிராமத்திலே ஒர் சிற்றாலயம் அதனைதிரே கல்லாலான ஓர் அழகிய சிறிய வீடு.

வீட்டினுள்ளே ராஜினியின் உறவுகள் பட்டாடைகள் உடுத்தி பள்ளவெனத் தென்பட்டாலும் அவர்களின் முகங்களில் சோகம் படிந்துள்ளது. அறையிலே கண்களில் இருந்து கண்ணீர் சொரிய “சீ என்ன இது வாழ்க்கை” எனும் மன நிலையில் அமர்ந்துள்ளாள் ராஜினி. ராஜினியின் தாய் சந்திரா வீட்டு மூலையில் ஒரு கதிரையில் தன் மகளின் நிலையைப் பார்க்க முடியாதவளாய்

வேதனையோடு இருக்க அங்கு வந்த தரகர் “அம்மா கவலைப்படாதையுங்க ரவியை பற்றி சமூகம் தப்பா புரிஞ்சு கொண்டாலயும் ரவி மேல் போலீஸ் கேஸ் இருக்கிறதாலேயும் மாப்பிள் பகுதி யும் சம்மந்தம் செய்ய மறுக்கிறாங்க” “அதுக்கு நீங்க என்ன செய்வீங்க எல்லாம் எங்கட விதி இனி நான் வேதனையோடு இப்படியே இருக்க வேணும் போலக்கிடக்குது” என மனம் வருந்தி சந்திரா கூறினாள். அப்போது அங்கு வந்த ராஜினி “ஜயா இனி வேறு சம்பந்தம் பார்க்க வேணாம்” “ஏன் பார்க்க வேணாம்?” “அம்மா முதல் தடவை வந்தவங்களே வேணாம் என்டு சொன்னா இனி வாறவங்க ஓம் எண்டா சொல்லப் போராங்க. அதோட் என்ற அண்ணா நல்லது செய்தும். இந்த சமுதாயம் அண்ணாவ ஏற்றுக் கொள்ளாயில் வையே இனியும் இந்த சமுதாயத்தில் திருமணம் செய்து என்னால் நிம்மதியாய் வாழ முடியாது என்னை இப்படியே விட்டிடுங்க” என அழுதவாறு ராஜினி அறையினுள் சென்றாள்.

தரகர் சென்றதும் சில நிமிடங்களில் உறவி னர்கள் “சந்திரா மனசை தேற்றிக்கொள் எல்லாம் நல்லதாய் நடக்கும்” என ஆறுதல் வார்த்தை களைக் கூறிவிட்டு சென்றனர். எந்தவித சத்தமும் இன்றி அமைதிப் பூங்காவாய் மாறியது. சந்திரா ராஜினியின் அருகே சென்று “இவ்வளவுக்கும் உனர் அண்ணன் தான் காரணம்” “அண்ணா ஒண்டும் காரணம் இல்ல அம்மா” ஒரு சோலி சுரட்டுக்கும் போகாம் அவன் இருந்தா அடுத்த வங்க ஏன் இப்படி கதைக்கிறாங்கள்” என கோப

மாக கூறிய தாயிடம் அம்மா சின்ன வயசில இருந்தே நீங்க அன்றாக்கு நீதி நியாயத்தைப் பற்றி சொல்லிக் கொடுத்தீங்க. அந்தப்பாடமே அவனுக்கு இலட்சியமாக மாறிற்றுது. அது தான் அநியாயத்திற்கு எதிராக அன்றா குரல் கொடுத் தான் அதில் குறை சொல்லவே முடியாது” என தெளிவாகக் கூறினாள். “நீ சொன்னா கேட்கவா போகிறாய் ஆனா ஓண்டை ஞாபகம் வைத்துக் கொள். இன்னும் கொஞ்சக் காலம் தான் என் ணோட இருப்பாய். என்னவோ செய்” என்ற படியே சந்திரா வெளியே வந்தாள்.

தாய் சென்றதும் ராஜினி தலையை கட்டிலில் சாய்த்தாள். அவளின் எண்ணங்களில் ரவியின் நினைவுகள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ரவி நன்கு படித்தவன். சமூக அக்கறை கொண்ட வன் சமூகத் தொண்டர் நிறுவனத்தில் பணிபுரிபவன். அநியாயத்திற்கு எதிராக செயற்படுவன். அதே சமயம் அன்புத் தங்கையில் அதிக பாசம் உடையவன். ரவியின் கிராமத்திலே குறிப்பிட்ட காலத்தில் கலாசார சீர்கேடுகள் ஏராளமாய் பெருகத் தொடங்கின. வசதிபடைத்தவர்கள் அரசியல் வாதிகளோடும் அதிகாரிகளோடும் இணைந்து பல தீய காரியங்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இலஞ்சம் கொடுப்பதும், வாங்குவதும் சாதாரணமாக அவர்களிடம் காணப்பட்டது. இக்காலத்தில் செல்வாக்கும் பண்பலமும் கொண்டவரின் ஒரே புத்தி ரணான குகன் பெண்களை குறிப்பாக பாடசாலை மாணவிகளையும் ஏமாற்றியும் திருமணம் செய்வதாகக் கூறியும் அவர்களைத் தம் மாயவைலையில் சிக்க வைத்து பாலியல் துள்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தினான்.

இதனை இனங் கண்ட ரவி குழுவோடு இணைந்து குகனிடமும் அவளின் பெற்றோரிடமும் சென்று “இவ்வாறான அழிவான செயற்பாடுகளை இத்தோடு நீங்க கைவிட வேணும் இதால் எத்தனை பெண் பிள்ளைகளின்ற கல்வி எதிர்கால வாழ்க்கை அழிந்து போகுது” என்றான். “அதைப் பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை” என குகன்

கூற ஆத்திரத்தோடு ரவி “சட்டம் தன் கடமையைச் செய்யும்” அழுத்தமாய் கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டான். ரவியின் முயற்சியில் எந்தப் பயனும் இல்லை சட்டத்தின் கையில் செய்தி போகும் முன்னரே அதிகாரிகளாலும் அரசியல்வாதிகளாலும் தண்டனையிலிருந்து குகன் தப்பி விட்டான். பின்னர் தொடர்ந்து ரவிக்கு அச்சறுத்தல்களும் தொந்தரவுகளும் ஏற்பட்டன. “நீ இதில் தலையிட வேணாம். காணாம் போயிடுவாய்” என பயமறுத்தினார்கள். ரவி எதற்கும் அஞ்சவில்லை.

இப்படியாரு பயங்கரமான பிரச்சனைக்குள் ரவி சிக்கிவிட்டான் என்பதை அறிந்ததும் “தம்பி சம்மா இருடா அவங்க பெரிய ஆக்கள் என்ன வேணுமென்டாலும் செய்வாங்க, ரவி நீ எங்களுக்கு வேணும்” என்று சந்திரா கூறியும் ரவி கேட்கவில்லை “அம்மா என்ற தங்கையைப் போல இருக்கிற சின்னப் பிள்ளைகளை இப்படி நாசன் செய்ய, பார்த்துக் கொண்டு என்னால் இருக்க கேலாது” என அடிக்கடி ரவி சொல்லுவான். அதன் பின் ரவி அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையை எடுக்கும் போது பொலிசாரால் ரவிக்கு அச்சறுத்தல் ஏற்பட்டது. “ரவி சமூகத்தையும் மக்களையும் பார்க்க சட்டம் இருக்குது சட்டம் தான் முதல் அதுக்கு அடுத்தது தான் கலாசாரம் எங்களுக்கு என்ன செய்ய வேணும் என்று தெரியும். அதோட ஏற்கனவே பொய்க் கேசில் உள்ள வந்தது ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறன்” “சட்டத்தைப் பற்றி நீங்க கதைக்க வேண்டாம் கைநீட்டி இலஞ்சம் வேண்டி குற்றவாளிகளை தப்பிக்க வைக்கிற நீங்களா சட்டத்தைக்கப் போற்றுக்க” என அழுத்திக் கூறி யதும் எதுவும் சொல்ல முடியாமல் அனைவரும் அங்கிருந்து சென்றனர்.

ரவியை எதுவும் செய்ய முடியாது குற்றவாளிகள் ரவியின் அன்புத் தங்கையான ராஜினியை மிரட்ட எண்ணினர். ராஜினி பாடசாலையில் உயர் தரம் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். குகன் அவளிடம் தகாத வார்த்தைகளை பேசுவதோடு அவள் செல்லும் இடங்கள் எல்லாம் சென்று “உன் அன்

ஸானின்ர சமூகத் தொண்டை நிப்பாட்டச் சொல்லு இல்லையென்டால் உன்னை என்ன செய்வமோ தெரியாது” எனத் தொடர்ந்து அச்சுறுத்தினான். இவர்களின் தொல்லையால் ராஜினி பாடசாலை க்கு போவதையே நிறுத்தி விட்டு தாய்க்கு ஒத் தாசையாக வீட்டில் இருந்தாள். ரவி எவ்வித முயற்சி எடுத்தாலும் எவ்வித பயனும் கிடைக்க வில்லை. சமூகம் தான் முக்கியம், நீதிக்கே வெற்றி கிடைக்க வேண்டும் எனும் அவனின் போராட்டம் கேள்விக்குறியாகவே போனது. அரசினதும் மக்களினதும் ஒத்துழைப்பின்றி ரவி எனும் சமூகத் தொண்டன் காணாமற் போய் விட்டான்.

சமூகத்தை விட்டு குடும்பத்தை பொறுப் பேற்க நினைத்த ரவி “இந்தக் கிராமத்தில் இருந்தா என் மனம் திரும்ப மாறிவிடும் அம்மா நான் வெளிநாட்டிற்கு போகப்போரேன்” எனக் கூறினான். இதைக் கேட்டதும் ராஜினி கவலைப் பட்டாள். ஆனால் சந்திராவோ ரவி நல்ல படியாக இருந்தால் போதும் என எண்ணினாள். ஏஜன்சி மூலம் வெளிநாடு செல்லும் அலுவல் பார்த்து தாயி

டமும் தங்கையிடமும் இருந்து ரவி விடைபெற்றான் காலம் அவனை நிப்பதியாக வாழுவிட வில்லை. ஏஜன்சி மூலம் களவுாய் செல்ல முற்பட்ட ரவி பொலிசாரால் பிழிக்கப்பட்டு பெயர் தெரியா நாட்டில் சிறையில் காலம் கழிப்பது பாவம் அவர் களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. “வெளிநாடு சென்ற அண்ணாவினர் தொடர்பும் தகவலும் இது வரை கிடைக்கேலயே அண்ணா நீங்க திரும்ப எப்ப வருவீங்க” என மனதிலே கேள்வி எழும்பி கண்ணில் நீர் கசிய நின்றவள் கத்தியழைப்பது கேட்டுத் திடுக்கிட்டு எழுந்து ஓடி வந்தாள் “ராஜினி கெதியிலே வாம்மா என்னப் பிழியம்மா ஜயோ..” எனும் தாயின் அழுகுரல் கேட்டு அதிர்ந்து நின்றாள்.

கீழே விழுந்ததாயின் நிலையைப் பார்த்த வள் பயந்து பதற்றத்தோடு “அம்மா அண்ணா வும் என்னோட இல்ல நீங்களும் இல்லை எண்டா நான் தனிச்சுப் போயிருவன்” தாயை மடியில் சாய்த்து அழுதவளின் கைகளை இறுக்க பிடித்த சந்திராவின் கண்கள் அவளைப் பார்த்தபடியே விடைபெற்றது.

யாவும் கற்பனை

காந்தி

பணத்திரட்டல் வேண்டா படைத்திரட்டல் வேண்டா
பிணந்திரட்டும் போர்வேண்டா பேசில் ~ குணந்திரட்டிக்
கொண்டாலே தம்பரசு கூடுமென நாடறிய
விண்டானே காந்தியியறும் வேந்து

~நவநீத கிருட்டின பாரதியார்

கடமையுட் உரிமையுட்

ந. கிறிஸ்து ரஜலா
தரம் 12 கலைப்பிரிவு | (2015)

கடமை என்பது ஒரு தனிமனிதன் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் / நிறுவனத்திற்கும் செய்ய வேண்டிய கடமை எனப்படும். அந்தவகையில் உரிமை என்பது சமூகத்தில் இருந்து அல்ல ஓர் நிறுவனத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்வதேயாகும். கடமையும், உரிமையும் நாணயத்தில் இருப்பது போல் திகழ்கின்றது. நாம் கடமைகளை ஒழுங்கான முறையில் செய்தால் உரிமைகளை எம்மால் அனுபவிக்க முடியும் என்பதில் ஜயமில்லை.

ஒரு நாட்டில் வாழும் பிரஜை என்ற வகையில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பல கடமைகளும் உரிமைகளும் உள்ளன. கடமைகள் எந்தளவிற்கு ஒரு மனிதனுக்கு முக்கியமானவையாக காணப்படுகின்றதோ அந்தளவிற்கு உரிமைகளும் முக்கியமானவையாகும். இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவருக்கும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டிய கடமைகளும் உரிமைகளும் உண்டு.

ஒரு நாட்டில் வாழுகின்ற பிரஜைகளாக நாம் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு எமக்கு உரிமை உண்டு. நாட்டின் எந்தப்பிரதேசத்திற்கும் செல்லும் உரிமை, விரும்பிய தொழிலைச் செய்யும் உரிமை, கல்வி கற்கும் உரிமை, சொத்துக்கள் சேர்க்கும் உரிமை, விரும்பிய சமயத்தை பின்பற்றும் உரிமை, உரிய வயதில் தம் விருப்பத்தின் பேரில் திருமணம் முடிக்கும் உரிமை என இவ்வுரிமைகளை நாம் குழியில் உரிமை என்பதற்குள் சேர்க்கலாம்.

அரசியல் உரிமைகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு மனிதனாவான் பிறக்கும் போதே சிறிதனவு அரசியல் அறிவோடே பிறக்கின்றான். அந்த வகையில் அரசியல் உரிமைகளாக வாக்களிக்கும் உரிமை, தேர்தல்களில் அபேட்சகராக நிற்கும் உரிமை, விரும்பிய கட்சியில் சேரும் உரிமை, தன்னுடைய தேவைகளை அரசிடம் கோரும் உரிமை, தமது சுதந்திரமாகச் செயற்படும் உரிமை கருத்துக்களை வெளியிடும் உரிமை என்பன வாகும்.

அடுத்தபடியாக கடமைகளை எடுத்தோ மானால் ஒரு நாடு முன்னேறுவதற்கு நாட்டில் வாழும் சகல பிரஜைகளும் தமது அடிப்படைக் கடமைகளை மேற்கொண்டு வருவது முக்கியமானதாகும். நாடு எமக்கு என்ன செய்தது என்பதை விட எமது நாட்டிற்கு நாம் என்ன செய் தோம் என்று ஒவ்வொரு பிரஜையும் நினைத்து அதை தவறாமல் செய்து வருவோமானால் நாடும் முன்னேறும். பிரஜைகளாகிய நாங்களும் முன் னேறுவோம்.

ஒரு பிரஜையாக கடமைகள் நிறைவேற்றப்படும் அளவிற்கே உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். அவ்வாறே கடமைகளை நாம் பல்வேறு விதமாக நோக்கலாம். குடும்ப அங்கத்தவராக இருக்கும் போது எம்மைப் பெற்றெடுத்து வளர்த்து அன்புகாட்டி எமக்கு கல்வியை பெற்றுத்தருவோரில் பெற்றோர்கள் முக்கியமானவர்களாய் விளங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பிரஜை என்ற வகையில் நன்றாக கல்வி கற்றல் அவர்களுக்கு எம்மால்

இயன்ற உதவிகளை செய்து அவர்களது விருப்ப த்தை நிறைவேற்றல் அவர்களை மதித்து நடத்தல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பாடசாலை அங்கத்தவராக இருக்கும் போது பாடசாலை உறுப்பினர் என்ற வகையில் கடமையை சரியான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும், கல்வி கற்றல் மிகப்பிரதானமான கடமையாகும். பாடசாலையின் சட்டத்தை மதித்து நடத்தல், பாடசாலை மாணவர்களோடு ஒற்றுமையாக இருத்தல், பாடசாலை சட்ட திட்டங்களிற்கு அமைவாகச் செயற்படல், அதிபர் ஆசிரியர்களை மதித்து நடத்தல் என்பனவாகும்.

சமூகத்தில் அங்கத்தவராக இருக்கும் போது சமூக உறுப்பினர் என்ற வகையில் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளுதல், சமூகத்தில் இருந்பர்களிடையே பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது அதைத் தீர்ப்பதில் உதவிசெய்தல் என்பன கடமைகளாகும். இதைவிட வன்முறைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தல், மோதல்கள், முரண்பாடுகள் ஏற்படும் போது கலந்துரையாடல் மூலம் பிரச்சினையை தீர்த்து வைத்தல், இணக்கப்படுதல் நடுவராக நின்று செயற்படல் முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களை அறிந்து தீர்த்து வைப்பதில் உதவி செய்தல் போன்ற சமூக கடமைகளை செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எமது நாடான இலங்கை யினுடைய மாண்புமிகு ஜனாதிபதியை எடுத்துக் கொண்டோமானால் அவருக்கும் கடமைகள் உண்டு உரிமைகளும் உண்டு. 1978ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் படி 301வது உறுப்புரையில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி தொடர்பாக பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. அதாவது இலங்கைக் குழியரசிற்கு ஒரு ஜனாதிபதி இருப்பார். ஜனாதிபதி நிர்வாகத்தலைவராகவும் அரசின் தலைவராகவும் முப்படைகளின் தளபதியாக இருப்பார்.

அடுத்ததாக ஜனாதி பதியானவர் மக்களின் தேவைகளை அறிந்து அவற்றை நிறைவேற்றல் மக்களிற்கு பாதுகாப்பு அளித்தல், அனைத்து மக்களையும் சமமாக நடத்துதல் என்பது இவரது கடமையாகத் திகழ்கின்றது.

இவரது உரிமைகளை நோக்குமிடத்து இவர் நிர்வாகத்தலைவராக இருக்கும் போது பிரதமரை நியமித்தல், அமைச்சக்களை ஒதுக்குதல், அமைச்சர்களை நியமித்தல், அரசாங்க சேவை, உயர் அதிகாரிகளை நியமித்தல், போரையும் சமாதானத்தையும் பிரகடனப்படுத்தல், முப்படைகளுக்கும் பிரதான தளபதியாக இருத்தல் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம்.

அரசு தலைவர் என்ற வகையில் அரசு முத்திரையைப் பயன்படுத்தல், வெளிநாடுகளில் நாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல், அரசு விழாக்களில் ஈடுபட்டு தலைமை தாங்குதல், தேசிய ரீதியாக நடைபெறும் போட்டிகளில் பங்கு கொள்ளுதல், இதற்கு உதாரணமாக 2012ஆம் ஆண்டு இலங்கை கிரிக்கெட் அணிக்கும் மேற்கூற்றிய கிரிக்கெட் அணிக்கும் இடையே நடைபெற்ற இறுதிப் போட்டியில் இவர் பங்கு கொண்டதை நாம் அவதானிக்கலாம், அடுத்தாக வெளிநாட்டு தூதுவர்களை நியமித்தலும், அவர்களை வரவேற்றலும் ஆகும்.

நீதித்துறையை எடுத்தோமானால் ஜனாதி பதியானவர் பிரதம நீதியரசர் உட்பட உயர்நீதி மன்ற மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமித்தல் பொது மன்னிப்பு வழங்குதல் என்பன வாகும்.

அரசியல் அமைப்பு நடவடிக்கையை கூறும் போது பாராளுமன்றத்தை கூட்டுதல், ஒத்திவைத் தல், கூட்டத்தொடரை இடைப்பிறுத்தல், கலைத்தல், அரசாங்கத்தின் கொள்கை விளக்கத்தை பாராளுமன்றத்தில் முன்வைத்தல், பாராளுமன்ற கூட்டத்

தொடரை ஆரம்பித்து வைத்தல் பாரானுமன்றத் திற்கு உத்தரவுகளை அனுப்புதல், கருத்துகளைப்பு வாக்கெடுபு மூலம் சட்டத் தொகுப்பிற்கு உட்படுதல், பாரானுமன்றத்தில் உரையாற்றுதல் என்பன இவரது உரிமைகளாகக் குறிப்பிடமுடியும்.

இன்று ஆண்களை விட பெண்களே கடமை களை ஒழுங்கான முறையில் செய்தும் உரிமை களை அனுபவிக்க முடியாத நிலை எமது நாடான இலங்கையில் அதிகளவு காணப்படுகின்றது. இந்திலை ஏற்படுவதானால் பல சீர்ப்பிடுகளை எமது நாடு சந்தித்து வருகின்றது.

உரிமை என்பதில் பல எண்ணாக கருக்கள் அடங்கியள்ளதை அவதானீக்கலாம். அதாவது பண்பாட்டு ரீதியானவை சட்டரீதியானவை என்பனவாகும். மனித உரிமைகள் என்று கூறும் போது சிவில் உரிமை, அரசியல் உரிமை, கலாசார உரிமை, சமூக உரிமை, பொருளாதார உரிமை என்பவற்றைக் கூறலாம்.

கி.பி.1215ல் பிரித்தானியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட “மக்னாகாட்டா உடன்படிக்கை” கி.பி 1679ல் “ஹபாயல் கோபுஸ் கட்டளை” கி.பி 1689ல் “பிரித்தானியா உரிமைப் பிரகடனம்” கி.பி 1776ல் பிரான்சில் வெளியிடப்பட்ட “மனிதனும் பிரஜைகளினதும் உரிமை பிரகடனம்” கி.பி 1791 உரிமைகள் பற்றிய “அமெரிக்கா பிரகடனம்” கி.பி 1917ல் ரஸ்யாவில் ஏற்பட்ட “போல்ஸ்பிக் புரட்சி” கி.பி 1948ல் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச பிரகடனம்” என்பன மனித உரிமை களை வென்றெடுத்த முக்கிய சம்பவங்களாகும்.

இதை விட உலக யுத்தங்களில் பெண்கள் சிறுவர்கள் உட்பட இலட்சக்கணக்காண மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 1ம், 2ம், உலக மகாயுத்தத்தின் பேரபூர்வில் பலமக்கள் உபாதைக்குள்ளாகினர்.

இதனால் பெருந்தொகையான சொத்துக்கள் கிழக்கப்பட்டன. இவை யாவும் மனித உரிமைகளில் செலவாக்கு செலுக்கிய காரணிகளாகும்.

இன்று இலங்கையான எமது நாட்டிலும் வேறு பல நாடுகளிலும் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக பல நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 2ம் உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் 1948 டிசம்பர் 10ல் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் பிரகடனம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தில் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் அங்கத்துவ நாடுகள் பல கைச்சாத்திடுக் கொண்டன. 1978 அரசியல் யாப்பில் “அடிப்படை மனித உரிமை” என்ற அத்தியாயம் சேர்க்கப்பட்டதுடன் அவை மீறப்படும் போது மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை உரிமை பற்றி முறைப்பாடு செய்வதற்கு பாரானுமன்ற ஆணையாளர் அதாவது ஒம்புள்ளமன் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கையாக 1979ல் உருவாக்கப்பட்ட “Cedaw” (சிடோ) அமைப்பில் 1981ல் இலங்கை கைச்சாத்திட்டுள்ளது. 1993ல் மேற்படி ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்ப இலங்கையில் பெண்கள் சாசனம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பெண்கள் விவகாரம் தொடர்பாக தனியான அமைச்ச அதாவது மகளிர் விவகார அமைச்ச ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எனவே ஒரு நாட்டில் பிரஜை என்ற வகையில் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் உரிமைகேட்கலாம். அதற்கு நாம் கடமைகளை ஒழுங்கான முறையில் செய்தல் வேண்டும். எனவே நாம் கடமைகளை செய்த வண்ணமே உரிமைகளை அனுபவித்து நீதியான முறையில் வாழுவோம்.

பண்ணையை பண்ணிசையும் நாட்டியமும்

யே. மேரி ஜனியா

தரம் 13 கவுன்பிரிவு !! (2015)

தமிழின் மூலக்கூறுகளாகிய இயல், இசை, நாடகமாகிய மூன்றும் தொன்று தொட்டு இன்று வரை தமிழரின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் ஒன்றித்தும், ஓட்டியும், இலைணந்தும், பிழைணந்தும் வளர்ந்துள்ளன. இந்த வகையில் பண்ணையை காலத்தில் தமிழில் இடம்பெற்ற இசையியல் உருப் படிகளின் உயிரோட்ட நாதம் பண் என பகிரப்பட்டது. அவ்வாறே இன்று கர்நாடக இசை உருவில் எழுந்த இசையியில் மதுர கானங்கள் ராகங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

பண்ணையை இசையுலகில் பாவலர்கள் பாணர்கள் என்றும், பண்ணிசைக்கும் மகளீர் பாணத்தியர் அல்லது பாழனியர் என்றும் பாடல் களுக்கு ஆடல் ஆடும் கூட்டத்தினர் கூத்தரரென்றும், பெண்பாலார் கூத்தியர் அல்லது விறலியர் என்றும் பொதுப்படையில் கலையுணர்வுடன் போற்றி புகழப்பட்டு அழைக்கப்பட்டனர். அவ்வாறே தமிழ் மக்களின் சீரிய நாளாந்த வாழ்க்கை முறையும் நிலப் பரப்புகளின் இயற்கை வனப்பு வளங்களுடன் ஒன்றி கலை உணர்வுகளுடன் ஓட்டிப் பின்னிப் பிழைணந்து காணப்படுவதனால் நிலங்களின் தனித்துவம் நிலப்பாடுகளுக்கு அமைய இசையியல் உணர்வுகளும் இயல்புகளும் மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் தனித்துவமாய் மினிர்ந்தன. இதனால் ஜவகை நிலங்களும் ஜவகை பண்களுடன் தனித்துவம் பெற்று விளங்கின. அவ்வாறே அவ்வவ் நிலங்களுக்கு அமைய தோற்கருவிகள், துளைக் கருவிகள் எனவும் தனித்துவம் பெற்று விளங்கின.

இந்த வகையில் இயலும் இசையும் காலத்திற்கு அமைய மாற்றம் அடைந்தன சங்ககால இசை மரபுகளை அறிய எமக்கு இன்று ஆதாரமாக உள்ளவை கலித்தொகையும் பரிபாடலுமாகும். பரிபாடலில் பல தரப்பட்ட பண்கள் குறிப்பிடப்பட்ட இடத்தும் அவை சரியான இசையியல் பண் மரபினை பின்பற்றி பாதுகாக்கப்பட்டமையால் அவற்றின் இசையியல் பாங்கினை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. சங்க காலத்திற்கு பின் சங்க மருவிய காலத்தில் எழுந்த சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டிய மாதாகிய மாதவி பதினொரு அரிய ஆடல் வடிவங்களை தனது அராங்கேற்று வைபவத்தில் திறம்பட ஆடினாள். என்று அவை தெய்வங்களின் மீதும் பாடப்பட்டு ஆடப்பட்டவை ஆகையினால் அவை "தெய்வ விருத்தி" என்னும் பகுதிக்குள் அடக்கி அக்காப்பிய இலக்கியத்தில் விபரித்து வர்ணிகப்படுவதை காணலாம். ஆயினும் பண் என்னும் இசையியல் நாதமே அதன் உயிர்த் துடிப்பாக விளங்கியது என்பதற்கு அராங்கேற்றிருக்காததயின் இறுதி வெண்பாவில் 'பண்ணீக்குத்து பதினொன்று' என்னும் பா அடி ஆணித்தரமாக எடுத்தியம்புகின்றது.

சிலப்பதிகார காலப்பகுதிக்கு பிறப்பட்ட காலப் பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் களப்பிரா காலமாகும். இசை வளம் குன்றி இலக்கிய வளம் அற்று வேற்று வேந்தரின் அந்நிய ஆதிக்கத்தில் தமிழகம் அடிபணிந்து அடிமைப்பட்ட காலம் அது. ஆயினும் இக்காலகட்டத்தில்தான் காரைக்கால் அம்மையார் தோன்றி கவிநயத்துடன் இசை வனப்புடன் இறையுணர்வுடன் திருவாலங்காட்டு

மூத்த திருப்பதிகம் ஆகியவற்றை பாடி அருளினார். இக்காலப்பகுதிக்கு பிற்பட்ட காலம் சமய இலக்கிய இசையில் வரலாற்றில் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி பெற்று எழுசியற்று மினிர்ச்சி பெற்று விளங்கிய பக்தி இலக்கிய காலப்பகுதியாகும்.

07ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 14ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் தான் தெய் வீக்த் தமிழிசை தமிழகத்தில் தழைத்தோாகி வளம் பெற்று வாழ்ந்து வந்த காலப் பகுதியாகும். சைவ சமயத்தில் நாயன்மார்களும் வைணவ சமயத்தில் ஆழ்வார்களும் மற்றும் பக்தியில் சார் பாவலர்களும் பண் மரபில் பைந்தமிடை வளர்த் தனர். 10ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழகம் சோடி சாம்பிராட்சியத்தின் கீழ்நிலை கண்டது.

எனவே சங்க காலத்தில் காதல் உணர் வினை மட்டும் வெளிப்படுத்திய இசையானது காலக்கிரமத்தில் கடவுள் உணர்வினை வெளிப் படுத்தும் தெய்வீக இசையாக இறையியல் இசை வழவங்கள் சைவ வைணவ மதங்களின் பல தரப்பட்ட தனித்துவங்களை விளக்கியும் விபரித் தும் இறைவனின் ஆன்மீக ஆங்கீக ஆகாரிய நிலைப்பாடுகளை விரிந்துரைந்தும் புராண இதிகாச கதைகளில் இடம்பெறும் திருவினை யாடல் குறிப்புக்களை இறையியல் அற்புதங்களை துல்லியமாக ஏற்படுத்தியும் கோயில் களின் இயற்கை சூழல் சுற்றாடல்களை கற்பனை வளத் தூடன் கவிந்யத்துடன் எடுத்துரைப்பனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

சைவ சமயத்தில் இன்றும் சிறப்புற்று பொலி வுற்று விளங்கும் தேவாரங்கள் அக்கால இசை நாட்டிய உலகில் பெரிதும் கையாளப்பட்டு வந்த இசையியல் உருப்பக்களாகும். வாரம் என்றால் சாதாரண வார்த்தைகளில் பாடல் எனப் பொருள் படும் தேவாரம் என்றால் தெய்வீக அடிப்படையில் எழுந்த ஆயரிய, சீரிய பாடல் வழவங்களாகும். தேவாரம் இயற்றிய திருநாவுக்கரசர், திருஞான

சம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவரும் “தேவாரமுதலிகள்” அல்லது தேவாரமும் மூர்த்தி கள் எனப்போற்றப்பட்டனர். தேவாரங்களில் பாட்டு ஷட்க் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட மூலஸ் தான் மூர்த்தி தேவாரத்தேவா் எனவும் திருத்தலங்களில் தேவாரங்கள் பாடிபணிபுரியும் இடம் “தேவாரநாயகம் என்றும் ஆடிப்பணிபுரிவோர் “தேவராதியார்கள் என்றும் போற்றப்பட்டனர். எனவே தேவாரங்களிற்கு பாடி ஆடிப்பணி செய்யும் மரபு பண்டைய காலத்தில் வெகு சிறப்பாக இடம்பெற்றிருந்தது என்பதனை உணரக் கூடிய தாக உள்ளது. நாட்டிய கலையியல் தலைசிறந்த நரத்தகி “தலைக்கோலி” என்னும் பட்டம் சூட்டிக் கெளரவிக்கப்பட்டாள் எனவும் பொதுப்படையில் அறிந்தோம். ஆயினும் கல்வெட்டொன்றில் சாட்சிப் பகிர்வின் “சிவஞானசம்பந்தம் தலைக்கோலி” என்னும் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கப்பட்டதனால் திருஞான சம்பந்த பெருமானது தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்கு திறம்பட ஆடியதால் இத்தனிச் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது. பண்டைய காலத்தில் தேவாரப் பண்களுக்கு பக்கவாத்தியங்களாக மினிர்வன மிருதங்கம், ஆர்மோனியம், வயலின் புல்லாங்குழல், குழித் தாளமோ அன்றி சாதாரண தாளங்களோ ஆகும்.

தேவாரங்களைப் பாடிப்பணி செய்யும் பக்தர் கள் தேவாரம் ஒதுவார் மூர்த்திகளைன்றும் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் இன்றும் பண்டைய பண்ணிசை மரபிலே பாடிப்பக்தி நெறி யினைப் பரப்பி வளர்க்கின்றனர். இப்பண்ணிசை வழவங்களாவன தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்மொழி மூலமாகவும் செவி வழி வாயிலாக வும் பாது காக்கப்பட்டு வந்தன.

இவை இன்று கூட அதே பண் மரபில் பாடி நாட்டிய நிகழ்வுகளில் கையாளப்படுவதை இன்றும் நாம் காணகிறோம். சில தேவாரப் பண்கள் தான் லயமின்றி விருத்தங்களாகப் பாடப் பட்டவையாகும். இவற்றை நாட்டியத்தில் நாம்

கையாளும் போது பாவச் செறிவுடன் கூடிய வெறும் விருத்தமாகவே கையாள்கின்றோம்.

அவ்வாறே நாட்டியத்தில் நாம் தாள யயத் துடன் கூடிய தேவாரப் பண்ணிசை பாடல்களைக் கையாளுமிட்டது அவை பண்ணாகப் பாடல்களை போற்றி அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு நிருத்தமும் நிருத்தியமும் ஒன்று கூடிப்பின்னிப் பிளைஞ்நுது கையாளுகின்றோம். இத்தகைய தான தேவாரப் பாடல்கள் பண்டைய காலத்திலும் ஆடவுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதனை திருஞானசம்பந்தரது “மாதர ஜதிபதநமாட” என்னும் அடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. வைணவ மதத்தில் 12ஆழ்வார்கள் பாடி அருளிய பாசுராங்கள் மொத்தம் 108 திருக்கோயில்களில் பாடி அருளியதாக அறிகின்றோம். இவை மொத்தம் நாலாயிரம் தீவிய பிரபந்தம் என்னும் தொகுப்பு நாதமுனிவரால் தொகுக்கப்பட்டு உலகிற்கு அளிக் கப்பட்டுள்ளது. இவை அக்கால பண் மரபில் எழுந்த பாசுரங்களாயினும் இன்று நாம் நட்மாழ் வார் பாசுரங்களிற்கு மட்டுமே பண் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இப்பாசுரங்களில் 13 தேவாரப்பண்களும் தேவாரங்களில் கையாளப் படாத ஆறு தனித்துவப்பண்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஸ்ரீரங்கத்தில் முற்காலத்தில் பாசுரங்கள் பண் மரபில் பாடி அபிநித்தற்கான ஆதாரமும் இவை தவிர வேறு சில வைணவ ஆலயங்களான திருவரங்கம், ஸ்ரீவல்லிதுத்தூர் ஆகிய அருள் நிறைந்த திருத்தலங்களில் அடியார்கள் பாசுரங்களாகப் பாடுவர். பண் கலந்த பாசுரங்களால் அவற்றைக் கையாளாது விண்ணப்ப அடிப்படையில் அவற்றை கையாள்டதன் விளைவாக

இன்று பிரபந்தம் சேவித்தல் என குறிப்பிடப்பட்டு அழைக்கப்படுகின்றது. பிரபந்தங்களை கோவில் களில் ஆழப்பாடி பணி செய்வோர். அக்காலத்தில் அரையர் என்றும் அவர்களது சேவை “அரையர் சேவை” என்றும் சிறப்பித்து போற்றி அழைக்கப் பட்டது. ஆயினும் இன்று இப் பாசுரங்களாவன ஓவ்வாருவரது தனித்துவ திறமைக்கும் அவர்களது இசையியல் ஆளுமைக்கும் அனுபவத்திற்கும் அமைய தற்கால ராக அழிப்படையில் அவற்றை கையாளுகின்றனர். இத்தகையதாக இசை உருப்பெற்ற பாசுரங்களை பாவச் செறிவுடன் ஆழிக் கையாளுகின்றோம்.

பண்கள் பண் அமைப்பிலே இன்று பயன் படுத்தப்பட்ட போதிலும் அவை பெரிதும் தற்கால ராக அமைப்புக்களுடன் தொடர்புபடுத்தியே கையாளப்படுகின்றன. அதாவது பண்ணின் சாயல் அப்பண்ணை ஒத்த பல ராகங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. இந்த வகையில் ஒரு ராகத்திற்கு பல பண்களும் பல பண்களுக்கு ஒரு ராகமும் தொடர்புபடுத்தி அபிப்பிராயப்படுத்தப்படுகிறது. ஆயினும் கூட இன்று பொதுப்படையில் தேவாரங்கள், திருவாசம், திருவிலைப்பா, திருத்தாண்டவைம் என்பன பண் மரபிலேயே பெரிதும் கையாளப்படுகின்றன. அவ்வாறே பண்டைய காலத்தில் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளும் முன் இடம் பெறும் இறை துதி வணக்கபாடலான தேவபாணி பண் இசையில் எழுந்த இறைவணக்கப் பாடலாகும். அம்மரபினை பின்பற்றியே இன்றுங் கூட நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கு முன் இடம் பெறும் “கணபதி துதி” “தோடயமங்களம்” ஆகியன பாடும் மரபு பண்டைய பண்ணிசை மரபில் எழுந்த வழி முறை மரபுத் தொடர் எனலாம்.

பிறப்பெருத்துப்போன பேனா ...?

திரு. யொ. துஜீவ்
ஸ்ரீராம்

குட்டை உயிரைத் தாங்கி
என் சட்டைப்பைக்குள்
ஒரு குறைப்பேனா
உதிரம் தோய்ந்து காய்ந்து...

இதயக்கூட்டின் போர்வைவக்குள்
வாழ்க்கைப்பட்டதால்
இரண்டும் ஒரே நிறத்தையே தீட்டிக்கொள்கின்றன...
பேனாவின் எழுத்துக்களிலும்
இதய நிறத்தின்
கதவிடுக்குக் கசிவு
தடுப்பாற்றறு போனது.....

அது தன் உணர்வுகளை அழுதமுது கணாத்து
அடக்கிக்கொள்கிறது

மீதமிருக்கும் சீதனாம்
வெறும் தசைப்பிண்டத்தின்
பிரசன்னமே!
இது காறும் விழிதமுவியிருந்தும்
ஆக்கிரமிப்பாளாய் அந்த
அக்கிரமத்து நிறம்
இப்போது பேனா மட்டும்
விழித்துக் கொள்கிறது

தப்பாமல் ஈரவிழி எனினும்....!
தன் உந்து விசை
தன்னைப் பலவீனாக்கும் என்பது
அப்பாவி
அந்தப் பேனா
அறியாத ஒன்றால்ல.....

மனித வாழ்வு மகத்துவத்தை
பல தடவை
பேனா தானே அகப்படுத்திப்
போகிறது...!

தன் ஒவ்வொரு துளிகளும்
தூளிக் கயிற்றிற் தொங்கும்
கழவியின்) வளர்ச்சியின்)
மகிழ்வென்று அந்தப்பேனா
களியாததொன்றால்ல.....

அது அணைக்ட்டிய
அணிலின் செருக்கொடு
கடமையின் நிமித்தம்
இழப்பொடும் பொருதபடி
தன் நிறமெனும் அணியொடு
வகுத்துக்கொண்டு தானிருக்கிறது...!!

மொழி உரிமை என்பது ஒருவர் எந்த மொழி யிலும் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளக் கூடிய உரிமையினையே சுட்டிற்கின்றது. இது அடிப் படை உரிமைகளில் ஒன்றென மனித உரிமை சான்றுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இனங்களை தனிமைப்படுத்துகின்ற வேறுபடுத்துகின்ற முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக இருப்பது மொழி என்பது வெள்ளிடை மலை போல தனிவாகத் தெரிகிறது.

மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு பிரச்சினைகள் பல்வேறு விதங்களால் எமது நாட்டில் உள்ள பல்வேறு பாகங்களிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மொழி பேணப்பட வேண்டியது. காலத்தின் அத்தியாவசிய தேவைகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. நமது இலங்கையில் மொழி உரிமையினை பாதுகாக்கும் நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிழக்கு மாகாணம் அம்பாறையில் முதலாவது மொழி மத்திய நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்மொழி மத்திய நிலையம் களினுடைய மனித உரிமைகளில் ஒன்றான “மொழி உரிமை” பாதுகாக்கப்படுகிறது.

ஒருவனிடத்தே அவன் பேசும் மொழியினை வைத்து ஏற்றத் தாழ்வுகளை உண்டு பண்ணல் கூடாது. மொழி உரிமை என்பது சாதாரணமாக ஒரு மனிதனுக்கு இருக்கும் உரிமையாகும். மொழிப்பற்றுள்ள மனிதனாக வாழுவேண்டும். ஆனால் மொழி வெறிப்பிடித்த மனிதர்களாக வாழுக்கூடாது. எம்பிடையே பிற மொழிகளை மதிக்கும் மனப்பக்குவும் இருத்தல் வேண்டும். ஒருவனுக்கு அவனுடைய மொழியானது அவனைப் பெற்ற தாய்க்குச் சமமானதாகும். எல்லா மொழிகளும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தனிச் சிறப்பு மிக்கவை. தமிழனாய் பிறந்த எமக்கு தமிழ்மொழி

உயிருக்கு நேர். சிங்களவர் என்றால் சிங்கள மொழி அவனுடைய தாய்மொழியாகும். ஆங்கி யேயன் என்றால் ஆங்கிலம் அவனுடைய தாய் மொழியாகும். ஒருவனுடைய தாய்மொழியை உதாச்சீம் செய்யும் பிறமொழி பேசுபவர்கள் இல்லை.

மொழி உரிமையின் அடிப்படையில் ஒருவர் தாம்விரும்பிய கருத்தினை எவ்வித தணிக்கை யும் இன்றித் தனது கருத்துக்களை ஆக்கவோ /அறியவோ உரிமையைக் கொண்டுள்ளார். இவு உரிமையானது “கருத்துச் சுதந்திரம்” எனும் மனித உரிமையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப் பெறுவது யாதெனின் பேச்சுச் சுதந்திரத்தில் மொழிக்கும் உரிமைகள் வழங்கப்படுகிறது என்பதுவே ஆகும்.

மொழி உரிமைகள் மனித உரிமைகளே

கி.அமிதா

தரம் 1 கலைப்பிரிவு // (2014)

நம்பிக்கைகள், பண்பாட்டு மரபுகள் என்பன அவர்களுடைய தாய் மொழியிலே பதிந்துள்ளன. மொழியானது தேசிய பண்பாட்டு உயிர் நாடியாக மட்டுமன்றி பண்பாட்டினை பிரதிபலிக்கும், வளர்க்கும் சாதனங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. தாய்மொழி ஆனது ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டில் பிரதான இடம் வகிக்கிறது.

ஒரு நாட்டில் பெரும் பான்மையினமாக உள்ள மக்கள் சிறுபான்மையினராக உள்ள

கலைத்தினர் 2

மக்களின் மொழி பண்பாட்டை ஒதுக்கிவிடவோ அல்லது நசுக்கி விடவோ முடியாது. அவ்வாறு ஒதுக்கி விடுவது மனித உரிமை மீறல் என்றே கொள்ளப்படும். பொதுவாக ஓவ்வொரு நாட்டிலும் சிறுபான்மை இன மக்களைப் பேணிப்பாதுகாக் கும் சட்டம் நடைமுறையில் உள்ளது. இலங்கை அரசாங்கத்தின் யாப்பிலும் சிறுபான்மை இனங்களிற்கும், மொழிகளுக்கும் உரிமைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழரா கிய நமது தாய் மொழி தமிழ் மொழியாகும். தமிழ் மொழியினை பிரதான மொழியாகக் கொள்கின்ற வர்களில் முஸ்லீம் இன மக்களும் அடங்குவர். பெரும்பான்மை இன மக்கள் சிங்கள மக்களா வரார். பெரும்பான்மையினரால் சிறுபான்மையினர் தாக்கப்படக்கூடாது. பெரும்பான்மையாக மொழி யாக சிங்களம் செல்வாக்குப் பெற்று இருப்பினும் தமிழ்மொழியையும் அவர்கள் மதிக்க வேண்டும்.

நாம் தமிழர் ஆவோம். எமது தாய் மொழி தமிழ் மொழியாகும். இத் தமிழ் மொழியானது திரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்தது. நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழி “செம்மொழிகளில் ஒன்றாகும். செம்மொழி என்பதற்கு “செம்மையாய் அமைந்த மொழி” எனப் பொருள் கொள்ளலாம். தமிழ் மொழிக்கு தனிச் சிறப்பு உண்டு. என்பதனை கால்டுவல் எனும் பேரறிஞர் 1856இல் வெளியிட்டார். இதனை “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் எனும் பெயர் கொண்ட பரிதிமாற் கலைஞர் தமது கட்டுரை நூலொன்றில்

“தென் நாட்டின் கன் சிறந்தொழிர் நின்ற நூலொன்றில் அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழி எவ்வாற்றான் ஆராய்ந்த வழியும் உள்ள உயிர் தனிச் செம்மொழியேயாம் என்பது நின்னாம்”

எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனைத் தவிர தமிழ்மொழியின் சிறப்புக் குறித்தும் அது செம்

மொழித் தகுதிமிக்கது என்றும் அறிஞர்வரனால், அறிஞர் மெட்டில், அறிஞர் பி.டி.சீனிவாசக ஜயங்கார் போன்றோர் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

இத்தகைய சிறப்புக்கள் பலவற்றை தன்ன கத்தே கொண்டமைந்த நம் தாய்மொழி தமிழ் என்றால் அது மிகையாகது. இந்தத் தாய் மொழியை இன்றைய காலகட்டத்திலே பல்வேறு பட்ட சூழ்நிலைகளின் விளைவாக எம்மால் இழுக்க நேரிடுகின்றது. பிற மொழிகளின் ஆதிக்கம் இன்றைய சூழலில் மேலோங்கி நிற்கின்றது.

“தமிழன் என்று மர்பு நட்டிச் சொல்லடா தலை நிழிர்ந்து நில்லடா”

என்றார் தேசப்பற்று கொண்ட மஹாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார். அது அந்தக் காலம். இன்றைய காலத்தில் இது மலையேறிப் போய் விட்டது. அழுகிய தமிழ் சொற்களை அருகே வைத்து பிறமொழிகளை அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகிறது நம் தமிழ்ச் சமுதாயம். சம காலத்தில் நம் நாட்டில் ஆங்கிலமொழி சிங்கள மொழி என்பன பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ் இருமொழிகளும் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களின் சமுதாயத்தில் பாரிய அளவு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. அவ்விதத்தினை நோக்குவோமானால் தமிழ்மொழியை அரைவாசியும் ஆங்கிலமொழியை அரைவாசியும் என கலந்து செந்தமிழூக் கொல்கின்றனர். தாயை மம். மம்மி என்றும் தந்தையை டாட். டாடி என்றும் அழைத்து நம் தமிழர் பண்பாட்டை சீர்ப்பிக்கின்றது..

ஆங்கில வகுப்புக்கள், சிங்கள வகுப்புக்கள் என்று பிறமொழியைக் கற்பதில் ஆர்வம் செலுத்துகின்றனர். இன்றைய இளையசந்ததியினர் பிறமொழிகளை கற்பது தவறல்ல ஆனால் பிறமொழிக்கு கொடுக்கும் அக்கறையை ஏன் தாய் மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் கொடுப்பதில்லை என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. பிறமொழி தெரிந்தவன் அறிவாளி என்று நிலவிவரும் கொள்கையானது முற்றிலும் தவறானது ஆகும். ஆங்கில மொழி தெரிந்தவன் மேதையாகி விட

முழுமா? இல்லை. பிறமொழி தெரிந்திருப்பவன் உயர்ந்தவன் என்று எடைபோடுவது முற்றிலும் தவறான சிந்தனை ஆகும்.

மொழி என்பது மனிதர்களுக்குள்ள உரிமை களில் ஒன்றாக அடங்குகிறது. இவ்மொழியானது பல பண்பாட்டு அம்சங்களினால் கூறாக அமைகின்றது. ஒருவன் தனது தாய்மொழியில் மொழிப் புலமை உடையவனாக இருக்கின்ற போதே அவன் அறிவுடையவனாக, மாண்புள்ள மனிதனாக கொள்ளப்படுகின்றான்.

தமிழ்மொழியின் நலிவுக்கு திரைப்படங்களின் போக்கும் காரணியாக அமைந்து விடுகின்றன. அன்றைய காலத்தில் ஒரு மொழியை பிறமொழி ஆக்கிமிரப்பு செய்யும் அதிகாரம் மொழி க்கு பிறமொழிகளுக்கு இருக்கவில்லை. அதனால் அன்றைய காலகட்டத்தில் தூய செந்தமிழால் ஆன நம்மவரின் செவிகளுக்கு விருந்தாகவே அமைந்தன. காலச் சூழ்சியின் வேகத்தால் இன்றைய பாடல்கள் விகாரம் பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. இன்று ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்து தமிழூக் கொச்சப்படுத்தும் பாடல்களே உள்ளன. “டாடி மம்மி வீட்டில் இல்லை ...” என்று வளரிவருகின்றன தற்காலத் திரைப்படப் பாடல்கள் இந்நிலையில் மொழி எங்கே செல்கின்றது? மொழி உரிமை எங்கே பேணப்படுகிறது? மொழியானது அரைகுறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு தமிழ்மொழி யானது கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்றது.

“தமிழுக்கு அமைதன்று பெயர் அந்தை தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு தோற்று”

என்பார்கள். தமிழ் மொழி பற்றிய இலக்கியச் சுவையும் நயமும் கொண்டவர்களுக்கு தம் தாய் மொழியாகிய தமிழ்மொழி உயிராக இருந்ததில் ஜயமில்லை.

தமிழ் மொழியின் உரிமையானது ஏனைய பிறமொழிகளால் பறிக்கப்படக்கூடாது. அது மட்டு மல்ல விமர்சிக்கப்படவும் கூடாது. சரண்டப்படவும் கூடாது. ஏனெனில் மொழி உரிமை என்பது சமூகத்தில் ஒருவனுக்கு உள்ள மனித உரிமைகளில்

ஒன்றாகும். ஒருவன் வாழும் உரிமையை எவ்வாறு கொண்டுள்ளானோ அதே போல் தன் “மொழி உரிமையையும்” கொண்டுள்ளான்.

இந்தியாவிலேயே சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டு உழைத்த காந்தியாகிகள் “தாய்மொழிக் கல்வி யின் அவசியம்” பற்றிக் கூறியுள்ளார். இன்று தாய்மொழியாகத் தமிழ்மொழி எம்மிடையே இருக்க, பாடசாலைகளில் இரண்டாம் மொழி என்ற பகுதி யில் ஆங்கிலமும் சிங்களமும் கற்பிக்கப்படுகிறது. விரும்பியோ விரும்பாமலோ பிறமொழியை கற்பதற்கு வலுக்கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆங்கில மொழியானது சர்வதேச மொழியாக இருப்பதனால் தான் என்னவோ தாய் மொழியிலும் பார்க்க அது கூடிய அக்கறை ஆங்கில மொழியின் பக்கம் திசை திரும்பியுள்ளது. நம் சமூகம் முதலாவதாக தாய் மொழியின் மீது தம் அக்கறையை செலுத்த வேண்டும். அதன் பின்னரே வேற்று மொழிகளை கற்பதிலும் தெரிந்து கொள்வதிலும் ஆர்வம் செலுத்த வேண்டும்.

நம் தாய் மொழியை நாம் இழக்கக் கூடாது அவ்வாறு நம் தாய் மொழியை இழப்பதனால் எதிர்காலத்தில் உருவாகும் சிக்கல்கள் பிரச்சினைகள் என்பன பற்றி நாம் சிந்தித்தல் வேண்டும். தமிழ்மொழியின் நிலை பின்னடைவாக இருப்பதனால் அது எதிர்காலத்தில் இழக்கப்பட நேரிடலாம். இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியின் நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்பது பற்றி ஒவ்வொரு தமிழ்மகனும் சிந்திக்க வேண்டும். பழங்காலத்தில் சகலசீரும் சிறப்பும் பெற்று வெற்றிக்கொடி நட்டு விட்ட வித்தகனாய் வீறுநடை போட்டது நம் தமிழ்மொழியாகும். இந்த தமிழ்மொழி நம்மைச் சார்ந்த சமூகத்தால் சீரழிந்து செல்வது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

தமிழ் மொழியின் மீது வேற்று மொழியின் ஆதிகம் தொடரும் நிலையில் காணப்படுமாயின் எதிர்காலத்தில் தமிழ் மொழி இருந்த மைக்கான தொன்மைச் சான்றுகள் ஒன்றும் இருக்கமாட

பாது. நம் சந்ததியினருக்கு தமிழ் மொழியின் செம்மை பற்றி அறியவும் வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொன்மை வாய்ந்த நம் தமிழ்மொழி யின் பெருமை இனி வருங்காலமும் காக்கப்பட வேண்டியது தமிழனாய் பிறந்த சகலரதும் கடமை களில் ஒன்றாகும்.

நாட்டில் என்றும் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவும் பொருட்டும் மனித உரிமைகளை மதித் தற் பொருட்டும் மொழி வெறியின்றி அனைவரும் தமது தாய் மொழியைக் காக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். நாமும் நம் மொழி உரிமைகளை மதித்து தமிழ்மொழியைப் பேணுவோமாக!

“மொழி உரிமைகளை யதிப்போம்”

நிரபஞ்சம் வெல்லட்டும் நூர்வைபந்தநஷ்டி

விளையாட பந்துகள் உண்டு அவை
விண்ணப்பில் மிதக்கும் கோலங்கள்

கவி பாடக் காட்சிகள் உண்டு அவை
கண்ணில் தெரியும் கோலங்கள்

“அ” எனத்தொடங்கும் முதற்புள்ளி
அடுத்து 11 தொடர்புள்ளி

ஆய்த பூக்கோலம் அது ஒன்று
அழகான மெய்யெழுத்து வளையங்கள்

நெளிவுகள் யாவும் உயிர் மெய்யாம்
நேர்த்தியான கோலம் என் தமிழாம்

ஏழு ஒன்பதும்

கோ.தக்ஸாயனா
தரம் 12 கலைப்பிரிவு (2015)

ஏழு நோள்	ஏழு கண்டம்	ஏழு ஸ்வரங்கள்	நீறங்கள் ஏழு (வானவிள்)
திங்கள்	ஆட்டிக் கண்டம்	ஸி	சிவப்பு
செவ்வாய்	அந்தாட்டிக் கண்டம்	ரி	பச்சை
புதன்	ஜரோப்பாக் கண்டம்	க	ஊதா
வியாழன்	ஆசியாக்கண்டம்	மி	மஞ்சள்
வெள்ளி	ஆபிரிக்காக் கண்டம்	பி	நீலம்
சனி	வட அமெரிக்காக் கண்டம்	தி	கருநீலம்
ஞாயிறு	தென் அமெரிக்காக் கண்டம்	நி	செம்மஞ்சள்

நவதானியம்	நவத்தினி	நவத்தூலைபதம்	நவகிரகம்
கோதுமை	கச்சபநிதி	பிரம்மா	கேது
நெல்	கற்பகநிதி	விஷ்ணு	சூரியன்
துவரை	சங்கநிதி	உருத்திரன்	சந்திரன்
பயறு	பதுமநிதி	மகேஸ்வரன்	செவ்வாய்
கடலை	நந்தநிதி	சதாசிவம்	புதன்
மொச்சை	நீலநிதி	சிவம்	வியாழன்
எள்ளு	மகா நிதி	நாதம்	வெள்ளி
உழுந்து	மகாபதுமநிதி	விந்து	சனி
கொள்ளு	முகுந்த நிதி	சக்தி	ராகு

நவரத்தினம்	நவீனாள்கள்	நவசக்திகள் (உழைத்துப்பாரிக் கார்சிஸ்ட்ரில் சிறந்து வெளியேறிச்சிறந்து நவரத்தினங்களில் சிறந்து தோன்றியவர்கள்)	நவவீரர்கள்
முத்து	புதன்	மாணிக்க வல்லி	வீரவாகு
பவளம்	வெள்ளி	மெளத்த வல்லி	வீரகேசரி
கோமேதகம்	புவி	புட்பராக வல்லி	வீரமகேந்திரர்
மரகதம்	செவ்வாய்	கோமேத வல்லி	வீரமகேச்சாரர்
வைரம்	வியாழன்	வைபூரிய வல்லி	வீரபரந்தரர்
மாணிக்கம்	சனி	வைரவல்லி	வீரராக்கதர்
இந்திரநீலம்	யுரேனஸ்	மரகத வல்லி	வீரமாஞ்தாண்டம்
புஸ்பராகம்	நெப்ரயூன்	பவள வல்லி	வீராந்தகர்
வைபூரியம்	புனுட்டோ	இந்திர நீலவல்லி	வீரதீரர்

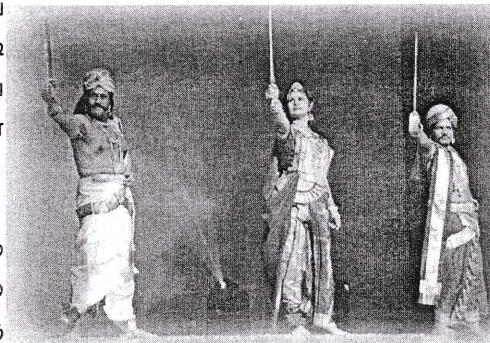

நீலக்கியத்தில் நாடகப் பாணியும் அதன் அவசியமும்

சா.மேரினிகா
தர் 12 கலைஞர் (2015)

தமிழின் வளர்ச்சிப் போக்கில் இலக்கியங்களுக்கு தனிச் சிறப்புண்டு அதிலும் “நாடக இலக்கியம்” அதற்கென்று சிறப்புண்டு. இயல், இசை, நாடகம் என்று இலக்கியங்களுடன் ஊறிப் போய் தமிழுகு சிறப்பு கொடுக்கும். அந்த வகையில் நாடகங்கள் தமிழ் வளர்ச்சியோடு பல வழிகளில் ஒன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆதியிலேயே சங்ககாலம் தொடக்கம் இன்றைய கால கட்டத்தில் வருகின்ற இலக்கியங்கள் வரையில் நாடகத் தமிழின் வளர்ச்சியை நாம் அளவிட வேண்டும். தமிழ் வளர்ச்சிப் போக்கில் நாடகங்கள், அதனோடு கலந்த இலக்கியங்கள் என வேறுபடுத்த முடியாத அளவிற்கு ஒன்றிப் போயிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

சாதாரணமாக தமிழ் உரைநடைகளை ஒுக்கும் போது அதில் நாடகப் பாங்குகாணப்படும். அவ் வாறான உரைகள் தனிகிரில்லாச் சிறப்பிற்குள்ளாகின்றன. எனில் வெறுமனே கூறுகின்ற போது உரைகளுக்கு அதன் உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்ட முடியாமல் போய் விடுகின்றது. அதன் தன்மையை வெளிக் காட்டவும் கையாளவும் கடினமாகப் போய் விடுகின்றது. நாடகப் பாங்கோடு ஒரு உரை செல்கின்ற போது விரிவுகள் அவ்வுரையில் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணமாகக் காணப்படும் உரைகளுக்கும் இவ்வாறு நாடகப் பாணியால் வரையும் இலக்கியங்களிற்கும் நிறைய வேற்றுமைகள் உண்டு.

நாடகப் பண்பு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டது. சங்க காலத்தில் தூய உள்ளங்களில் ஏற்பட்ட காதல் உணர்வுகள் பல்லவர் காலத்தில் பக்தியாக மாறியது. எனினும் வழக்கும் செய்யுட்கள் பெரும்பாலும் நாடகப் பாணியிலேயே அமைக்கப்பட்டன.

இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு நாடகப் பாணியிலே அமைக்கப்பட்டன. இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு நாடகப் பாணியிலேயே அமைக்கப்பட்ட செய்யுட்கள் எத்தனை, எத்தனையோ.

தொடர்ந்து இவ் வளர்ச்சிப் பெருவெள்ளம் சோழர்காலத்தில் காப்பியங்களாக வெளிவந்தன. தனிகிரில்லாத தலைவனைப் பற்றி பாடுகின்ற

போதும் புலவர்கள் நாடகப்பணியில் கதையை நகர்த்திச் சென்றார்கள். உதாரணமாகச் சங்க மருவிய காலப்பகுதியில் எழுந்ததாகக் கூறப்படும் மணிமேகலை சிலப்பதிகாரத்தின் பெரும்பகுதி கதையோட்டமாகவே செல்கின்றது. கதையோட்டத் தில் கூற்றுக்கள் இடம்பெறும் போது நாடகப் பண்பு வெளிப்படும். இவ்வாறு உரைகள் என்றாலும் காவியங்கள் என்றாலும் நாடகப் பாணியோடு கூறும்போது சிறப்பான ஒரு சுவை உண்டாகின்றது.

சிறுகதைகள் வரையும் போதும் சில புதுக் கவிதைகள் வரையும் போதும் நாடகத் தன்மை வெளிக்காட்டப்படுகிறது. நாவல் எனப்போற்றப் படும் "நாகம்மாள்" நாடகத் தன்மை மிகுந்த நாவலாகும். அதில் வரும் காட்சிகள், சம்பவங்கள், அதனோடு சேர்ந்த உரைநடைகள் நாடகத் தோற்றப்பாட்டை காட்டுகின்றன. சிறுகதைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலிருந்து நாடகச் சேர்க்கையை வெளியேற்றினால் மிஞ்சல்வது வெறும் உயிர்ப்பற்ற உரைகளே ஒரும். எனவே கதையோட்டத்தில் நாடகப்பாணி இடம்பெறுவது அவசியம் அவ் இலக்கியத்தில் இருந்த அப்பாணியை வெளியேற்றினால் மிஞ்சல்வது ஒன்று மில்லை. எனவே நாடகம் என்பது இலக்கியத் தோடு சேர்ந்து உயிர் பெற்ற உணர்வை வெளிக் காட்டுகிறது.

இன்று தமிழ்ச்சுவை சொட்டச் சொட்ட வீதி யோரங்களிலும் மேடைகளிலும் அரங்கேறுகின்ற கூத்துக்கள் நாடக இலக்கியங்களில் ஒன்று. மூல்லைத்தீவில் இன்று கையாளப்படும் சிலப்பதி காரத்தை "சீலம்பு கூறல்" என்ற தலைப்புடன் கூத்து இலக்கியமாகப் படைத்து அது மேடைகளில்

நடைபெற்று வருகின்றது. தங்களை அவ் இலக்கி யப் பாத்திரங்களோடு இணைத்து இக் கதையை ஆடுவார்கள் இதை இன்றும் எம் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டு தமிழை வளர்க்கின்றது. அது யாழ்ப்பாணத்தில் "கோவலன் கதை" என்ற தலைப்புடன் இடம்பெற்று வருவதையும் நாம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. எவ்வாறினும் இவற் றோடு இலக்கியங்களில் நாடகப்பாணியும் வளர்ந்து வந்ததே இவ் வளர்ச்சிக்கு காரணம் என்பதும் நாம் அறிந்த ஒன்று. இன்று புனையப்படும் நாடகங்கள் இலக்கியத்தோடு ஒன்றிப் போகின்றன. பாடசாலை மன்றங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் நிகழ்வுகளின் பாணியில் கதைகளை சொல்லும் போது அக்கதையிலே உண்மை விளாங்குகின்றது. அதன் தன்மை உணர்வு என்பன எம் மனங்களில் நிலைத்து விடுகின்றன. நாடகங்கள் நாடப்பதிலும் பார்க்க எழுதுவதே சிரமமானது என்றார்கள் பெரியோர்கள். உண்மை தான் நாடகங்களை எப்படியாவது முக பாவணையோடு நடித்து விடலாம் ஆனால் அதை எழுதும் போது இலக்கியமாக்கும் போது அதன் உணர்வு. உண்மை தெரிவு என்பன சரியான முறையில் எழுதுவது கஷ்டமாகிறது. அல்லது தவற விடப்படுகிறது. எனவே நமக்கு கிடைத்திருக்கும் நாடகப் பாங்கான இலக்கியங்கள் பெருந்தாகையே. அதனை எத்தனையோ புலவர்கள் பாடி எமக்காக விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். அவ்வழியில் சென்று நாடக பாணியை வளர்ப்பது எமது கடமைகளில் ஒன்றால்லவா? நாடகம் என்ற உயிர் இலக்கியங்களை விட்டுச் சென்றால் உடலான உரைகள் மட்டுமே மிஞ்சி நிற்கும். நாடக இலக்கியங்கள் தமிழக்குரிய செல்வங்கள் அவை தமிழை வளர்ப்பதற்குரிய வடிவம் என்றால் மிகையாகாது.

மாறி வரும் உலகில
மாற்றும் ஒன்றை நியதியாய்
கொலங் கெட்டு இன்று
சீலந் தவறி நிற்கின்றோம்

வம்புகள் பல பைசி
கம்பு கொண்டு கதை கூறி
நொந்துமே வாழ்விலை
வெந்து சாகின்றோம்

நீர்க்குழிலில் வாழ்க்கையிலை
பார் பொற்ற வைக்கும்
வேர் கொண்ட விருட்சமெலும்
சீர் புகழ் பெற்றிடுவோம்

ஆதாரம் தீல்லாமல்
அலைகின்ற பூங்கொடிக்கு
சேதாரம் தீல்லாத
கொழுகாம்பாகிலிடுவோம்

முள்ளாகிப் பாதங்களைப்
புண்ணாக்கிப் பாற்க்காமல்
பாதணியாய் மாறி
சாதனை புரிந்திடுவோம்

ஊருடன் ஒத்து
உதவிகள் புரிந்து
தாளத்தோடு சேர்ந்த
நாதமாய் பரிமளிப்போம்

நமை

நாமே

அகழ்வாரைத் தாங்கி
முகமலர்வோடு
தகவறப் பொருந்தி
அகழுற வாழ்வோம்

சீது

ஆலையின் கரும்பென
அல்லூற்ற மனதிற்கு
தோனைக் கொடுக்கும்
தோழனாயிருப்பொம்

துக்கு

விழிகள் தீரன்டிருந்தும்
வழியெதும் தெரியாது
மெலிவற்ற மனங்களுக்கு
வலிமைதனைக் கொடுப்பொம்

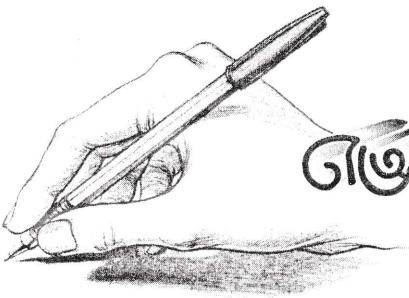
வோ

ஒரு நாள் வாழ்வென்றாலும்
நறுவாசனை பரப்பும்
கருவண்டு தாவும்
விரை மஸராகிலிடுவோம்

பு

உதடிலை புன்னைகை
வார்த்தையிலை இன்சால்
கண்களிலை பரிவு கொண்டு
கண்ணியமாய் வாழ்ந்திடுவோம்

ஒருஷ் ஜின்க்லேஸ்ர் டென்

ஐ.சுகாய் கமல்டா
தரம் 13 கலைப்பிரிவு (2014)

அன்றைய மனிதன் காலத்தின் போக்கிற்கு ஏற்ப என் எழுத்தைப் பூரணமாகக் கற்றிடா விடி னும் தனது வாழ்நாளை ஓட்டிச் செல்ல என் எழுத்தைப்பற்றி சாதாரணமாக் அறிந்திருப்பான். இதற்கு காரணம் அக்கால சமூக அமைப்பும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுமே ஆகும். அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடி உணவைப் பெற்றுக் கொண்ட மனிதன் நாளடைவில் பண்ட மாற்றுப் பொருளாதார கோலத்திற்கு உட்பட்டான். இக்காலத்திலேயே மனிதனிடையே என் எழுத்துப் பற்றிய அறிவு சாதாரணமாக இழையோட்ட தொடங்கியது எனலாம்.

“என்னும் எழுத்தும் கண்ணனத்தகும்” என்று ஒளவையார் மொழிந்திருக்கிறார். இன்றைய காலகட்டத்தில் என்னும் எழுத்துமே மனிதனை உயிருள்ள ஒரு ஜீவனாகவும் சமுதாயத்தில் மதிப்புள்ள ஒரு தெய்வமாகவும் வாழ வைக்கின்றது. என் எழுத்தை அறிந்தவரே மனிதனாகின்றான். அவ்வாறின்றி இருப்பவன் உயிரிற்ற ஒரு ஜடப்பொருளாகவே நோக்கப்படுகிறான். இன்று எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ள கூடியதாக உள்ளது. சகல வசதி வாய்ப்புக்களை இலங்கை அரசு மக்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்கிறது. கற்றவர்களின் அறிவினை சோதனை செய்து அதிலே சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களே அரசு அலுவலர்களாகவும் உயர்பதவியிலும் நியமிக்கபடுகின்றனர்.

கல்வியின் தராதரத்தினை ஒரு உதாரணம் மூலம் நோக்குவோம். தொழில் நுட்பங்களின் விருத்தி காரணமாக உலகம் பூதோள் கிராமம் ஆகிவிட்டது. எனினும் ஒரு சிற்றூழியன் ஒருவன் ஒருவேலை தேழிச் செல்லும் போதோ அல்லது நேர்முகத் தேர்வுக்கு செல்லும் போதோ கேட்கப் படும் கல்வித் தகமைகள் இன்றைய கால கல்வி நிலைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. உதாரணமாக சாதாரணமான வீதி வேலை செய்யும் தொழி ஸாளர்கள் கூட சாதாரணப் பர்ட்சையிலும் சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்தளவுக்கு எம் நாட்டில் கல்வியின் தராதரம் உயர்வடைந்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும். இதன் மூலம் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியது என்ன வென்றால் என், எழுத்து அறியாத மனிதன் சமூகத்தில் உயிர்வாழ முடியாது. ஏனைனில் சாதாரண வீதி வேலைக்கே கல்வித் தராதரம் பார்க்கும் சமூகம் கல்வி அற்ற என் எழுத்து அறியாத மனிதர்களுக்கு எவ்வாறு வேலை வாய்ப்பை வழங்க முடியும் அவர்கள் இந்தப் புமியில் வருமானம் தேழிக் கொள்வது கடினமானதாகவே இருக்கும்.

மேலும் மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்கும் உபாயம் கல்வியே ஆகும். இக்கல்வி எனும் கட்டடத்திற்கு அத்திவாரமாகத் திகழ்வது என்னும் எழுத்தும் ஆகும். அத்திவாரம் எப்பொழுதும் உறுதியடையதாக இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்கள் என், எழுத்தைப் பாலப் பருவத் தில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் தொடரும் கல்விக்கு அவை மிகக் உறுதுணையாக அமையும்.

சவால்கள் நிறைந்த உலகம் இதில் சவால் களை எதிர்காண்டு எதிர்நீசல் போடத் தெரிந்தவன் மட்டுமே சாதனையாளாக மாற முடியும். விழுமாமல் இருப்பதில் உபாயம் இல்லை. விழுந்திருந்த போதும் எழுந்து நின்றேன் என்று சொல்பவனே சாதனை படைக்கின்றான். ஒரு மாணவன் தன் கல்வி வாழ்விலே ஏராளமான சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும். தரம் ஜந்திலே புலமைப் பரிசில் பரீட்சை, தரம் பதினொன்றிலே க.பொ.த. சாதாரணப் பரீட்சை, தரம் பதின்மூன்றிலே க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சைகளுக்கு தோற்ற வேண்டி உள்ளது. இப்பொதுப் பரீட்சையெல்லாம் ஏணிப்படிகளாகக் கொண்டு ஏறிச்செல்பவனே உயர்ந்த நிலைக்கு செல்ல முடியும்.

மாணவப் பருவத்திலே கற்கும் போது ஓவ்வொரு மாணவர்களிடையேயும் இலட்சியம் என்ற ஒன்று எதிர்காலத் திட்டமிடல் கணவாக உட்பதிந்திருக்க வேண்டும். அறிவியல் மேஜை அப்துல்கலாம் “இலட்சியம் இல்லாத வாழ்வு காற்றில்லாத பலுான் போன்றது” என்று அழகான உவமை மூலம் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். தோல்வி களைக் கண்டு துவண்டு போகாத போது தான் இலட்சியத்தை எங்க முடியும் என்பது திண்ணனம். தோல்விகளே ஒருவனுடைய வாழ்வுக்கு ஏணிப் படியாக அமைந்து கொள்கின்றன.

மின் குழிமழுக் கண்டுபிடித்த எடிசன் எத்தனை தோல்விகளின் பின்னே தனது சாதனையை நிறை நாட்டியதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஓவ்வொரு வரிடையேனும் தன்னம்பிக்கை என்ற பொக்கி ஷம் இருக்க வேண்டும் அயராது உழைப்பு, விடா முயற்சி மீண்டும் போராடும் மனவலிமை என் பனவும் ஒருவனை சாதனையாளாக்குகிறது. எடிசன் ஒரு தடவை தோல்வி அடைந்து விட்டேன் என்று கூறிவிட்டு முடங்கிப் போய்விட வில்லை மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்து வெற்றி

கண்டார். அதுவே இன்று உலகோர் அனைவருக்கும் பயன்படும். மின்குமிழ் ஒளிர்கின்ற போதெல் லாம் எடிசன் பெயர் பிரகாசித்துக் கொண்டே இருக்கும். என்னும், எழுத்தும் கற்றிருப்பதுடன் அவற்றினை அன்றாட வாழ்வில் பிரயோகிக்கத் தெரிந்திருப்பதும் அவசியமாகும். கிணற்றுத் தவளைகள் போல புத்தகங்களை மட்டும் கற்று அறிவைப் பெருக்கி விட்டு வெளி உலகம் பற்றித் தெரியாமல் வாழுக்கடைது கற்றலின் பேறு என்னவெனில் அனுபவர்தியாக உணர்ந்து கொள்வதாகும்.

கற்றது கைமண் அளவு கல்லாதது உலகளாவு என்று கூறுவார்கள். ஆம் இது ஒரு சிறந்த கூற்று. இப் பரந்து விரிந்து செல்லும் இக் கல்விக் கடலுக்கு எல்லை இல்லை. கற்றவர்களுக்கும் வயது எல்லை கிடையாது. கல்வி கற்காத ஒருவனுடைய அறிவு சில சந்தர்ப்பங்களில் நன்றாக இருப்பினும் கற்றவர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் தீண்ணேய வளருவர்

“கால்லாதான் ஒப்பஸ் கழிய நன்றாயினும் கொள்ளார் அறிவுடையார்”

என்ற குறள் மூலம் அழகாக எடுத்துக் கூறி யுள்ளார். இதன் மூலம் கற்றவர்களின் அறிவு அறிஞர் நிறைந்த சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இவ்வாறான சமூகத்தில் என், எழுத்தத்துக்கூட தெரியாமல் இருப்பவர்கள் எந்த வகையில் நோக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பது பற்றி நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மேலும் மாணவப் பருவத்திலே இருக்கும் ஓவ்வொருவரது தலையாய் கடமை கற்றலும், அடுத்து பெற்றோருக்கும், ஆசிரியருக்கும் கீழ்ப் பாந்து சமுதாயம் போற்றும் பிரஜையாக உருப் பெறுதல் ஆகும் என், எழுத்து எமது வாழ்வுக்கு ஏணிப்படியாக அமையட்டும். வாழ்க்கையில் எம்மை ஏணிப்படியாக ஏற்றி வைத்தவர்களை என்றும் மறவாமல் இருப்போமாக!

வியண்களின் கல்வி வளர்ச்சி அன்றிலிருந்து...

ச.ர.மேற்கூரிகா
தரம் 12 கலைப்பிரிவு (2015)

தொடக்கத்தில் வேத

காலத்தை போலவே சங்க
காலத்திலும் ஆண், பெண்பாலரும் கல்வி கற்று
இருந்தனர். என்பதற்கு பெண்பாற் புலவர்களும்.
அவர் தம் பாடல் களும் சான் றுகளாகும். இதிலிருந்து சங்ககாலப் பெண்கள் கல்விச்
சுதந்திரமும் படைப்புச் சுதந்திரமும் பெற்றிருந்தார்
கள் என்பது தெரியவருகிறது. மற்றும் இக்காலப்
புலவர்களான ஓளவையார், காக்கை பாழியியார்,
பாரிமகளிர் ஆகியவர்களின் பாடல்களை நாம்
இலக்கியத்தில் இருந்து அறிந்தாலும் ஓதலில் பிரிவு
ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது எனவும் இலக்கியத்தில் இருந்து அறியலாம். அதுமட்டும் இல்லாமல் பெண்மையின் இலக்கிய ஆளுமைக்கு
சிறந்த சான்றாக ஓளவை என்ற பெண் கவி ஆண்
களுக்கு அறிவுரை வழங்கி இருப்பது குறிப்பிடத்
தக்கதாகும். இலக்கிய திதழியல் துறையில்
பெண்கள் படைப்பாற்றலை சங்க காலத்திலேயே
ஆரம்பித்து விட்டனர். சாதாரண பெண்களும்,
குறவர் இனத்தை சேர்ந்தவர்களும், பானை
செய்யும் பெண்களும். சேலை துவைக்கும் பெண்
களும் கூட கவிதாயினிகளாக இருந்துள்ளனர்.
அத்தோடு அக்காலப் பெண்களின் வாழ்வியலை
யும். வாழ்க்கைத் தரத்தையும் கொண்டு நோக்கும் போது சங்ககாலம் பெண்களின் பொற்காலம்
என அழைக்கப்படக் கூடியது. சமூகத்தில் உயர்ந்த
இடத்தை பெற்ற பெண்கள் காலம் செல்ல செல்ல
மதிப்பீடில் தாழ்ந்து விட்டனர். சங்க காலத்தில்
கவி புனைய ஆரம்பித்த பெண்கள் கவி புனை
வதை நிறுத்தாமல் தொடர்ச்சியாக தொடர்ந்தனர்.

ஆரம்பகாலங்களில் ஆண்களுக்கே எப்பொழுதும் உயர்வான தலைமை இடங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் பெண்களுக்கோ அடிப்படை வசதிகளும் உரிமைகளும் கூட மறுக்கப்பட்டு அடிமைகளாக நடத்தப்பட்ட காலங்களே அதிகமாக ஆதிக்கத்திலிருந்தது, என்பதை நாம் சரித்திரத் தின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். அத்தோடு பெண்களுக்கான கல்வி மறுக்கப்பட்டது. பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வரும் உரிமையும் மறுக்கப்பட்டது. இதன் நிமித்தம் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுதல், பாலிய விவாகம், பெண் சீசுக்கொலை, தேவதாசி வாழ்க்கை போன்ற சமுதாயக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி அழிமைகளாக வேதனையுடன் காலங்கழித்தனர்.

குறைத்தினின் 2

37

அந்த வகையில் ஒளவையார், காலரக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள், மாங்கையற்கரசியார் என ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பெண்புவர்கள் தோன்றிய வண்ணமே இருந்தனர். அடுத்து சங்க மருவிய காலத்தில் படைப்பாற்றில் வளர்ந்த பெண்கள் பாடல்களை பாடி தம் சுதந்திரத்தை எடுத்துக்காட்டினர். இதற்கு அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை என்பன சான்றுகளாகும். பின்னர் பல்வர் காலத்தில் பெண்புவர்கள் உருவாகிக் கொண்டே இருந்தனர். உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டாலும் தமது முயற்சி யினாலும் மற்றும் பெற்றோரின் உதவியினாலும் பெண் கவிஞர்கள் இலக்கியங்கள் படைத்துள்ளனர். இதற்கு பெரியாழ்வார் மகள் கோதையர் இயற்றிய திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்பன சான்றுகளாகும். இதனையடுத்து சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம் போன்றவற்றில் பெண்களுக்கான கல்வியும் சுதந்திரமும் இலக்கியத் துறையில் மிகவும் நலிந்த நிலையில் காணப்பட்டன. பெண் புலவர்கள் தொடர்பாக எவ்வித தகவல் களும் வரலாற்றுக்கு கிடைக்காத காலங்களாக இவை அமைந்துள்ளன.

சில பெண்மணிகள் மட்டும் முன்னேற்ற மற்றவர்கள் அடிமைத்தனத்திற்குள் சிக்கி வாழ்ந்த அக்காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயரின் வருகையால் பெண்களின் வாழ்வில் புதியதோர் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயர் அரசாண்ட காலத்தில் பெண்களுக்கு கல்வி புகட்டுவது மிகவும் அவசியமென வலியுறுத்தப்பட்டது. அத்தோடு காலத்தில் பெரியாரின் விடாழுமயற்சியினாலும், எழுச்சியூட்டும் கருத்துக்களினாலும் பெண்களுக்கு கட்டாயக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல பெண்கள் கல்வியை கற்ற தும் தாமே சிந்தத்து சுயமுயற்சியோடு தாமாகவே செயற்பட ஆரம்பித்தனர். ஒவ்வொரு கட்டுப்பாடு களிலிருந்தும் விடுபட்டு “ஆண்களுக்கு பெண்கள் சளைத்தவரல்ல” எனவும் “பெண்களால் எல்லாம் முடியும்” எனவும் பல பெண்மணிகள் நிருபித்துள்ளனர். இதற்கு காரணம் இந் ‘நாட்களில் அநேக வீடுகளில் தாய்மார்கள் தாங்கள் பெண்

பிள்ளைகளின் கல்வியைக் குறித்து கரிசனாப்படு வதாலும் எதை விற்றாவது அவர்களுக்கு கல்விச் செல்வத்தை கொடுக்க ஓடியாடி அலைவதுமாகும்.

அதனைத் தொடர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண் டில் மீண்டும் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டது. பாரதியார், புது மைப்பித்தன் போன்றோர் முழுமையாகப் பெண்கள் சுதந்திரம் பெற்று தம்மை ஆளுமையும், ஆற்றலும், துணியும் உள்ளவர்களாக தயார்படுத்தி சுமதாயத்தின் முன்னோடியாக திகழ போராட்டங்களை நடத்தி வெற்றி கண்டனர். இதனால் பெண்களுக்கான விடுதலை கிடைக்கப் பெற்று பண்பாடு, மொழி, கலாசாரம், கல்வி என ஒவ்வொன்றிலும் தனித்துவத்தை பெண்கள் உருவாக்கிக் கொண்டனர். கடந்த நாட்களில் அடிமைகளாக தலைமுறை தலைமுறையாக நடத்தப்பட்டவர்கள் எப்படி இந்த அளவிற்கு உயர்ந்தனர் என்பதனை ஆராய்ந்து பார்த்தால் கல்வியே எனப்புலப்படும் “கல்விக் கண்” என்று ஆன்றோரால் அழைக்கப் படும் கல்வியே நம் கண்களை தீர்ந்தது எனக் கூறலாம். பெண்களின் அறிவுக் கண்கள் தீர்க்கப் பட்டால் தான் பின்வரும் சந்ததியும் அறிவுச் செல்வங்களாக வாழ வழி ஏற்படும். படிப்படியாக கற்ற வில் ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு துறைகளிலும் தனது சுய திறனைக் காட்டும் பெண்கள் இன்று பலர் உள்ளனர். அத்தோடு தம்முடைய கடின உழைப்பாலும், சாதாரியத்தினாலும் வீட்டை மட்டுமன்றி அலுவலகம், தொழிற்சாலை, நீதிமன்றம், கல்விக்குதுறை, அரசாங்கம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் பெண்கள் சீற்றந்து விளங்குகின்றார்கள்.

விஞ்ஞானத்தில் உயர்ந்து விள்ளெளிக்குச் சென்று வெற்றி வாகைகளை மகுடமாக கூடி வருகி நாள் பெண். அத்தோடு நாடுகளை பெருமிதப்படுத் தும் பெண்களின் பங்களிப்பு மிக உயர்வானது. அரசியல், பொருளாதாரம், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம், நீதி நிர்வாகம் போன்ற நாட்டின் அடிப்படைக் காரணிகளில் பெண்கள் தமது பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றனர். இன்று சட்ட சபைகளிலும் மாநாடுகளிலும் தமது கோரிக்கைகளையும், அதி

நுப்தியான விடயங்களையும் எடுத்துக் கூறி உலக வளர்ச்சிப் பாதையில் பெண்கள் ஈடுபட கல்வியே காரணமாகும். அத்தோடு மேரி கிழூரி, அன்னை தெரேசா போன்ற பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் அறிஞர்களும் மேதைகளும் என பெண்கள் உருவாகி உலகை வளர்க்கவும் கல்வியே உந்து தலாக அமைந்தது. தமிழ் மொழியே தெரியாத பல பெண்கள் இன்று ஆண்களின் உதவிகளுடன் பல நாவல்களையும், இலக்கியங்களையும் படைத்து வருகின்றனர். பல பெண்கள் நாடு கடந்து சென்று பல சாதனைகளை புரிந்து உலகையே தம் பக்கம் திருப்பிப் பார்க்கச் செய்கின்றனர். அரசியலிலும் பெண்களின் ஈடுபாடு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து கொண்டு வருகின்றது. ஆசியாவின் முதல் பெண் பிரதமர் என்ற பெருமையை எமது நாட்டின் சிறி மாவே பண்டார நாயக்கா பெற்றார். இன்று பல நாட்டுத் தலைவர்களாக பெண்கள் விளாங்குகின்றனர்.

பல சாகசங்களினுடோக தம்மை உலகிற்க எடுத்துக்காட்டிய பெண்கள் இன்று கிண்ணஸ் புத்தகத்திலும் தமது பெயர்களை பதித்து வருகின்றனர். சிறியோர் தொட்டு மூத்தோர் வரை கல்விச்சாலை களிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும், தொழில் புரியும் டீடங்களிலும் பெண்களே கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றனர். ஆகவே மகாத்மகாந்தியின் கூற்றாகிய “ஒரு ஆண்மகன் கல்வி கற்றால் அவனுக்கு மட்டுமே நன்மை பயக்கும் ஆனால் குடும்பத்தில் உள்ள ஒரு பெண் கல்வி கற்றால் முழுக் குடும்பமே நன்மை பெறுகின்றது” என்பது ஒவ்வொரு வருக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும். சமூகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பெண்களும் கல்வி கற்றுக் கொள்ளும் போது சமுதாயம் முழுவதும் நன்மை பெறுகின்றது. அதன் நிமித்தம் தேசத்தில் வளர்ச்சி இல்லாத துறையே இல்லை என்று கூறுமளவுக்கு முன் னேற்றம் ஏற்படும்.

பக்தியின் மொழி - தமிழ்

“யந்தீயில் கலித்த செய்யுள்கள் தமிழில் அரும்பி மலர்ந்தது போல், வேறு எம் மொழியிலும் மலர்ந்தில். அளவிலும், சுவையிலும் தமிழிலுள்ள திருப்பாடல்கள் போல், பிற இலக்கியங்களில் இல்லை. எனவே, மொழி நூல் முறையில் எத்துணை வழுவடையதூய் இருப்பிலும், ஆங்கிலம் வளிகுத்தின் மொழி என்றும், இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், ஜூர்மன் தத்துவத்தின் மொழி என்றும், பிரெஞ்சு தூதின் மொழி என்றும், இந்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும் கூறுவது, ஒரு புடை ஒக்குமெனின், தமிழ் “இரக்கத்தின் மொழி” எனக் கூறுவது இன்று பொருந்தும்”

- தனிநாயக அடிகள்
தமிழ்த்தாது

தமிழ் ஒரு செம்பியாழி

இடுக்கேவனி
துறை நிலைமையினர் (2014)

இன்று உலகத்திலே பேசப்படுகின்ற பல்லா யிரக்கணக்கான மொழிகளுள் ஒரு சில மொழி களே செம்மொழிகள் எனக் கருதப்படுகின்றன. பண்டைய காலம் தொடக்கம் நீண்ட காலம் பயன் பாடுடையதும் மிகச்சிறந்த இலக்கியங்களைக் கொண்டதும் நீண்ட இலக்கியப் பாரம் பரியமுடையதும் வேற்றந்த மொழியிலிருந்தும் கிளைத் தெழுாத்துமாகிய மொழியே செம்மொழி எனப்பட்டது. நீண்டகாலமாக கிரேக்க, இலத்தீன், சமஸ்கிருதம், அரபிக், பராசீகம், சீனம் ஆகியன செம் மொழிகளாகப் போற்றப்பட்டன.

செம்மொழிகள் எனக் கருதப்பட்டனவற்றில் காணப்படும் தலைகமைகள் யாவும் தமிழ்மொழியிலும் காணப்படுகின்றன. எனினும் தமிழ்மொழி செம்மொழி எனக் கருதப்படவில்லை. அதற்கு சில காரணங்களும் உள்ளன. தமிழ்மொழியின் பண்டைய இலக்கியங்கள் பற்றி ஆங்கிலேயருக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே தெரிய வந்தது. சி.வை.தாமோராம்பிள்ளை, உ.வே.சாமிநாதையர் போன்றவர்கள் சாங்க இலக்கியங்களையும், தொக்காப்பிய, இலக்கண நூல்களையும் படிப் பித்த போதே தமிழ்மொழியில் இத்தகு பண்டைய நூல்கள் இருந்தன எனினும் உண்மை உலகிற்கு தெரிய வந்தது. 1856ல் திராவிட மொழிகள் ஒப்பி லக்கணம் எனினும் நூலை எழுதிய Dr.கால் வெண்டு ஜயருக்கு சாங்க இலக்கியங்கள் பற்றித் தெரியாது. இதனால் ஒழும் நூற்றாண்டுக்கு பின் னாரே இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன என்று குறிப்பிடுவார். உலக அறிஞர்கள் இதனை

நம்பினார். எடுத்துக்காட்டாக ஜப்பானிய எழுத் தாளர்களான சேம்பர் லெயின் தமிழ்மொழியிலே இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்திலேயே ஜப்பானிய மொழியிலே இலக்கியங்கள் தோன்றின என எழுதியுள்ளார். தன்னுடைய கூற்றுக்கு டாக்டர் கால்ட்டுவெல்லை சான்றாகக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் இக்கூற்றை தமிழ்மொழியோடு ஒழிப்பதூ பிழையாகும்.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை பற்றியும் தமிழ் பெருமை பண்பாடு பற்றியும் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றியும் பி.ரி.சிறிநீவாச ஜயங்கார் (History of the Tamil) தி.கனகசுந்தம், பிள்ளை (The Tamils Eighteen Hundred years ago) M.S பூரண விங்கம் பிள்ளை (History Tamil Lecture) போன்ற வர்கள் ஆங்கில மொழியில் செம்மையாக ஏற்க வில்லை சமஸ்கிருத மொழியின் ஒரு கிளை மொழியே தமிழ் என்னும் கருத்து வட இந்திய அறிஞர்களிடையே வேறான்றி இருந்தது. இதனால் சமஸ்கிருத மொழியை செம்மொழி என்று உத்தி யோகபூர்வமாக ஏற்ற இந்திய அரசு, தமிழ் மொழியை ஏற்கவில்லை. 2000ம் ஆண்டில் இருந்த தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் நாடு அரசும் தமிழை ஒரு செம்மொழி என உத்தியோக பூரவ மாக ஏற்று அறிவித்தல் செய்ய வேண்டும் என இந்திய அரசுக்கு வேண்டுதல்கள் விடப்பட்டன. இதன் பலனாக தமிழ் செம்மொழி என இந்திய அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. இதன் பயனாக உலகப் பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழ்மொழியை ஒரு செம்மொழியாக கற்பிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கலாம்.

தமிழ் மொழிக்கான தவிசுகள் ஏற்படுத்தலாம். மைசூரில் தமிழ் செம்மொழி மையம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

செம்மொழிக்கென கூறப்பட்ட வரைவிலக் கணங்கள் எவ்வாறு தமிழ் மொழிக்கு பொருந்து கிண்றன என இனி விரிவாக நோக்கலாம்.

பண்டைக்காலம் நூட்கீல் பயன்பாடுகடையது

செம்மொழி எனக் கூறப்பட்டவற்றிற்கு பண் டைய வரலாறு இருந்துள்ளது. தமிழ் மொழியும் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே வழக்கிலிருந்தது. மட்டுமன்றி இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்துள்ளது. கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டு திருநாதர் குன்றத்து தமிழ் கல்வெட்டு சான்றாக அமைகின்றது. கி.மு 3ம் நூற்றாண்டாவில் தோண்றி இருக்கக்கூடிய தொல்காப்பியம் தமிழ் எழுத்துக்கு எழுத்தாலான இலக்கியத்திற்கும் இலக்கணம் கூறுகின்றது. தமிழ் எழுத்து மொழியாக அமைவதற்கு முன்னர் பல நூற்றாண்டுகளாக பேசு மொழியாக இருந்திருக்கும். இன்று தமிழ் மொழி பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றது. செம்மொழிகள் எனக் கூறப்பட்ட கிரேக்கம், இத்தீன், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகள் வழக்கிழந்து விட்டன. இந்த வகையில் பண்டைக்காலம் தொடக்கம் வழக்கிழந்து போகாமல் இன்று வரைக்கும் தமிழ்மொழி நின்று நிலவுகிறது.

நிகச் சிறந்த உரை நழுவிய இலக்கியங்கள் கொண்டது

கிரேக்கம், லத்தீன், பாரசீகம், சீனம், அரபிக், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகள் உலகப் புகழ் பெற்ற இலக்கியங்களை அந்த வகையில் தந்துள்ளதா? ஒரு நூலினுடைய சிறப்பு அதன் பயன் பாட்டை ஒட்டியமைந்துள்ளது. செம்மொழி இலக்கியங்கள் இந்த மொழிகளுக்கின்றி பிற மொழிகளுக்காகவும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வாய்ப்பு திருக்குறளுக்கு கிடைத்துள்ளது. உலகத்திலே எங்கு வாழ்பவர்களுக்கும் எம்மொழி பேசுவார்களும் பேசுக் கூடியவர்களும்

பயன்படுத்தக்கூடிதாக திருக்குறள் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நால் முதன்முதலாக 19ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடு வந்த டாக்டர் ஜி.டி.போப் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். பல ஜேரோப்பிய மொழிகளிலும் இந்தியமொழிகள் பலவற்றிலும் தென்னாசிய தென்கிழுக்காசிய மொழிகள் சிலவற்றிலும் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்துவான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு” என்று மகாகவி பாரதி கூறியது நிஜமாயிற்று.

கம்பர் இயற்றிய இராமாயாணமும் இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரமும் உலகக் காவியங்களின் தரமுடையதாக அமைகின்றன. வால் மீகியின் இராமாயாணத்தை அடியாற்றிய கம்பன் இக்காவியத்தை படைத்த போதிலும் தமிழ்மொழி யின் பொருள் செய்யுள் மொழி மரபுகளின் செழுமை அதனுடாக புலப்படுத்துகின்றார். அவருடைய சொந்தக் கற்பனைத்திறன், காவியக் கட்ட மைப்பு, பாத்திரவாரப்பு ஆகியன அறிஞர்களால் சிறப்பித்து கூறுகின்றன. சிலப்பதிகாரமும் முழுமையாகத் ஒரு தமிழ்க் காவியம். இதனுடைய பிறமொழி பெயர்ப்புக்கள் அநிகமாக இல்லை. இக்காவியத்தினை பிறமொழிகளிலே முறையாக மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தால் தமிழ் ஒரு செம்மொழி எனக் கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்ததாக அமையும்.

நீண்டால இலக்கியப் பாரம்பரியமுடையது

தமிழ் மொழி கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் னிருந்து இன்று வரை இடையறாத இலக்கியப் பாரம்பரியமுடையதாக அமைகின்றது. சங்க கால இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழியில் தொன்மை வாய்ந்தவையாகும். வள்ளுவனையும், இளங்கோவடியும் பெருந்தொகையான அறநீதி நூல் களையும் கொண்ட தமிழ் “பக்தியின் மொழி தமிழ்” என்று கூறக் கூடிய அமைந்தது. எலும் பினையே உருகவைக்கும் பாடல்கள் என்று சொல்லத்தக்க பக்திப் பாடல்களை கொண்டு அமைந்த காவியங்கள், புராணங்கள், தனிப்

பாடல்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் என்றெல்லாம் பல இலக்கியங்கள் தோன்றின. நவீன காலத்திற்கு ஏற்ப இலக்கியங்கள் தோன்றின. நவீன காலத் திற்கு ஏற்ப நாவல், கவிதை, நாடகம், உரைநடை இலக்கியம் என்பனவும் பெருவாரியாகத் தோன்றின. பல சமயங்களும் தமிழ்மொழியிடன் தொடர்புற்று பல காவியங்களை உருவாக்கின அந்த வகையில் சமயம் சீவகசிந்தாமணி, பளத்த சமய மணிமேகலை, வைணவசமய கம்பராமாய ணம், சைவசமய பெரியபூராணம், இஸ்லாம் சமய பெரியபூராணம், ரோமன்கத்தோலிக்க தேம்பா வணி ஆகியவற்றை குறிப்பிட லாம்.

வெற்றீந் மொழியிலும் இருந்து வினாத் தெஹாத்து

தமிழ்மொழி சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்து கிடைத்தெழுந்தது என்பதை நிலை நாட்ட பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக “மலை என்னும் சொல்லும் தமிழ் மொழி யிலே 28 சொற்கள் இருந்தன. ஆனால் அவை இருக்க அதே பொருளில் உள்ள 27 சொற்கள் வடமொழியில் இருந்து பெறப்பட்டன. வடமொழிச் சொற்கள் 27ம் வழக்கிலே வர தமிழ்ச் சொற்கள் 28ம் வழக்கிழந்து போய்விடும். வடமொழி இல்லாமல் தமிழ்மொழி இயங்க முடியாது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்றாகி விடும்”. இவை யாவற்றிற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைவ்பது போல டாக்டர். கால்டுவெல் தன்னுடைய திராவிட மொழி களில் ஓப்பிலக்கண நூலில் தமிழ்மொழி திரா விட மொழிக் குடும்பத்தை சேர்ந்தது. அது இலக்கண அடிப்படையிலே சமஸ்கிருத மொழியைச் சாராதது என்று தெளிவாகவும் உலகிற்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

தமிழ் மொழி செம்மொழி என உலகிற்கு அறிவித்தாயிற்று இதுவரை காலமும் தமிழ் ஒரு

செம்மொழியல்ல என்று எவரும் தீர்ப்புக் குரல் எழுப்பவில்லை. தமிழ் செம்மொழி என்பதற்கு ஊன்றிய அணை கொடுப்பன எம் முடைய பண்டைய இலக்கியங்களோயாகும். இவற்றை இன்றைய தலைமுறையினருக்கும் இனிவரு வோர்க்கும் செம்மையான முறையிலே கையளிப்பு செய்வதற்கு ஏற்ற வழி செய்ய வேண்டும். சங்க இலக்கியங்களையும் சிலப்பதிகாரம், மணி மேகலை, திருக்குறள் ஆகிய நூல்களை சிறப்பாக கற்பதற்கும் இளம் மாணவர்களை ஊக்கிவிக்க வேண்டும். உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடிய இடங்களில் செம்மொழி தமிழ்த்துறையினை அமைக்கவும் பேராசிரியர் பதவி நிலையினை ஏற்படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் ஒரு செம்மொழி என அறிவித்த பின்னரே அது இன்னும் 50 ஆண்டுகளில் அம்மொழி செத்துவிடும் என்று அச்சப்படாமல் இருக்க வழி செய்ய வேண்டும். தொலைக்காட்சி, வாணோலி ஆகியவற்றில் ஆங்கிலத் தமிழுக்கு பதிலாக, தனியாக தமிழ் மொழியை பயன்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும்.

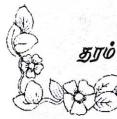
“யாழிந்த மொழிகளிலை நழிழ் மொழிபொலி
நினிதாவதைப்பீர்ம் நாலைணால்
பாய்ராய் விலஸ்குகளாய் விலஸ்கனாத்தும்
நெக்ஸ்சி சொல்லப்பான்கை கெட்டு
நாய்மது நழிழுரைக் கொண்டிருக்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்லுவீர்”
(பாரதி)

உசாந்துகண நூல்கள்

நித்திலம் சஞ்சிகை
தமிழ் மொழி ஆதாரங்கள்
கிணணயத்தேடல்

என் தமிழ் மொழி வளர்க!

ஒவோன்சி
தரம் 12 கலை II (2015)

அன்புப் பெற்றோர் ஆசையால் குலாவி
என்பிலும் உறைய ஊற்றிய மொழி
என் தமிழ் மொழி மனதிலே
தேன் பாய்ச்சும் தினம் தினமுமாய்

திசை தெரியாத காட்டிலும் மனம்
திக்கு திக்கென அடித்த போதும்
திடமாகவே கைவிடாமல் நான் -
சீக்கிரமே படிக்கும் என் தமிழ் மொழி

கூன் விழாத மொழி என்றுமே
அழியாத மொழி ஏன் கிவ்வுலகில்
முதுகு நாண் போன்ற தமிழனுக்கு
தன்மான அடையாளம் என் தமிழ் மொழி

கரும்பு போல இனித்திடும் மொழி
களி பேருவகை அளித்திடும் மொழி
மூவேந்தர் போற்றி வளர்த்த மொழி
முக்கண்ணன் பெருமை பேசும் மொழி

இமையாய் எம்மைக் காக்கும் மொழி
இணையேதும் கில்லாத தமிழ் மொழி
இதயத்திலெழுந்த உண்மை மொழி
இளமைத் தமிழே நீ என்றும் வளர்கவே!

பேவலி

(சிறுகதை)

அ.ஆன்சீல்வியா
தரம் 13 கலைப்பிரிவு

கண்களில் இருந்து வழிந்த கண்ணீர் கண்ணத்தை நடைபோட கொண்டு இறங்கியது. வார்த்தைகள் வராது இடையிடையே விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தாள் யாழினி. அவளுடைய தியத்துடிப்பின் “எப் டப்” ஒரை அதிகமாய் இருந்ததை அவளால் மட்டுமே உணர முடிந்தது. காலையில் இருந்து சாப்பிடாதது இன்னும் சேர்வைத்தர மீண்டும் சுருண்டு படுத்தாள். அவள் அம்மா அடிக்கடி வந்து எட்டிப் பார்த்து “யாழ் சாப்பிடம்மா... உடம்பு என்னாகும் வாம்மா” என்று கேட்டுப் பார்த்தாள் அவள் அசைவதாயில்லை. இவ்வளவு நாளும் தூரமாய் இருந்தாலும் அதிகம் பாசம் வைத்திருந்த அவள் அப்பா கதிரேசன் இன்று ஒரு தடவை கூட எட்டிப்பார்க்கவில்லை. அவர் வைராக்கியம் அவருக்கு இவள் வேதனை கிடைக்கு. என்ன தான் அப்பாவுக்கு என் மீது கோபமிருந்தாலும் என்னை ஒரு தரம் கூட வந்து தேற்றவில்லையே” என்று நினைத்து நினைத்து அழுதாள் யாழினி. அவள் நினைவுகள் அப்பா வையே நினைத்துருகியது.

கதிரேசனுக்கு மகள் யாழினி என்றால் உயிர். அவள் கண்களில் இருந்து ஒரு துளி கண்ணீர் வந்தால் கூட துடித்துப்போவார் அவர் ஏனைனில் அவர்கள் திருமணமாகி 5வருடங்கள் கழித்துப்பிறந்த யாழினி அவர்களின் செல்லப் பிள்ளை. அவளை விட இந்த உலகத்தில் உயர்ந்த பொருள் அவர்களுக்கு எதுவும் இல்லை யாழினி மீது அத்தனை பிரியம் கதிரேசனுக்கு அவள் பிறந்த நாளில் இருந்து TV பார்ப்பதையோ பத்திரிகை வாசிப்பதையோ அவர் விரும்புவ

தில்லை. அப்பிள் காய் போல உருண்டு. திரண்டு மினுமினுத்த அழுகு தேவதையாய் வளர்ந்த மகஞடன் எந்தேரமும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார் கதிரேசன். யாழினிக்கு காய்ச்சல். தழுமன் வந்தால் போதும் “என்ன பார்த்தனி” என்று இந்திராவை ஏசுவார் “நீங்கள் தான் நல்லா இடம் குடுக்கிறீங்க நாளைக்கு நான் தான் கஷ்டப்பட வேணும்” என்று அடிக்கடி இந்திரா சொல்லுவாள்.

யாழினிக்கு அடுத்து விழினு என்ற இளைய சகோதரன் உண்டு. அவள் யாழினி பிறந்த சில வருடங்களின் பின் பிறந்த மகன். விழினு இந்தி ராவைப் போலவும். யாழினி தன்னைப் போல மாநிறமாய் அழகாய் வளர்வதும் அவரை சந்தோஷத் தில் குதிக்கச் செய்தது. இதனையே சாட்டாய் வைத்து “யாழி என்ற செல்வம்” என்று நினைத்துக் கொள்ளவும் மகன் விழினு இயல்பாகவே இந்திராவுடன் ஓட்டிக்கொள்ள தந்தை மகள் சாம் ராஜ்யம் வலுவடைந்தது. பின் வேலை காரணமாக வெளிநாட்டிற்கு செல்ல நேர்ந்த கதிரேசன் பிள்ளைகளையும் மனைவியையும் பிரிய மன மின்றி சூழ்நிலையால் வெளிநாடு சென்றார். காலங்கள் போக யாழினியும் பெரியவள் ஆகி விட்டாள். பிள்ளைகளை பார்க்க வேண்டும் எனும் ஆசை ஒரு பக்கமும் இனி அவர்களை கவனமாக பார்க்க வேண்டும் எனும் எண்ணத் தோடும் கதிரேசன் வெளிநாட்டில் இருந்து திரும்பி வந்தார்.

தந்தையின் வரவை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்து காத்திருந்தாள் யாழினி ஆனால்

குழலத்தினர் ஜ

கதிரேசன் வரும் போது மகளுக்கு என்று அதிகம் செலவு செய்யவில்லை மகனுக்கு விதமாய் உடைகள் பட். போல் (Ball) என்று பல விளையாட்டு பொருட்களை கொடுத்தவர் யாழினிக்கு எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. தனக்காக அப்பா விஷேஷமாக எதுவுமே கொண்டு வரவில்லை என்பது முதல் நாளே சலிப்பை ஏற்படுத்தியது. இத்தாலியில் இருந்த தந்தை வந்த பின்பு அவளை அதிகம் கவனிக்காமல் விட்டதும் அவள் என்ன கேட்டாலும் “இப்ப வசதி வராது பிறகு பார்ப்போம் ஏன் அது உனக்கு” என்று கேட்பதும் முன்னர் அதிகமாக செல்லம் தந்த அப்பா அப்போது தன்னை விட்டு விலகி எங்கு போகும் போதும் விஷ்ணுவையே அழைத்துச் செல்வதும் “இது பொம்பிளைப் பிள்ளைக்கு அழகில்லை” “அங்க போகாத இங்க போகாத” என்று சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்பாத யாழினி காதுகளை தலையனையால் பொத்தினாள். அவள் இது என்ன சாபக்கேடா? என நினைத்து உடைந்து போனாள். அப்பாவின் பேச்சில் ஒருவித அச்சுறுத் தல்களைக் கண்டு ஏக்கத்தோடு யாழி இருந்தாள். கதிரேசனின் பாசமகளாய் இருந்த யாழினி தந்தை மேல் வெறுப்பு உண்டாகாமல் இருக்க வேண்டும் என என்னி கதிரேசன் பேசினாலும் “ஏன் அப்பா என்னில் நல்ல பிரியமா...” என்று மனதில் பேசிக் கொண்டாள்.

ஒரு நாள் காலை பாடசாலை A/L பர்ட்சை முடிவுகள் வந்து விட்டன. எனும் செய்தி கிடைத்த தும் யாழினியின் முகம் சந்தோஷத்தில் பூரித்தது. பாடசாலையில் அவளுக்கே முதலிடம் மாவட்டத் தில் 25வது நிலை யாழினிக்கு. அதே சந்தோஷத் தோடு “அப்பா எனக்கு யுனிவே சிற்றி கிடைச்சீட்டு இனி கொம்பியுட்டர் கோஸ் உம் செய்யலாம் நான் லக்கி என்று கூற “யாழி நீ படித்தது உன்ற வளர்ச்சிக்குத்தான். அங்க றாக்கிங் அது இது என்று அலைவார்கள் நீ படிச்சது உன்னையும் உலகத்தையும் புரிய வேணும் என்டதுக்கு மட்டும் தான் நீ யுனிவேர்சிற்றி முழிச்சு வேலைக்குப்

போக வேணும் என்ட கனவெல்லாத்தையும் இப்பவே மறந்திடு என்று கூறியபோது மனமு கடந்தாள் யாழினி.

தந்தை கதிரேசனை கீரோவாகப்பார்த்த யாழினிக்கு இப்போ 21ம் நூற்றாண்டின் பட்டிக் காடாக நோக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டாள். “என்ன அப்பா இவர். சின்ன வயசிலு அப்படி இப்படி வரணும் என்று ஆசை ஊட்டி வளர்த்துப் போட்டு இப்ப என்ற ஆசையைப் பறிக்கிறாரே “என்று எண்ணிய போது அவளுக்கு வலிகள் இன்னும் அதிகமானது. இன்னும் இன்னும் பலவிதமான எண் ணாக்கள் அவளது மனதை ஏனாம் செய்தன. அப்பா ஏன் இப்படி நடக்குறார் என்று எண்ணினாள். பசி அவளைச் சாப்பிட அழைத்தது சமையலறைக்கு எழுந்து சென்றாள் அங்கே தந்தைக்கும் தாய்க்கும் இடையே ஏற்பட்ட உரையாடல்கள் வாக்குவாதமாகச் செல்வதை உணர்ந்தாள் யாழினி “இல்லை இந்திரா நான் சொல்லுறத தான் நீ செய்ய வேணும் எங்கட அருமதுறை அண்ணரினர் மூன்றாவது பெடியன் நல்லவன். வயசுதான் பத்துப் கூடிப் போய்ச்சு பொழியன் கறுவல் தான் நல்ல தொழில். உதை அதைப் பார்த்தால் நாளைக்கு பிள்ளைக்கும் வயசு போய் விடும் இன்டைக்கு நாடு இருக்கிற நிலமையில பொம்பிளைப் பிள்ளையை வச்சிருக்கப்படாது” இப்படியே தொடர்ந்து போன உரையாடலைக் கேட்க விரும்பாத யாழினி அழுது கொண்டே அங்கிருந்து வெளியேறினாள்.

மனமுடைந்து “இருபது வயதில் சமயலறையில் உட்கார்ந்து அடுப்போடு பேராட வேண்டியது தானா? நான் தொழில் செய்ய வேணும் பட்டதாரி ஆகவேணும் மியூசிக் படிக்க வேணும் ... இன்னும் எத்தனை ஆசைகள் என்ன விபர்தம் இது..சே... என்ற அப்பாதான் எனக்கு இனி விரோதி இது தானா வாழ்க்கை இனி என்ற வாழ்க்கை என்ற கையில தான் இருக்கு” “மனம் எதையோ சொல்ல விரல்களில் அகப்பட்ட பேனா

ஊமையாய் அழுத் தொடர்கியது. பேணாவின் கண்ணீர்த் துளி தாளில் எழுதப்பட ஆரம்பிக்க

“அம்மா, அப்பா, விஷ்ணு என்னை நினைத்து கவலைப்பட வேணாம் எனக்காக எல்லாமே செய்வன் என்று சொன்ன அப்பா இப்போது என்ற விருப்பங்களை புரிந்து கொள்கிறாரில்லை. எப்போதும் என்ற அப்பா என்ற விருப்பத்தை கேட்டுத் தான் நடப்பார் என்ற சிந்தனையோட வளர்ந்த எனக்கு அப்பாவுடைய தற்போதைய நடவடிக்கை எதுவும் பிழிக்கயில்லை. இதற்கு அப்பா வெளி நாட்டில் இருந்த வந்தது முதல் இன்று வரை நடந்த சம்பவங்கள் நல்ல உதாரணம் விஷ்ணு மீது அப்பா வைத்திருக்கிற பாசத்திலே எனக்குப் பொறு மையில்லை. என்னைத் திடீரென ஒதுக்கியதால் ஏற்பட்ட வேதனையை என்னால் ஏற்க முடிய வில்லை. நான் பெண் என்பதால் என்னை சிறை வைக்க, என் சீறுகுகளை வெட்ட நினைக்கிறீர்கள். இது இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய மனித உரிமை மீறல் இதற்கு நான் உடன்படமாட்டேன். நான் உங்கள் ஒவ்வொருவரது மனங்களில் என்றும் பசுமையான நினைவுகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன் பிழையே செய்யாமல் தண்டனை அனுபவிப்பது மிகக் கொடுமையானது. அம்மா. எட்டுத் திசைகளில் ஏதோ ஒரு திசையில்

தான் வாழுப் போகிறேன். எனக்கென்று சில இலட்சியங் களும் கனவுகளும் இருக்கும் என்பதை அப்பா நீங்கள் மறந்து போன்றங்க. எனது இலட்சியத்தை அடைய எனக்கு பிழிச்சதைத் தேடிப் போகிறேன். என்னைத்தேடி அடைய வேண்டாம்.

இப்படிக்கு உங்கள் பாசமகள் யாழிலினி

என்று கடித்ததை எழுதி ஒரு முறை படித்த விட்டு கதிரேசனின் கண்ணாடிப் பெட்டிக்கு கீழே வைத்தாள். அழுது சீவந்த முகத்தை துவாயால் துடைத்து தலையை வாரி தனக்கு பிழிக்காத சில சட்டைகளை ஒரு பையில் போட்டு வெளியேறி னாள். கிராமத்து வேலிகள் எல்லாம் பின்னோல் ஓடிக்கொண்டிருக்க அவளது வேகம் அதிகமானது. யாழினியின் பெண்மைக்கு இட்ட கட்டளைகள் இன்று அவளைப் படிதாண்ட வைத்தது. வேகத்தைக் கூட்டக் கூட்ட யுகங்களாய் ஒவ்வொரு கணமும் தோன்றியது.

கால்போன திசையில் நடந்தவஞ்சுக்கு வேலி களை தாண்டிப் போவது நினைவைத் தந்தது. மனதில் கணன்று கொண்டிருந்த இலட்சியம் மட்டும் துணையாக, உறுதியாக கூட வந்தது.

(யாவும் கற்பணன)

மருதம்

தஸ்தஸல் மயில்க ளாடந் தாமஸர விளக்கந் தாங்கக்
கொவண்டங்கள் மழுவி னேங்கக் குவளைகள் விழிந்து னோக்கந்
குவண்மஸர எழினி காட்ட தேம்பிழி மகர யாழின்
வள்ளுக வினிது பாட மருதம் வீர் றிநுக்கு மாதூரா.

- கும்பா

செத்துக்கலையின் வளர்ச்சியில் திருக்குரும்ப கன்னியர் மடம்

அ.காமலின்
தற்ற கலைப்பிரிவி II
(2014)

தமிழரின் பாரம்பரிய நாட்டார் கலை வடிவங்களில் கூத்துக்கலையும் ஒன்றாகும். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர்கள் பொழுது போக்காகவும், உழைத்த களைப்பை போக்கி இளைப்பாறவும் ஒரு முற்றத்தில் ஒன்று கூடி ஆடிப்பாடு மகிழ்ந்தனர். அதுவே நாளாடைவில் பல்வேறு பரிமாணங்களை பெற்று கலைகளாகத் தோற்றம் பெற்றிருக்கவேண்டும். தமிழரின் பாரம்பரிய மரபு வழி பண்பாட்டின் கலைகளாக கூத்துக்கள் திகழ்கின்றன. தனித்தேசிய தன்மை வாய்ந்த கலையாக கிராமிய மக்களின் தீர்த்தத்துடன் ஊரி சிறப்புற வளர்ந்ததாகவும் நாட்டுக் கூத்துக்கள் பரிணாமிக்கின்றன. இக் கூத்துக்கலை பல மூல வடிவங்களில், பல பெயர்களில் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் வேறுபட்ட போதும் மரபு வழி நாடகங்களாக தன் மோடிக்கூத்தும், வட மோடிக்கூத்தும் வெவ்வேறு கூறுகளையுடைய தனித்துவங்களுடன் தமிழ் பிரதேசங்களில் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. யாழிப் பாண பிரதேசம் விரைவில் நகரமயமாக்கப்பட்ட பிரதேசமாக இருப்பினும் இவ்விரு மோடிகளும் வழக்கொழியாது உயிர்த் துடிப்புடன் பேணப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக தன்மோடிக் கூத்துக்கள் கத்தோலிக்க மரபை உள்வாங்கி செழுமையிகு பாடல்களுடன் ஆடி நடிக்கப்படுவதாகவும், வட மோடிக்கூத்துக்கள் செம்மையான இந்து மதம் சார்ந்த பாரம்பரியம் மிகக்காகவும் வட்டுக் கோட்டை, சுழிபுரம், அராலிப் பகுதிகளில் ஆடல் மிகு தனித்துவத்துடனும் பேணப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தன்மோடி என அழைக்கப்படுகின்ற கத்தோலிக்க கூத்துக்கள், கரையோர பிரதேசங்கள் எங்கும் காணப்படுகின்றன.

பலநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக உருவாக்கப்பட்டு ஆடப்பட்ட இந்தக் கூத்துக்களால் சொல்லப்

படும் விடயங்களும் வினோதங்களும் இன்றைய சமுதாயத்தையும் ஈர்த்து வருவது ஆச்சரியத்திற் குரியதாகும். நிகழ்கலையாகிய கூத்திற்கு என ஒரு பாட உரு இருப்பினும் நிகழ்த்துக்கையில் தான் அதன் முழுப்பொலிவும் வெளிப்படுகிறது. அந்த வகையில் தான், யா/திருக்குடும்ப கன்னியர் மட மாகிய எமது பாடசாலையும் இக்கூத்துக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றி வருவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அது பற்றிய ஒரு பார்வையே இக்கட்டுரை தருகிறது.

ஏற்குறைய 13 வருடங்களாக தமிழர்களின் மரபுவழி கலை வடிவமான தென் மோடிக்கூத்து மரபினை வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும் பங்காற்றுகிறது எமது பாடசாலை. வருடந்தோறும் நடைபெறும் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளில் குறிப்பாக கூத்துப் போட்டிகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுவது டன் மாகாணமட்டங்களில் முதலிடம் பெற்று சாதனை புரிந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாம். இதற்கு எம் பாடசாலையின் அதிபர்களாகிய அருட்சோதரி யோலண்ட மத்தியாஸ், அருட்சோதரி நவவிலஸ், லட்சலாஸ் மற்றும் தற்போதைய எமது அதிபர் அருட்சோதரி தயாநாயகி செபமாலை ஆகியோரது ஊக்குவிப்பும் ஒத்துழைப்பும் பிரதான மாக காணப்படுவதுடன் எம் பாடசாலையின் நாடகமும் அரங்கியல் ஆசிரியர் திரு.யோ.யோலன்சன்

ராஜ்குமார் அவர்களின் எழுத்துருவாக்க நெறி யாள்கையுமே இவ் வெற்றிக்கு காரணமாகும்.

எம் பாடசாலை மாணவர்களிடையே இக்கலையை வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் நோக்கமும், கலை மேல் அவருக்கு இருந்த பற்றுமே இப்பாடசாலை தொடர் வெற்றிகளை நிலை நாட்ட காரணம் என்றால் அது மிகையாகாது. முதன் முதலில் 2001ம் ஆண்டு தமிழ் மொழித் தினப் போட்டியில் “ஏகலைவன்” எனும் புராணக் கலை கூத்தாக மேடையேற்றப்பட்டது. இது மகாபாரதத்தின் துணைக்கலையாகும் துரோணரை மனதில் குருவாக நினைத்து துரோணருடைய சிலையின் முன்னே ஏகலைவன் வில் வித்தை பழுகினான். அத்தோடு குருவிற்கு தட்சணையாக தன் வலது பெருவிரலை வெட்டிக் கொடுத்தான் எனும் குருபக்தியை விளக்கும் கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டு மேடையேற்றப் பட்டது. எம் மாணவர்களுக்கு புராணக் கலை களை இலகுவாக அறியவும் பாடத்தோடு தொடர்பு கையெழுத்தை பார்த்து அறிய வும் இக் கூத்துக்கள் உதவின. மேலும் இக்கூத்து வடகிழமுக்கு மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்று பாடசாலைக்கு பெருமையையும் ஏற்படுத்தியது. அடுத்து 2003ம் ஆண்டு “மனுநீதிச்சோழன்” எனும் தலைப்பில், நீதி தவறாத சோழனின் அன்பு மகன் அறியாமல் பசுக்கன்று ஒன்றின் மீது தேரைச் செலுத்திக் கொன்று விட்டான். கன்றை இழுந்த பசு நீதி கேட்டு நின்ற வேளையில் கன்று இறந்த வகையிலேயே தன் மகனும் இறக்க வேண்டும் எனக் சோழ மன்னன் கட்டளை இடுகிறான், எனும் கலையைக் கொண்டு மேடையேற்றப்பட்டது. இக்கூத்தும் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடத்தை பெற்றுக் கொண்டது.

தொடர்ந்து 2005ம் ஆண்டு கலை ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய குமணினின் கலை “அறங்காத்தான்” எனும் பெயரில் சிந்து நடைக் கூத்தாகமேடையேற்றப்பட்டு மாவட்டத்தில் 2ம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. பின்பு ஒரு வருட

இடைவெளியின் பின் அருட்சோதரி தஸ் நெவிஸ் லடில் லாஸ் அவர்கள் அதிபராக பொறுப்பேற்ற பின்பு, அவரின் உந்தலும் பங்களிப்பும் கூத்து மீள் புத்துயிர் பெற உதவியது. திரு.யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார் ஆசிரியர் 2007ம் ஆண்டு எம் நாட்டின் வரலாற்றுக் கலையாகிய குவேனியின் கலையை கூத்தாக எழுதி நெறியாள்கை செய்தார் இது இயக்கர் குலத்தில் பெண்களே தலைமை தாங்கும் நிலை இருந்தது. ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து வந்த விஜயன் அவர்களை வஞ்சகமாக அடிமையாக்கி இலாங்கையை கைப்பற்றியகலையைக் கூறுகின்றது. இக் கூத்தும் மாகாணமாட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது.

மீண்டும் 2008ம் ஆண்டு ஏகலைவன் மேடையேற்றப்பட்டு மாகாணத்தில் முதலிடம் பெற்றது. பின்பு 2009 ம் ஆண்டு ‘பாரிபடுகௌம்’ எனும் கூத்து மேடையேற்றப்பட்டது. சங்ககால மன்னர்களில் ஒருவரான பாரி மூவேந்தர்களுக்கு அடிபணியாமல், சூழ்சியினால் தோற்கடிக்கப் பட்டு உயிர் விட்டான். என்ற துயரக் கலை கூத்தாக மேடையேற்றப்பட்டது. இக்கூத்தும் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது. பின்னர் 2011ம் ஆண்டு கும்பகர்ணன் எனும் கூத்து மேடையேற்றப்பட்டது. இது, இராவணனுடைய தம்பி கும்பகர்ணன், இராவணன் சீதையைச் சிறை வைத் தமை பிழை என எடுத்துக் காட்டியவன், இருந்தும் செஞ்சோற்றுக்கடன் தீர்த்து இராமஞுடன் போர் செய்து இறந்த கலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இக் கூத்தும் மாகாணமாட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றது.

தொடர்ந்து அருட்சோதரி தயாநாயகி செபமாலை அவர்கள் அதிபராகப் பொறுப்பேற்ற பின் அவர் இக்கூத்துக் கலையில் அதிகமாக ஆர்வம் காட்டினார். 2012ம் ஆண்டு மாகாண மட்டப் போட்டிக்கு ‘குருசபதம்’ என்ற கூத்து மேடையேற்றப்பட்டது. இதில் துருபதனும் துரோணரும் கல்விச்சாலை நண்பர்கள். அவர்கள் கல்வி கற்கும் காலத்தில் துருபதன் துரோணரிடம் ‘நான்

அரசனாகியதும் உனக்கு பாதி இராஜ்சியம் தருகிறேன் என்றான். ஆனால் துரோணர் உதவிகேட்டுபோன போது துருபதன் உதவில்லை. இதனால் துருபதனை அடிபணிய வைப்பேன் என துரோணர் சபதம் எடுக்கிறார். அரச்சனன் மூலம் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றுகின்றார். என மாணவ சக்தியை எடுத்தோதும் கதையைக் கொண்டது. இதுவும் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றுக்கொண்டது. பின் 2013ம் ஆண்டு (இவ்வருடம்) குவேனி கூத்து இரண்டாவது தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டு மாகாண மட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது இவ்வாறு “தமிழ்த்தினப் போட்டியள்ளால் தென்மோடிக் கூத்தில் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மட மாணவிகளே வல்லவர்கள்” என்று சொல்லுமளவுக்கு கடந்த ஒரு தசாப்த காலமாக எமது பாடசாலை கூத்தினை வளர்த்து அதற்கென தனி முத்திரை பதித்துள்ளது.

அதுமட்டுன்றி யாழிப்பாணத் தென்மோடிக் கூத்துக்கள் அனைத்தும் கிறிஸ்தவ சமயத்தோடு தொடர்புடையவையாக இருந்ததால் ஆடல் கோலங்கள் பெருமளவில் வழக்கொழிந்து காணப்படுகின்றன. அதனால் எமது ஆசிரியரே இக்கூத்துக் கலையில் ஆடல் கோலங்களை மீள்கண்டு பிடிப்பு செய்து முழுமைப்படுத்தினார். இன்று பலரும் அதனை பின்பற்றுகின்றனர். ஆகவே இப்பெருமையும் எம் பாடசாலையை சேரும். அத்தோடு இக்கூத்துக்களின் கதைகள் யாவும் மகாபாரதம், இராமாயணம், சிலப்பதி காரம் போன்ற புராண இதிகாசங்களில் இருந்து மாணவர்களை இலக்கு பண்ணியதாக எழுதப்பட்டமையால் இது மாணவர்களுக்கு அறநெறி களைக் கூறும் படைப்புக்களாகவும் அமைகின்றன. அதனால் எமது ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட கூத்துப் பிரதிகளையே இன்றும் பலரும் பயன் படுத்துகின்றனர். இதுவும் எமது பாடசாலைக்கே பெருமை தருகின்றது.

அதே வேளை இக்கூத்து வடிவங்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் எமது பாடசாலை தமிழ்த்

தின விழாவில் மாணவர்களுக்காக மேடையேற்றப்படுகின்றது இதனால் கூத்துக்கலையின் பரிசு சமயம் நொடர்ச்சியான பாரம்பரியமும் ஏற்படுத்தப்படுவதுடன். நாடகமும் அரசங்கியலும் பயிலும் மாணவர்களுக்கு பயிற்சியாக அமைவதுடன் நல்ல விழுமியாங்களையும் அறக்கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இதனை பயிலும் மாணவர்கள், சபை அச்சமின்றியும் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படவும் உதவுகின்றது. மேலும் எதிர்காலத்தில் மாணவர்கள் தத்தமது சவால்களை இலகுவாக வெற்றி கொள்ளும் தலைமைத்துவத் திற்கும் வாய்ப்பாகவும் இக்கூத்துக் கலை திகழ்கின்றது.

எமது மரபுவழி கலையான இக்கூத்து இன்று மக்களிடையே செல்வாக்கை இழுந்து வருவதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு மக்களிடம் பெரிதும் விரும்பப்படும் திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, நாடகம் மற்றும் நாகரீக வளர்ச்சியும் அடிப்படையாக அமைகின்றது. அத்தோடு விரைவு வாழ்க்கையின் கூறுகளாலும் புதுமை விருப்பும் அடிப்படையாக அமைகின்றது. அத்தோடு இன்றைய மக்களின் மன நிலையாலும் கூத்துக்கலை பாதிப்படைந்துள்ளது. இந்நிலை மாறி எமது கலை வடிவமான கூத்தரங்கம், இனங்க காணப்பட்டு வரலாற்றுத் தவறுகள் திருத்தப்பட வேண்டும். அத்தோடு ஏனைய பாடசாலைகளும் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு எம் பாரம்பரிய கலையான கூத்தினை வளர்க்க இப்போட்டிகளில் பாங்கு பெற வேண்டும். இதற்கு அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களை ஊக்குவித்து செயற்பட வேண்டும்.

“கூத்துக்கலையை வளர்ந்து எம் பாரம் பரியத்தை பெறுவதோம்”

சங்கமருவிய

கால

இலக்கியப்பண்புகள்

திருமதி. கு. ஆனந்தநாடாஜா
ஷ்ரீயர்

கி.பி மூலம் நாற்றாண்டோடு முடிவடைந்த மதுரை மாநகரில் தோன்றிய கடைச்சங்கத்தின் இறுதிக்காலமான சங்ககாலத்திற்கும் கி.பி மூலம் நாற்றாண்டில் தொடங்கிய பல்லவர் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட முன்னாறு ஆண்டுகளைக் கொண்டதே சங்கமருவிய காலம்.

இக்காலம் முடியுடை மூவேந்தர்களாலும் கேள்வி முதலிய சீற்றரசர்களாலும் ஆளப்பட்ட நிலைமாறி களப்பிரர் வசமாகியது. இதனால் சமண முனிவரும் பெற்ற சந்நியாசிகளும் பெருந்தொகையினராய் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து தத்தமது கொள்கைகளைப் பரப்பும் வகையில்

தமிழ் நாட்டில் ஆங்காங்கே பள்ளிகளையும் விகாரைகளையும் கட்டினார். இவ் அரசியல் மாற்றத்தின் விளைவால் இக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு நூல் கள் தோன்றின. இக்கால இலக்கியங்களாக - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் - காப்பியங்கள் - பக்தி இலக்கியங்கள் (சைவம், வைணவம்) என்பன விளங்குகின்றன.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

இந்நூல்கள் நீதி நூல்கள் அல்லது அறநூல்கள் எனவும் அகத்தினை புறத்தினை ஒழுக்கம் கூறும் நூல்கள் என மூவகைப்படும்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

அறநூல்கள்

- நாலடியார்
- நாள்மனிக்கடிகை
- இன்னா நாற்பது
- கிணியவை நாற்பது
- திருக்குறள்
- திரிகுடுகம்
- ஆசாரக்கோவை
- பழமாழி நாலுரு
- சிறு பஞ்ச மூலம்
- முதுமொழிக்காஞ்சி
- ஊலாதி

காப்பியங்கள்

- சிலம்பதிகாரம்
- மனிமேகலை

அகத்தினை நூல்கள்

- கார் நாற்பது
- ஜந்தினை ஜம்பது
- தினை எழுபது
- தினை மொலை நாற்றறம்பது
- தினை மொலை நாற்றறம்பது
- கைநிலை

புறத்தினை நூல்கள்

- காவழி நாற்பது

பக்தி இலக்கியங்கள்

- காரைக்கால் அம்மையார் பாடல்கள்
 - அற்புத்தி திருவர்தாதி
 - திருவிரட்டை மணிமாலை
 - திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம்
- மூவாழ்வாக்களின் பாடல்கள்

சங்கமருவிய கால இலக்கியப் பண்புகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால்,

i. அறக்கருத்துக்கள்

சங்ககாலத்தில் இடம் பெற்ற போர் நடவடிக்கையாலும் இயற்கை இன்பத்தில் அதிக ஈடுபாடு, மது மாது சமூகத்தில் மலிந்த நிலை, பரத்தையர் ஒழுக்கம், சிக்கலான வாழ்க்கை அமைப்பு, வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் இல்லாமை, போரினால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கள், மக்கள் புதிய மாற்றத்தினை நாடியமை, உலகியலில் ஏற்பட்ட வெறுப்பு நிலை என்பவற்றோடு தமிழ் நாடு களாப்பிரர் வசமானதும் தமிழ் நாட்டை நோக்கி வந்த ஆரியரின் தலையீட் டினால் பிராமணர், சுத்திரியர், வைசியர், சுத்திரர், என்னும் நால்வகைப் பாகுபாடு காரணமாக மக்களிடம் ஏற்பட்ட வெறுப்பு என்பனவும் இக்காலத்தின் முற்பகுதியில் வருகை தந்த சமண பெளத்த மதப்பரப்புணர்களும் சங்கமருவிய காலத்தில் அறநூல்கள் எழுக்காரணமாயிற்று.

இக்காலத்தில் எழுந்த முதல் நூலாக “திருக்குறள்” விளங்குகின்றது. இது கடவுள் வாழ்த்துப் பாவில் இருந்து 133 அதிகாரங் களையும் 1330 பாடல்களையும் கொண்ட மைந்த ஈராக்குறள் களை தன்னகத்தே கொண்டு மனித வாழ்வில் பல்வேறு நிலைகளிலும் போற்றிப் பாதுகாக்கும் அறக்கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுகிறது.

இதே போல் நால்ழயார் பல்வேறு அறக்கருத்துக்களை நான்கு வரிப்பாடல்களுள் தெளிவுற எடுத்துக்கூறுவதை காணலாம். இதுவும் அறத்துப் பால், பொருட்பால், இன்பத்துப் பால், என மூன்று வகையாக வகுக்கப்பட்டு மொத்தம் நானுரு பாடல் களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அறத்துப் பாலில் ஒரு பாடலின் பொருளை எடுத்து பார்ப்போமானால், “எப்படியாவது பாடுப்பட்டுத் தேழை செல்வத்தை பிறர்க்கும் உதவி வழங்காமல் பிற்காலத்தில் தனக்கு உதவும் என்று பூட்டி

வைத்து வாழ்பவர் வாழ்க்கை கொல்லும் காலன் பிழியில் இருந்து மீள முடியாது போகும். எனவே பிறர்க்கு உதவி வாழும் வாழ்க்கையே இறவாப்புக்கு பெற்று நன்னெறியில் செல்வதற்கான சிறந்த வழியாகும், என நிலையில்லாத செல்வத்தை நிலைத்திருக்கும் போதே அறம் செய்து வாழ வேண்டும்” என கூறியுள்ளமை சிறப்பானதே.

அதுமட்டுமன்றி செல்வத்துடன் வாழ்தலும் பசுக்கூட்டங்களின் நடுவே கோலின்றிச் செல்லுதலும் தனக்குத் துன்பம் செய்த பகைவனிடத்தே நட்பு கொள்ளுதலுமாகிய செயல்களை செய்யவன் இறந்து போக வேண்டும் என விரும்புவனது செயல்கள் எனக்கூறப்படுகிறது.

அகந்தினை, புறந்தினை பற்றியது

இக்கால அகத்தினை நால்களாக கார்நாறபது, ஜந்தினை ஜம்பது, ஜந்தினை எழுபது, தினை மொழி ஜம்பது, தினை மாலை நூற்றைம்பது, கைந்தினை என்பனவாகும்.

இவ் அகத்தினை நால்களில் காதலின்பம், பிரிவுத்தயர், வீரம் போன்ற பல்வேறு அக ஒழுக்கங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. கார் காலத்தில் தன் தலைவனை விட்டுப் பிரிந்த தலைவி தன் நிலையை தோழியிடம் சொல்லி கலங்குவதும் தினைப்புல காவலிற்கு சென்றுள்ள பெண் தன் காதலன் வரவிற்காக காத்திருப்பதை. எடுத்துக்கூறும் பாடல்கள், காதல், பிரிவு, எதிர் பார்ப்பு என்ற பல்வேறு உணர்வுகளை எடுத்துக் கூறுவதாகவும் ஜந்தினங்களான மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பவற்றின் ஒழுக்கங்களைப் படம் போட்டுக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

புறத்தினை நால்களாக போர் பற்றிய செய்தி களைக் கூறும் ஒரே ஒரு நூலாக களவழி நாற்பது விளங்குகிறது. இது களம் எனப்பெயர் பெறுவதாலும் போர்க்காலத்துக் காட்சிகளை சித்தரித்து நிற்பதாலும் நாற்பது பாடல்களைக் கொண்டு

அமைக்கப்பட்டதாலும் இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

இதில் மன்னர் தம் வெற்றியையும் யானைப் படையின் வீரமும் எதிர்ப்படைகள் நிலை குலைந்து அம்புதைத்து இறந்து கிடக்கும் காட்சி யென போர்க்களக்காட்சி விபரிக்கப்பட்டுள்ளதை காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

i. இதிகாச புராணக்கருத்தும் வடமாழியின் செல்வாக்ஞம்

சங்க மருவிய காலத்தின் தொடக்கத்தில் சமணமும் பௌத்தமும் மேலோங்கி நிற்க இறுதிக் காலத்தில் சைவமும் வைணவமும் மேலோங்கியமையைக் காணலாம். இந்த வகையில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பெருங்காப்பியங்களில் இப்பண்புகள் இனையோடு இருப்பதை காணலாம்.

இது போன்று திரிகுடுக்கத்தில் முன் முதலாட்ட வார்கள், பொய்கையாழ்வார், பூத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்னும் மூவரின் பாடல்களிலும் இதிகாச புராணக் கருத்துக்களையும் வடமொழிச் செல்வாக்கையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நம்பிடம் சேர்ந்த அறியாமை, மனக் கலக்கம், நோய்கள், தீவினைகள், இவை நீங்கி மீளா திருக்க நுண்ணிடைச் சீதையை இலங்கையில் வைத்த இராவணனை முடிப்பதற்காக இராமனாகத் தோன்றி கையில் வில்லை வைத்தவனே சரண் எனக்கூறுவதனுடாக இதிகாச புராணத்தில் ஒன்றான இராமாயணக்கதையில் புராணக்கதை இழையோடுவதையும் வடமொழிச் செல்வாக்கையும் அறிய முடிகிறது.

ii. சூழ்நிழல் நான் வாழ வெண்டும் எனக் கூறுகின்ற பாடல்கள்

சங்ககாலத்தில் இன்பமே வாழ்க்கை எனக் கட்டுக்கோப்பற்று வாழ்ந்த சமுதாயம் இப்பழத் தான் வாழ வேண்டும் என ப்லவிதமான கட்டுக்

கோப்புக்களுக்கு உட்பட்டு வாழும் வழி முறை களை இக்கால நீதி நூல்கள் எடுத்தியம்பு கின்றன.

பிறர் இரகசியம் பேசும் போது அதைக் கவனிக்காது செவிடனாகிவிட வேண்டும் மற்ற வன் மனைவியை பார்க்க நேருகின்ற போது கண்ணிருந்தும் குருடனாகிவிட வேண்டும் தீவை தரும் புறஞ்சொல் பேசுகின்ற நிலையில் ஊழம் யாகிவிட வேண்டும். இப்படி இருக்கும் உயர்ந்த குணங்களுடையவனே மேலோன் என அறி வரையோடு இப்படி வாழ வேண்டும் என்ற வரமுறையை எடுத்தியம்புகிறது.

இது போல் ஆசாரக்கோவையிலும் படுத்துக் கொண்டும் நின்று கொண்டும் திறந்த வெளியிலும் உண்ணுதல் கூடாது, விரும்பி அதிகமாகவும் உண்ணக் கூடாது, கட்டிலில் அமர்ந்து உண்ணக் கூடாது, நெறிமுறையை கடந்து யாதொன்றையும் உண் ணக் கூடாது எனவும் கூறுவதைக் காணலாம்.

iii) வெண்பா யாப்பிள் பாடப்படுவன

சங்க மருவிய காலப்பாடல்கள் வெண்பா யாப்பிள் பாடப்பட்டன. இது குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, அளவியல் வெண்பா, பாஸ்திராண்ட வெண்பா எனப்பல பிரிவுகளைக் கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக

“நினால் ஈட்ட புன் உள்ளாறும் ஆறாலை நாவினால் ஈட்ட வடு

என நெருப்பினால் சுட்ட புண்ணானது. நாளாக ஆக ஆறிவிடும் எனவும் நாவினால் (வோர்த்தையால்) இழித்துப்பேசிய சொல்லானது எக்காலத்திலும் ஆறிவிடாது எனவும் கூறப்படுவதை நோக்கலாம்.

iv) பக்தி இலக்கியத்தின் தொற்றும்

முதலாழ்வார் மூவருடன் காரைக்கால் அம்மையாரும் இக்காலத்தில் பக்தியை வளர்த்தனர் என்றால் மிகையாகாது ஆழ்வார்கள் வைணவத்தை வெளிப்படுத்த, அம்மையார் சைவத்தைப் பறை

சாற்றும் விதத்தில் அற்புதத் திருவந்தாதி திருவிரட்டை மணிமாலை திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் போன்றவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

அம்மையார் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டமையும் இறையருள் பெற்றமையும் அதனைத் தொடர்ந்து இறைவனே எல்லாம் என்ற நிலையில் இறைபுகழ் பாடியமையும் இறைவனோடு ஜக்கியமான உறவு பூண்டமையையும் அவர் பாடிய பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் எடுத்து இயம்புகின்றன.

v) பாடல்கள் தொகுத்து பாடப்பட்டை

ஒரு தலையாங்கத்தில் பத்துப்பாடல்களை தொடர்ச்சியாக பாடப்படுவது “தொகுத்துப் பாடல்” எனப்படும் இந்த வகையில் இக்காலத்தில் எழுந்த நூல்களான திருக்குறள், நால்தியார், முதுமொழிக் காஞ்சி என்பன அமைந்துள்ளமையைக் காண லாம். உதாரணமாக திருக்குறளில் - சான்றாமை நானுடமை போன்றவை.

vi) நீண்ட தொடர்நிலைச் செய்யுள்களை கடத் தூறப்பயன்படுத்தும்.

இப்பண்புடைய இலக்கியங்களாக சிலப்பதி காரமும் மணிமேகலையும் விளங்குவதைக் காணலாம். அதாவது சிலப்பதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால் கோவலன் கண்ணகி திருமணமும் ஆடவர்த் தாதவிமேல் கோவலன் மையலுற்று கண்ணகியைப் பிரிதலும் ஊழின் கண் மாதவியை விடுத்து மனை புகுதலும் “புகார் காண்டம்” எனவும்

மனைபுகுந்து கண்ணகியுடன் பூம்புகார் விட்டேகி மதுரையை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்த வேளை மாதரி மனையில் கண்ணகியை விடுத்து அவள் காற்சிலம்பை விற்க நகர் சென்ற கைந்த வேளை பொற்கொல்லரால் சிறைபிழிக்கப் பட்டு கொலை செய்யப்பட்டமை அறிந்த கண்ணகி பாண்டியனிடம் நீதி கேட்டமையும் மதுரை மாநகரின் கண்ணுள்ள பணியாளர், கர்ப்பினரிகள், வயோதிபர், குழந்தைகள், என்போரைத் தவிர்த்து எரியல்டாக்கி அழித்தமை வரையானது மதுரைக்காண்டம் எனவும் வஞ்சி மாநகரில் கண்ணகிக்கு கோயில் கட்டியமையும் கண்ணகி கோவல னுடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டமையும் எடுத்துக் காட்டுவது வஞ்சிக்காண்டம் எனவும் தொடர்நிலையில் கடத் தூறப்படுவதைக் காணலாம்.

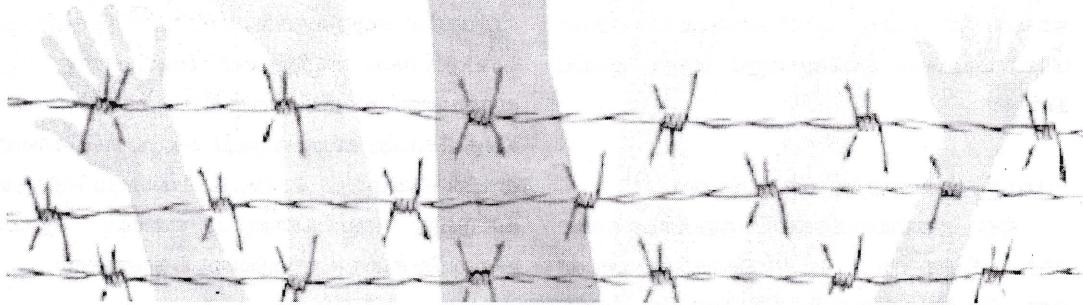
vii) உரை நடையின் தொற்றும்

தமிழில் உரை நடை சிலப்பதிகாரகாலத்தில் எழுந்தது எனலாம் ஏனொனில் இவ்விலக்கியம் பாட்டும் உரையும் கலந்து காணப்படுவதைக் காணலாம். இதனாலேயே சிலப்பதிகாரம் “உரையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்” என அழைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக கானல்வரி ஆச்சியர் குரவை என்பன உரைப்பாகங்களையும் கொண்டமைந்திருப்பது உரையின் ஆரம்பம் என்பதையும் மெய்ப்பித்து நிற்கின்றமை தெளிவானதே.

எனவே சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் பல்வேறு என்பதையும் இவை மேற் சொன்ன படி பல்வேறு இலக்கியப்பண்புகளைக் கொண்டமைந்துள்ளமையும் காலச் சூழலிற்கேற்ப இலக்கியங்கள் மாற்றமடையும் என்பதையும் மெய்ப்பித்து நிற்கின்றமை தெளிவானதே.

தமிழ் தழைக்க தா கருத்தை

யோ.ஜெரின் பியூலின்
தரு 12 கலைப்பிரிவு (2015)

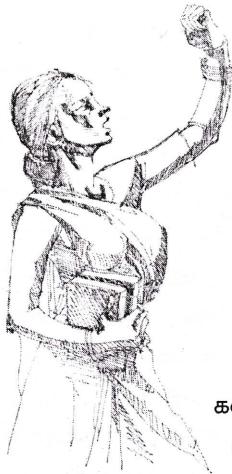

பண்ணைக் குறைத்து வெல்லச் சொல்லில் போர் பரணி
பாடி களித்த தமிழ் மறவா
கண்ணை ஒத்த உன்றன் கண்ணித் தமிழ் மொழியின்
கற்பை அழித்திடவே ஓடி
மண்ணைக் கவரவந்து வருசப் பகைமையினை
மங்காப்பற்றுடனே ஓட்ட
எண்ணித்துணிந் தெழுந்தே ஏந்தாய் புறப்படுவாய்
கின்ப விழப்புண்ணை ஏற்று

நெஞ்சிற் கலந்துறையும் செஞ்சொற் தமிழ் வடிவ
சொஞ்சிக் குலாவியுனைக் கூடி
மிஞ்சம் வெறியுனைக் கூட்டி களிப்பளித்து
மீளா கின்பத்திடை ஆழ்த்தி
மஞ்சம் உனக்களித்து மடியில் உயிர் வாழ
மனதை உவந்தளித்த மங்கை
வஞ்சப் பகைமையினுள் வாடி வதங்குகிறாள்
வாளா திருத்தலுனக் கழுகோ

வெற்பை நிகர்த்த எழில் மார்பில் பாயந்து நின்ற
வேலை களிற்றின் மேல் வீசி
உற்ற தலைவன் கண்ணில் நீர் பெருக
உயிரை ஈய்ந்து போ ராடி
நற்றாய் உள்ளம் பொங்க நாட்டில் பகை நீங்க
நல்லோர் வாடியல்லாம் வாழ்த்த
கற்றோர் கவிபாட களத்தில் மாய்ந்தோரின்
குதையைத்தமிழ் மறவா எண்ணி

முந்தி ஓடிவந்த மூர்க்க பகைவிரட்டு
முன்னோர் மறபுதனைப் பேணி
சிந்தித்தது போதும் செயலில் இறங்கிஸுவாய்
சேரன் குலத்துதித்த செம்மல் நீ
நிந்தித்தவர் சொட்டம் வெந்து கருகிடவே
நீவா களம் செல்லோம் எங்கள்
சொந்தத் தமிழ் ஈழ மண்ணில் தழைத்தோங்க
தங்க தமிழ் மகனாய் போர் புரிவோம்.

பெண் அடிமைத் தன்ற்

அ.மரிய சீசிலியா
தரம் 12 கலைப்பிரிவி / (2015)

பெண்களே நாட்டின் கண்கள் என்ற பழுமொழி களுக்கு ஒப்ப உலகத்தில் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் பெண்களே என்பதில் தவறில்லை. தமது வாழ்வின் மூலம் முன் மாதிரியாகக் திகழ்ந்த பெண்மனிகளும் உண்டு. ஒளவையார், காரைக் கால் அம்மையார், புதுப் பாண்டியன் பெருந்தேவியார் போன்றோரை இதற்கு சான்றாகக் குறிப்பிட முடியும். பெண்களின் விடுதலை பற்றி கூறிய பாரதியார் பெண்களுக்கு கல்வி அவசியம் எனக் கூறியுள்ளார்.

ஆதிகாலம் தொட்டு இன்று வரை பெண்கள் அடிமை, சீதனைக் கொடுமை போன்ற நிலை மாறாது காணப்படுவதை அவதானிக்க முடியும். இன்றும் கூட பெண்கள் தம் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். ஒரு குடும்பத்திலே பெண்கள் கல்வி கற்பதனால் அக்குடும்பத்தை சிறப்பாக கொண்டு நடாத்த முடியும். அதனையே

“பெருந்தடங்கன் பிழற நுதலர்க்கிணங்க
பொருந்து செல்வழும் கல்வியும் பூத்தலால்
வசுந்தி வந்தார்க் கீதனும் வை
விளைவன யாகவிய”

என்ற பாடல்தியின் மூலம் பெண்களுக்கு கல்வியறிவினால் கிடைக்கும் நன்மையினை எடுத்துக்காட்டுகிறார் புலவர்.

இன்று, வறுமை கோட்டிற்குள் சிக்குண்டு தவிக்கும் பெண்கள் தம் வறுமை காரணமாக காலத்தினிறை கூடும் பெண்கள் பெண்கள் கூடும்பங்களில் உரிமையை கொண்டு வருகின்றன. அதை அடிமையாக கருதுவதை அவர்கள் கூறியிருப்பார்களால் அந்தக் குடும்பமே சிறப்படையும். ஒரு பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு இச்சமூகம் தடையாக இருந்தாலும் அவளின் வளர்ச்சிக்கு குடும்பத்தார் அனைவரும் உறுதுணையாக இருப்பார்களானால் அவள் தான் வாழ்வில் உயர்ந்த நிலையை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

கல்வி கற்க முடியாமல் உள்ளனர். மேலும் பண் பாடுகள் பாரம்பரியங்கள் அதிகம் பேசப்படும் கிராமங்களிலே பெண் கல்வி கற்பதை குடும்பத் தாரோ, சுற்றுத்தாரோ விரும்புவதில்லை. பெரும் பாலான பெண்களுக்கு இது ஒரு பெரும் தடையாக உள்ளது. இன்றும் கூட வறுமையையும், பாரம் பரியங்களையும் முன்னோக்கி பெண்களின் உரிமைகள் பின்னோக்கி தள்ளப்பட்டுள்ளதை காணலாம். குடும்பத்தில் இருக்கும் ஒரு பெண் கல்வியறிவைக் கொண்டிருப்பாளானால் அந்தக் குடும்பமே சிறப்படையும். ஒரு பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு இச்சமூகம் தடையாக இருந்தாலும் அவளின் வளர்ச்சிக்கு குடும்பத்தார் அனைவரும் உறுதுணையாக இருப்பார்களானால் அவள் தான் வாழ்வில் உயர்ந்த நிலையை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

முன்னைய காலங்களில் பெண்கள் சமையல் அறையிலே தன் உரிமையை முடக்கி அடுப்பங் கரையிலே உணர்வுகளை சுட்டெரித்து அங்க லாய்ப்போடு

“நட்டையும் பெண்கள் தொடுவது நீலமயைன்று எண்ணியிருந்தவர் ஶாய்ந்துவிட்டார்”

என்பதற்கிணாங்க தமக்கு விடுதலை கிடைக்குமோ எனக் காத்திருக்கிறார்கள் இன்று பெரும் பாலான பெண்கள் உயர்ந்த நிலையை எட்டி பிழித்துள்ளமையைக் காணலாம். ஏனினும் சீல குடும்பங்களின் உரிமை பறிபோடுள்ளது. இன்று பெண்கள் சமூகத்தில் நிகழும் அனைத்து அபாயங்களுக்குள்ளார்கள் சிக்குண்ட நிலையில் அச்சத் தோடு வாழ்வதை அவதானிக்க முடியும். இதில்

முக்கியமாக பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சவாலாக பாலியல் துஸ்பிரயோகத்தை குறிப்பிடலாம். இச் சமூகம் பெண்களை மதித்தாலோ அவர்களை சிறந்தோராக ஏற்றுக் கொண்டாலோ இத் துஸ்பிரயோகத்திற்கு பெண்கள் சிக்குண்டு தவிக்கும் அவசியம் இல்லை. பெண்களின் பாதுகாப்பை சமூகம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய சமூகம் பெண்களை மதிப்ப தில்லை அவ்வாறு மதிப்பதால் பெண்களுக்கு இத் தகைய கொடுமைகள் நிகழப்போவதுமில்லை. பெரும்பாலான குடும்பங்களில் சிறுவயதிலே பெண்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பாரிய பிரச்சினைகளை தம் வாழ்வில் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

மேலும் இன்று அதிகம் மலிந்து கிடக்கும் பெண்கள் அடிமைத்தனம் சீதனக் கொடுமையினைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் பெண்கள் தம் உள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இன்று பல துறைகளிலும் வேலைகளிலும் பெண்களே முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். பல சாதனங்களை நிலை நாட்டுவார்களும் பெண்களே ஒழுவர் எனினும் கூட பல கிடங்களிலும் இன்றும் பெண்

அடிமை பேசப்படுவதை காணலாம். தமது உரிமையைப் பற முழுாது முடங்கி வாழ்வில் தடம் மாறிவரும் பெண்களும் உள்ளனர்.

இந்த உலகத்தை தாங்கும் பெண்களை மதித்து போற்றுதல் வேண்டும். பெண் அடிமைத் தனத்தை முற்றாக ஒழுத்து முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். சீதனக் கொடுமை என்ற பேயை விரட்ட வேண்டும். சம்பிரதாயங்கள் கூறி பெண் களை முடக்கும் முட்டாள் தனத்தை அறவே ஒழுக்க வேண்டும். அப்போது தான் உலகில் பெண்கள் தலை நிமிர்ந்து இவ்வுலகில் வாழ முடியும்.

பெண்களும் இந்த வகையிலும் ஆஸ்களை விட சனளத்தவர்கள் அல்ல. பெண்களுக்கும் சம உரிமை உண்டு என்பதை ஓவ்வொருவரும் இனாங்கான வேண்டும். பெண்கள் என்பதனால் அவர்களை கல்வி கற்க விடாமல் இருக்கும் சமூகம் மாற்றப்பட வேண்டும். முழுமையாக பெண்களை மதித்து போற்றும் சமூகம் உருவாக கப்பட வேண்டும். பெண்களின் உரிமையை உயர்த்த முயன்று செயற்படுவோமாக.

கலையும் ஒழுக்கமும்

“நாட்டியமுங் கலையென்போம்; முத்தமிழ் சேர்
நாடகமுங் கலையென்போம்; அமுதகீதப்
பாட்டிசையுங் கலையென்போம்; சிலையை வர்த்துப்
படைப்பதுவுங் கலையென்போம்; ஓடியாடும்
ஆட்டமெலாங் கலையென்போம்; மேடையேறி
அழகொழுகப் பேசுவதும் பேனாகொண்டு
தீட்டுவதுங் கலையென்போம் ஒழுக்கங்கெட்டால்
திகழாது கலைவாழ்வு நிலைபாழாகும்”.

கவிஞர் யாழ் ஜெயம்

வேண்டாம் மறுபிறப்பி

காலத்தின் கைகளில் சிக்கி
கருவிழிகளில் நீரோடு
காக்திருக்கும் கல்லறைகள் நாம்.
அள்ளி அதனைக்க ஓளின்றி
அன்பிற்காய் ஏங்கித்தவிக்கும்
அவலத்தின் உச்சம் எம் வாழ்வு.

பசி என்று சொல்லி அடு
மனம் தூஷத்தாலும் வார்த்தையை
மானம் மெளனமாய் தடுக்கிறது.
உறவையும் உடமையும் பெந்து
உள்ளதுமின்றி அழுகுரலை சொந்தம்
கொண்டாகும் மானிடர் நாம்.

சி.. என் பிறந்தோம் ஒந்த
நிலையும் வலியும் எதற்காக
மனிதம் மாயமாய் போனதேனோ.
இறைவா மனிதனாய் ஜனனிப்பது
மாபெரும் தவறு தவமிருந்தாலும்
வேண்டாம் மறு பிறவி

கிசையில்

திருமதி.சா.தர்மராஜன்
ஶசிரியா

நம் முத்தமிழில் கிசைத்தமிழிற்கு ஓர் தனிச்சிறப்புண்டு. நாம் உச்சரிக்கும் போதே இனி மையுடன் ஒலிக்கும் ஓர் தனித்தன்மை “சங்கீதம்” என்ற சொல்லிற்கு மட்டுமே உரித்தாகும். ஆய கலைகளில் மனிதனின் கலாசாரத்தையும் பண் பாட்டையும் மேம்படுத்துவதில் நுண்கலைகள் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. நுண் கலைகளில் மிகச்சிறப்பான அத்திவாரம் கிசையே ஆகும். சிறியவர் முதல் முதியவர்கள் வரை கற்ற வர். கல்லாதவர், கலைஞர் என மனிதர்கள் மட்டு மல்லாது விளங்கினாங்களையும் மயக்கவைக்கும் தனிச்கதி நல்ல கிசைக்கு மட்டுமே உண்டு.

இந்த கிசையானது நாடு, மொழி, இனம், மதம் என்ற பாகுபாடே இல்லாமல் அனை வரையும் ஒருங்கிணைக்கும் வல்லமை பெற்றது. “கிசை கேட்டால் புவி அசைந்தாடும்” என்ற கூற்றின் மூலம் கிதை நாம் உணர்லாம்.

“கற்கும் கல்விக்கும் எல்லை இல்லை” என்னும் கூற்றிற்கு இணங்க கலைவடிவான கிரைவனே இன்னும் கலை பயில்வதாக நாம் அனைவருமே முன்னோர்கள் வழி கூறக் கேட்டுள்ளோம். அத்தகைய கலைகளில் சிறந்ததான கிசைக் கலையைப் பயில்வதால் வாழ்க்கை ஒளி மயமாகும். நமது வாழ்வு முழுவதும் பாடல் மயா கவே இருந்து வருகிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன்

தாயானவள் அதனைத் தாலாட்டுப் பாடல்களால் உறங்க வைக்கிறாள். குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்தவும் பாடல் பயன்படுகிறது. பாடசாலையில் சிறுவர் சிறுமியர் பாடுகின்றார். விளையாடுகையில் அவர்களில் பலர் ஊஞ்சல் பாட்டுப்பாடி ஊஞ்சல் ஆடுகின்றனர். இன்றும் தமிழரின் திருமண வைபவங்களில் நலங்குப்பாட்டு. நாற்று நடுகையில், நெல் குற்றுகையில், வண்டி ஓட்டுகையில், வள்ளம் வலிக்கையில், விறகு சமக்கையில் பல்வேறு தொழிற் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். கிரைவனே வணங்கவும் பாடல்கள் பாடுகின்றனர். கூட்டங்கள் பாட்டுடன் தொடங்குகின்றன, பாட்டுடன் முடிவடைகின்றன. கிறுதியில் கிரை வன்டி சேரும் போது உற்றார் உறவினர் ஒப்பாரி பாடி அழுவதும் இன்றும் தமிழ் மரபாக இருந்து வருகிறது.

இவற்றில் இருந்து நாம் அறிவதென்ன? உயர்ந்த கருத்துக்கள் பாட்டாக அமைக்கப்படின் அழியாவாழ்வு பெறுகின்றன. எனவே கலை களுள் முதன்மையானது கிசை. கிசையினை சகல ஜீவராசிகளும் கேட்டு சுவைத்து இன்புறுகின்றன. இதன் பெருமையினை உணர்ந்தே பண்டைத் தமிழனும் கிசையை நடுநாயகமாக வைத்து தமிழை இயல் கிசை நாடகம் என முப்பிரிவாக பிரித்தான். இயல் கிசையின்றி சோபிக் காது. இயலும் கிசையுமின்றி நாடகம் சிறக்காது. எனவே கிசையை பெரிதும் வேண்டியது.

இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய கிசை இன்றைய நாகரீக யுகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது

கலைத்தனிர் 2

மிகவும் ஒரு கவலைக்குரிய விடயமாகும். அவசரமான உலகில் இன்று வெகுசன தொடர்பு உடைகங்கள் அவற்றின் மோகத்தில் விழுந்து சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை ஒரு நாளில் எவ்வளவு நேரத்தை அதற்காக செலவளிக்கின்றனர். இளைய தலைமுறையின் வாழ்க்கை முரண்பாடு ஷட்யனவாக காணப்படுவதற்கு காரணம் இந்த தொலைக்காட்சி, தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களாகும். மனதை அமைதிப்படுத்தக் கூடிய வகையான கலை அம்சங்களை கலையுணர்வுகள்

என்பவற்றை மனதில் ஏற்படுத்தி மனதை பக்குவ மடைய செய்யக் கூடிய வகையில் நம்மை நாம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக எதிர்கால தலைமுறையின் நல்லொழுக்கம், பண்பாடு என்பவற்றை பேணிக்காக்கலாம். இதற்கான பங்களிப்பு நம் பெற்றோர்களிடம் தான் உருவாக வேண்டும். தம் பிள்ளைகளை கலையுணர்வோடு நம் பாரம்பரிய பண்பாடுகளுடனும் வளர்த்து எதிர்கால உலகின் நற்பிரசையாக மினிரசெய்ய பெற்றோர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

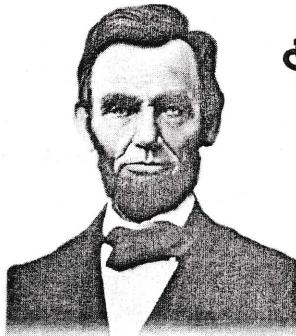
இறைக்கணீர் இடை ००

போர்க்கீதும் முழங்க போர் வெளிச்சம் தோன்ற
பொங்கியது தீப்பொறிகள்
பொறுக்கியது உயிர்களைப் பூழி
ஒலங்கள் கேட்குதென்று
ஓடிவந்த தந்தை
போன தந்தையை காணோமென்று
போய்ப்பார்த்த அன்னை
ஒற்றுமையாய் விமான பசிக்கு
ஒன்றாய் உரமானார்கள்
பால் மனம் மாறாத
பச்சைக்குழந்தை
தூக்கம் கலைந்த தனயன்
சொந்தாங்களை காணாது

அழுகை என்னும் வீணையில்
ஸ்வரங்களைத் தேழனான்
இவனது இனிய குரலின்
பாடலைக்கேட்டு
இராகம் இரசித்து
நாம் மகிழ்வோமா?
இல்லை....

இவனுக்கு சொந்தம் சொல்ல
சோதரமாய் துயர்பக்கிர
விழிதுடைத்து அமைதிதர
கரமுயர்த்தி வருவோமா.

ஜெ.ஐ.வனா
தறி 10A

ஆபிரகாம் லிங்கனும் அவர் வாழ்வு கற்றுத் தரும் பாடங்களும்

மேரிதுவ்யா
தரம் 13 கலைப்பிள்ளை // (2014)

உலக வரலாற்றில் இடம்பெற்ற பல தலைவர்கள் மிக எளிமையான குடும்பத்தில் பிறந்து தங்களது அறிவாற்றலாலும், கடன் உழைப்பாலும், உயர்ந்த சிந்தனைகளாலும் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள். அந்தவகையில் நோக்கப்பட வேண்டியவர் தான் அபிரகாம் லிங்கன் ஆவார். லிங்கன் 1809 பெப்ரவரி மாதம் 12ம் நாள் தாமஸ்லிங்கன் நான்ஸி ஹாங்கஸ் எனும் ஏழைத் தம்பதிகளுக்கு மகனாக அவதரித்தார். ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து வறுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்கி இருந்த போதிலும் அவருடைய உழைப்பாலும் அறிவுப் பசியினாலும் அமெரிக்கா வின் பதினாறாவது குடியரசுத் தலைவரானார்.

ஆபிரகாம் லிங்கனுடைய கல்விக்கு வறுமை தடைபோட்ட காரணத்தால் சீரான கல்வியைப் பெற்றுமுடியவில்லை இதனால் லிங்கன் பன்னி ரெண்டு மாதங்களுக்கு மேல் பாடசாலையில் கல்வி பெற்றுமுடியவில்லை. தனக்கென்று கணக்குப் புத்தகம் வாங்கக் காச இல்லாத காரணத்தால் ஏழை லிங்கன் வேறொரு மாணவனிடம் புத்தகம் கடன் வாங்கி அதை அப்படியே கையால் எழுதி கையெழுத்துப் பிரதி தயாரித்துக் கொண்டார். இன்றைய மாணவருடைய கல்வி நிலையையும் ஆபிரகாம் லிங்கனுடைய கல்வி நிலையையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது மனம் வேதனையாகவே இருக்கும். இன்று வறுமை என்று கூறும் அளவிற்கு எவருமே இல்லை. பல வசதி வாய்ப்புக்கள் இலவசக் கல்வி என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் மாணவர்களால் ஏன் சிறந்த அடைவு மட்டத்தினை அடைய முடிய

வில்லை என்பது கட்டாயம் நோக்கப்பட வேண்டிய விடயம் ஆகும்.

லிங்கனின் அறிவுப் பசி அமெரிக்காவின் விடுதலைப்போர் மீது பற்றையும், விடுதலைப் போராளிகளின் மீது மதிப்பையும் ஏற்படுத்தியது எனலாம். மனிதர்கள் தாங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் செய்துகொள்ள முடியாத வசதிகளை வளர்ச்சி களை அரசு முன்வந்து செய்யவேண்டும் என்ற உன்னத கருத்தினை தனது அனுபவத்தி ணாடு உணர்ந்து உலகிற்கு எடுத்து கூறியவர் லிங்கன். “மனித உரிமைக்கு ஆதரவாக போராட்டம் வேண்டும்” ஒரு தோல்விக்கு பிறகோ இப்போராட்டம் நின்று விடக்கூடாது” என்று கூறிய மனுறுதியை லிங்கனுடைய வாழ்வில் அவதானிக்கலாம். போர்க் காலத்தில் ஒற்றுமையையே உயிராகக் கருதிய உத்தம புருஷர். அடிமைத்தனம் ஒழியவும் மனித கிணம் உரிமை பெறவும் உயிருள்ள வரை உழைத்த மாமனிதராவார்.

மயங்கிக் கிடக்கும் மாயமான உலகிலே தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களும் விடலைப்பறுவத்தினர் யுவதிகளும் விழித்தெழுந்து புத்தெழுச்சியுடன் புறப்படுவதற்கு இந்த மாவீரனின் வரலாறு ஒரு ஊட்டச்சத்து, புதிய வளரிச்சம் என்றால் அது மிகையில்லை.

குடியரசுத் தலைவராக இருந்த லிங்கன் தனது மகனுக்காக இராணுவத் தளபதிக்கு எழுதிய குடித்தில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். “என்

மகன் இராணுவத்தில் சேர்ந்து வேலை செய்ய விரும்புகிறான் என்னைத் தலைவராக எண்ணா மல் நண்பராக கருதி என் மகனுக்கு மற்ற அலு வலர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் இராணுவத் தில் அவனுக்கு ஏற்ற வேலை தநுப்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று எழுதினார். ஆபிரகாம் லிங்கனோ குடியரசுத் தலைவர். அவர் நினைத் திருந்தால் தன் மகனுக்கு எப்பதவியையும் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும். ஆனாலும் பதவியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தவில்லை அந்தப்பெரு மான். இந்தவகையில் மட்டுமல்ல தம் வாழ்வையே ஒர் நேர்மையான பாதையில் வாழ்ந்து காட்டிய வர். அரசியல் தலைவர்களுக்கும் ஒரு முன் உதாரணமாகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர்.

மேலும் ஆபிரகாம் லிங்கனுடைய அரசியல் வரலாறு அமெரிக்க ஜக்கிய நாட்டின் வரலாற்றில் ஒரு புகழ் மிக்க அத்தியாயம் ஆகும். உலக வரலாற்றில் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகும். வரலாற்றில் புகழ் பூத்த மனிதர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகள் நமக்கு சரியான படிப்பினைகளாக அமைய வேண்டும். மகாத்மாகாந்தி, ஜவஹர் லால் நேரு, அப்துல்கலாம் போன்றவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகள் ஓவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான பாடத்தினைக் கற்றுத் தருகின்றன. அந்த வகையில் ஆபிரகாம் லிங்கனுடைய

வாழ்வு நமக்குக் கற்பிற்கும் பாடம் என்ன என்பது பற்றி நோக்குவோம்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் வறுமை கல்விக்கு தடை இல்லை என்பதனையும், கடன் உழைப்பும், விடாமுயற்சியும் மனித வெற்றிக்கு காரணமாக அமைகின்றன. என்ற வாழ்க்கைத் தத்துவத் தினை நமக்கு புகட்டிச் சென்றிருக்கின்றார்.

1865இல் ஒரு நாடக அராங்கில் லிங்கன் குடும்பத்துடன் நாடகம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வேலை சுதிக்காரர்களால் சுட்டுக்கொலை செய்யப் பட்டார். சிந்திய அவருடைய இரத்தத்தில் மக்கள் தாங்கள் கைக்குட்டைகளை நடைன்தது அதனை நினைவுச் சின்னமாக வைத்திருந்தனர். லிங்கனுடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் அதுவரை நாடு கண்டிராத மக்கள் வெள்ளம் அலை மோதியது. இது அவர் மக்களை முறையாக ஆட்சி செய்து மக்கள் மனதிலே இடம்பிடித்த தலைவராக வாழ்ந்திருக்கின்றார் என்பதற்குச் சான்று பகர்கிறது.

வரலாற்று நாயகனாக வாழ்ந்து காட்டிய ஆபிரகாம் லிங்கனுடைய வாழ்க்கை நமக்கு கற்றுத் தந்த பாடங்களை நாமும் எம் வாழ்விலே அனுபவ ரீதியில் உணர்ந்து நாட்டுக்கு சேவை செய்யும் முன் உதாரண உத்தமர்களாக வாழ்வோம்!

எழுநாடு

தைப்பு கீஸ்ப்பரு வாய்ப்பட்ட நிங்களிற்
பாயு மோதக் கடற்கரை தொழும்
கீபரி வாயிலின் முத்த மிலங்கிடும்
சமு மண்டல நாடிடங்கள் நாடுட

- சின்னத்தமிழிப் புலவர்

விந்தையான மனிதா நீ
விழித்தெழுந்து கொள்ளடா
நவீனம் என்னும் பெயரில் நரகமாகும் பூமியை
நீ பாரடா

எழில் நிறைந்த சுழல் இன்று
எரியும் நிலை பாரடா
குளிர் நிறைந்த பாறையும் கரையுதிங்கு பாரடா

விலங்கினமும் பறவையும்
விருத்தியடைந்தது அன்றடா
இனி விரல் விட்டு எண்ணப்போகும்
விந்தை தன்னை பாரடா

உரம் மிகுந்த மனித உதிரம்
உறைந்த போன நிலைக்கு
உயிர் பெற்ற கருவிகளே
காரணம்கிறதைப் பாரடா

மனிதா

நீ மாறடா

வானைத் துளைக்கும் ஏவுகணைகளையும்
மஸ்ரைணக் கொல்லும் இரசாயனங்களையும்
கடலை உலுப்பும் அனுகண்டுகளையும்
விஞ்ஞானம் என கூறுவதை பாரடா

வி.சுவர்ணா
தூற் சு கலைப்பிளிய

வளமான பூமியை வறட்டி விட்டு
வறண்ட பூமியை வளமாக்க
வான் கடந்து செல்லும்
விந்தையான மனிதனைப் பாரடா

பூவாய் உள்ள இயற்கை அன்னை
புயலாய் மாறி
புது உருவம் கொள்ளப் போவதை
நிச்சயமாய் எதிர்பாரடா

எதிர்காலம் மட்டுமன்றி
உன் ஊழிகாலமும்
உன் கையில்தான் உண்டு மாறடா

தனிநாயகர் அடிகளாறின் வாழ்வு தமிழ் யணி உலகமுற்

கீ.அபிஹா
தரு १० கலைப்பில் (2014)

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டு உழைத்தவர்கள் வரிசையிலே தனிநாயகம் அடிகளார் குறிப்பிடத்தக்கவராவர் தமிழுக்காகவே தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட கிறிஸ்தவ அறிஞர்களில் முதன்மையானவர் பல மொழிகளில் சிறந்த தேர்ச்சியைப் பெற்று தம் வாழ்வை ஒளிமயமாக்கிய தவத்திற்கு தனிநாயகம் அடிகளார் ஆழ்ந்த தமிழ் பற்றின் ஊற்றாக தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்துள்ளார்.

தனிநாயகம் அடிகளார் ஊர்காவற்றுறையினை தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஹென்றி எஸ்ரைஸ்லால், சிசிலி இராசம்மா வள்ளியாம்பிள்ளை ஆகியோருக்கு மூத்த புதல் வராக 1913 ஆகட்ஸ் 2ம் தேதி பிறந்தார். தமது ஆரம்பக் கல்வியை ஊர்காவற்றுறையிலும் யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் கற்றார். கொழும்பிலும் உரோமிலும் சமயக் கல்வியைக் கற்று தன்னை குருவாக உயர்த்திக் கொண்டவர்.

அடிகளார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தம் மொழியை ஒரு சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டு பயின்று “கலைமானியப் பட்டத்தையும்” பெற்றுக் கொண்டார். “பழந்தமிழ்” இலக்கியத்தில் “இயற்கை” எனும் தலைப்பிலே ஆய்வான்றை மேற் கொண்டு “எம் ஏ” பட்டத்தையும் பெற்றார்.

தமிழ் மொழியின் செம்மையை உலகப் பல்கலைக்கழகத்தில் எடுத்துச் சொன்னார். தமது பணியை சமய குருவாக, ஆசிரியராக, பேராசிரியராக, ஆய்வாளராக, எழுத்தாளராக, தமிழ் கலைத்துறை உலகமுற்

ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் சிற்பியாக பல்வேறுபட்ட நிலைகளில் பணி ஆற்றியவர். ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்திலே “தனிநாயகம்” என்ற நாமத்தை தம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் மலேசியா பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று இந்தியக் கலைகளின் பேராசிரியராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார்.

வண. சேவியர். தனிநாகம் அடிகளார் பன் மொழிப் புலமையுடையவர் உரோமபுரியில் கல்வி கற்கும்போது இத்தாலிய மொழியை நன்கு அறிந்து கொண்டவர். தமது புலமையால் பிரான்சி யம், உரூசியம், ஜேர்மன், ஈ-புறு, கிரேக்கம், சம்கிருதம், போர்த்துக்கேயம், மலாய் முதலிய மொழிகளை கற்றுத் தேரியவர்.

உரோமபுரியில் சமய உயர்கல்வி கற்ற போது, ஓங்கு வீரமுனிவர் கழகத்தை நிறுவி, தமிழோசை செய்தவர். இன, மத, மொழி, தேச வேறுபாடினரி தமிழையும் தமிழர்களுடைய தத்துவமான பண்பாடுகளையும் போற்றிப் பாது காத்து உலகறியச்செய்தவர்.

ஒரு சமயம் தனி நாயக அடிகளார் யாழ் பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவொன்றில் அவராற்றிய பேச்சில், “ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும்”, இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும், பிரெஞ்சுதானின் மொழி என்றும் ஒரு புடையொக்கு

மெனின், தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி பக்தியின் மொழி எனக் கூறுவதும் இனிது பொருந்தும் எனக் குறிப்பிட்டமை அவரது பண்மொழி ஆற்றலை மட்டுமன்றி அவர் தமிழ் மீது கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பற்றினையும் வெளிக்காட்டுகிறது.

தனிநாயக அடிகளார் “தமிழ் தூது” என்னும் நாலைப் படைத்தமையாலா அல்லது உலக நாடு களிற்குச் சென்று தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தமையாலா இவர் “தமிழ் தூதர்” எனச் சிறப்புப் பெயர் கொண்டு அமைக்கப்படுகிறார் என்பது வியப்பு தரும் விடயமாகும்.

அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளிற்கு சென்று சொற்பொழிவுகளை மேற்கொண்ட அடிகளார் பலரது வேண்டு கோளிற்கு இணங்கித் தமிழர் பண்பாடுகளை எடுத்துரைக்க “தமிழ்ப் பண்பாடு” (Tamil Culture) என்ற ஆங்கில முத்திங்கள் தீழை 1952 இல் வெளியிட்டார். இச்சுஞ்சிகையிலே போராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை, சிதம்பரச்செட்டியார், பேரா. மீனாட்சி சுந்தனரார் ஆகியோரும் தமது ஆக்கங்களை வழங்கியிருந்தனர். இவ் தீழ் 15 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவர பெரும் பணி புரிந்தார். இவ் தீழ் இன்று “தமிழியல்” என்னும் பெயரில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் அரையாண்டு தீழமாக தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு இவரது சீந்தனையால் உருவாக்கப்பட்ட தொன்றாகும். 1966 ம் ஆண்டு முதன் முதலாக தமிழகத் திற்கு வெளியே கோலாம்பூரில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற வழிவகுத் தார். மேலும் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்தி தமிழகு பெருமை சேர்த்தார். அதன் விளைவாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற வழிவகுத்தார். மேலும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் முதலாவது செயலாளர் நாய்க்மாக பொறுப்பேற்று

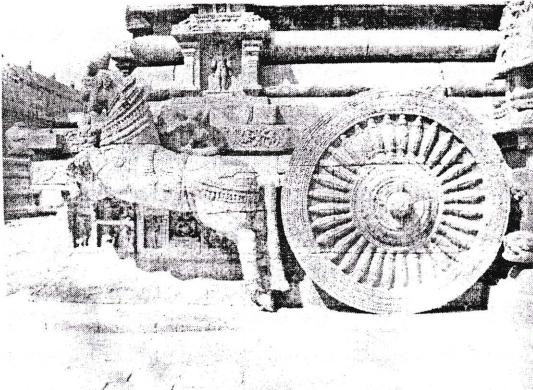
அரிய பல பணிகளை ஆற்றினார். அது மட்டுமன்றி சென் னையின் உலகத் தமிழாராச் சியின் தோற்றுத்திற்கு அடி கோலிய தனிநாயக அடிகளார் 1968 இல் சென் னையில் தமிழாராச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். 1974 ஆம் ஆண்டு அரசின் தடைகளையும் பலரது எதிர்பார்ப்புக்களையும் கடந்து யாழ்ப்பாணத்தில் நாள்காவது மாநாட்டை யாழ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் தலைமையில் நடத்தி முடித்தார்.

தவத்திரு தனிநாகம் அடிகளார் தமிழர் விடுதலை இயக்கத்திற்கு புத்தொளி அளித்துத் தமிழ்மக்களின் பாரம்பரியங்களையும், பண்பாட்டையும் நினைவறுத்தி அவற்றில் பொதிந்திருந்த நீதிக்கருத்துக்களையும் எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறாக தமிழ் மக்களிடையே பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தையும், தமிழ் உணர்வையும் கட்டி வளர்த்தார்.

தமிழியலை தனி ஆராய்ச்சித் துறையாக அறிமுகப்படுத்திய பண்மொழிப் புலமையாளன் தமிழியல் ஆய்விலும் புதிய பரிமாணத்தையும் தோற்றிவித்தார். தமிழாராச்சி மாநாட்டின் தமிழரினர்களை ஒன்று சேர்த்த பேராசிரியர் வண. சேவியர் தனிநாக அடிகளார் 1980- செப்ரெம்பர் 2 ம் திகதி அன்று இம் மன்றஞ்சியலகத்தை விட்டு நீங்கினார். அவர் நீங்கி ஆண்டுகள் 33 ஓடி மறைந்த போதிலும் அவர் தமிழிற்காய் உணர்ந்து உழைத்து உத்தமர் என்ற புகழுடம்பு அழியாது நிலைத்து நிற்கின்றது.

“தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

பாரி யன்னன்

யெ. இமெல்டா
தரச் 1/2 கலைப்பிரிவு / (2014)

தென்னிந்தியாவிலே பறம்பு என்னும் மலை நாடு ஒன்று உண்டு. அதனைப் பல நூண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு பாரி என்னும் மன்னன் ஆண்டு வந்தான் அனுடைய ஆட்சியில் முந்நாறு ஊர்கள் இருந்தன.

பாரி இரப்போர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுக்கும் வள்ளல். வறுமையினால் பாரியிடம் செல்வார்கள் பொன்னும் பொருளும் பெற்றுத் திரும்புவர்.

மக்களிடமும் மட்டுமன்றி தாவரங்களிடமும் விலங்குகளிடமும் பாரி இரக்கமும் மட்டற்ற அன்பும் வைத்திருந்தான். ஒரு நாள் பாரி தன்னுடைய தேரில் ஏறி காட்டு வழியே சென்றான். செல்லும் வழியில் செழித்து வளர்ந்த மூல்லை கொடி ஒன்று பற்றி படர்வதற்குக் கொழு கொம்பின் றித் தவித்தது; வேகமாக வீசிய காற்றினால் அங்கும் இங்கும் அலைப்புண்டு கீடந்தது. அம் மூல்லைக் கொடியின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு பாரி இரங்கினான். தன் தேரில் இருந்து இறங்கி னான். அக்கொடி பற்றி படர்வதற்கு வாய்ப்பாகத் தன் தேரினை அதனாருகே நிறுத்தினான். கால் நடையாகத் தனது அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

பாரியின் அளவற்ற கொடைச் சிறப்பினால் அவன் புகழ் மற்றைய அரசர்களது புகழைக் காட்டினும் மேம்பட்டது. அதனால் பொறாமை கொண்ட சேர, சோழ பாண்டியராகிய முடியடை மூவேந்தர் ஒருங்கு கூடி பாரியினது பறம்பு நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்றனர்.

குலைத்தினரை உ—

அவர்கள் பெரும் படையைத் திரட்டிக் கொண்டு பறம்பு மலையை முற்றுகையிட்டனர். பாரியும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் வெளியே வராதவாறும் வெளியேயிருந்தும் எவ்வித உணவு வகையும் உள்ளே செல்லாதவாறும் தடுத்தனர்.

பாரியின் ஆருயிர் நண்பர் கபிலர் என்ற புலவராவர். அவர் கிளிகளை பழக்கி வெளியிடங்களில் இருந்து நெற்கதிர்களை தருவித்தார். முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருந்த மூவேந்தர்களிடமுஞ் சென்று “அரசர்களே! உங்களது முற்றுகையால் எனது நண்பன் அஞ்சவும் மாட்டான், அடிபணியும் மாட்டான், குடிகளின் அன்பே பாரி பெற்ற பெருஞ் செல்வமாகும். அக்குடி மக்களும் இறுதி வரைக்கும் போர் புரிவர். பறம்புமலையிலே நெல் விளைகிறது. இனிய சுவையுடைய பலாக்கனிகள் நிறைந்துள்ளன. குடம் குடமாக தேனைச் சொரிகின்ற தேனைடைகள் அதிகம் உள்ளன. பாரியிடம் அன்பு பூண்டுள்ள பச்சைக் கிளிகள் நெற்கதிர்களை எடுத்து வருகின்றன. ஆகவே முற்றுகையிடுவதனால் பாரியை வைக்க முடியாது. ஆனால் தமிழ் பாக்களைப் பாடிக் கொண்டு சென்று பறம்பு மலையை பரிசாகக் கொடுக்கும் படி கேட்பீர்களானால் பாரி தயங்காமல் அப்பரிசை கொடுப்பான்” என்று கூறினார்.

பாரியின் வீரத்தையும் கொடையையும் மூவேந்தர்க்கும் எடுத்துவரைக்கவே கபிலர் அவ்வாறு கூறினார். அதனால் மூவேந்தரின் வீரத்தை

யும் மறைமுகமாக இழிவுபடுத்தினார். அதைக் கேட்டதும் அவர்கள் தம் முற்றுகையை நிறுத்தி விட்டு தத்தம் நாடுகெட்கு திரும்பிச் செல்வா் என்று கபிலர் எண்ணினார்.

இரணால் கபிலர் எதிர்பாராதது நடந்து விட்டது. பாரியிடன் நேரில் நின்று போரில் வெல்ல முடியாத அவ்மூவரும் வஞ்சலனையால் அம்மன்னானை கொல்ல முயன்றனர். பாணர்கள் போன்று வேடந் தாங்கி அரசைக் கடந்து உள்ளே சென்று பாரியிடன் போர் செய்து அம்மன்னானைக் கொன்றனர்.

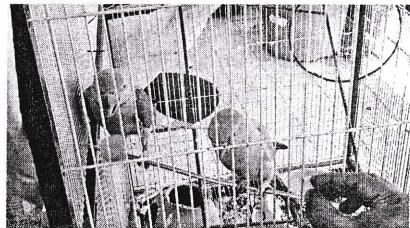
தம் செய்கை தம் நஸ்பனின் உயிருக்கே

எமனாக மாறியமையை நினைத்துக் கபிலர் வருந்தினர். அனாதைகளாக்கப்பட்ட பாரியின் மகளீரை தம்முடனே அழைத்துச் சென்றார். மூவேந்தரை பகைக்க பயந்த அரசரைவரும் அப் பெண்களை திருமணம் செய்ய இசையவில்லை கடைசியில் அவர்களை பார்ப்பனரிடம் ஓப்படைத்து விட்டுக் கபிலர் வடக்கிருந்து இறந்து விட்டார். அதன் பின்னர் ஒளைவையார். அப்பெண்களை திருக்கோவலூர் மன்னனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். தமிழ் வாழுங் காலமெல்லாம் பாரியின் புகழும் மாங்காது.

வரையறைகள்

நான் கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட கிளி
முன்பெல்லாம்...

மரத்திற்கு மரம் பறந்தேன்.
விரும்பிய கனி சுவைத்தேன்.
என் இனமல்லாப் பறவையோடும்
உல்லாசப் பொழுது போக்கினேன்.
மகிழ்ந்திருந்தேன்
அருவிகளின் சல சலப்பில்
சிறகுகள் நனைய நனைய
நீராடுக் களித்திருந்தேன்.
காலையென்ன மாலை என்ன
கொட்டும் மழையென்ன

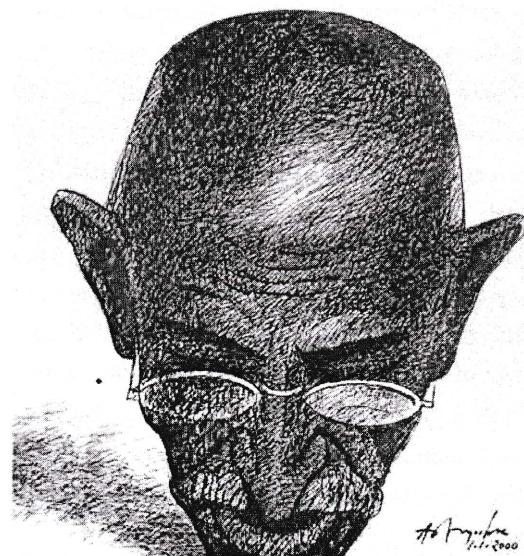
கொஞ்சதும் வெயிலென்ன
என்னை யாரும்
தடுப்பதில்லை.
கின்று,
உண்ணுதல், பேசுதல்,
எல்லாமே வரையறைக்குள்
என்னை வளைத்துப்போட்டன.
இடியினும்,
என் கூரான சொன்டால்
கம்பிகளை
கொத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்.....?

சி.சுதாராமினி
சூசிரிய

கொழுமைகளின் கோரப்பிடியில்
 மரணித்தப்போவது
 மனிதர் மட்டுமல்ல மனித நேயமும்தான்!
 புலோகம் சின்னோரு
 சொர்க்கம் என்றான் ஒருவன்.
 பிரதான நூரகமே கிது தான் என்பதை
 கீனியாவது உணர்ட்டுமே!
 துரோகங்கள் தெருக்கூத்தாகிப்போக
 கொட்ட மதித்துக் கும்மாளமிடுகிறது
 குள்ள நுரிக்கூட்டம்!
 கொள்ள அடிப்பதும் கொலை புரிவதும் தான்
 விருந்த மனிதரின் வீரச்செயலா?
 கட்டவிற்த்து விடப்பட்ட காடையர்களின்
 காட்டேரித்தனம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சுய தொழிலோ?
 அடாவடித்தனமும் அடலுறியமும்
 அலங்காரமிட அப்பாவி
 மக்கள் மட்டும் எப்போதும்
 ஒலமிட்டு ஒப்பாரியோ?
 காலத்தின்கோலத்தால்
 கலைந்து விட்ட காட்சிகள்
 கிவை போன்ற பலவுண்டு கானவேண்டுமா?
 காலம் பல போகும் வரை
 மாண்டு போன மனித நேயத்தைக்
 காண வேண்டுமா?

தெனித் தேட்டு

யூ.யூக்கிளரின்ரா
 தற்காலிகம் I (2014)

நடன உருப்படிகளின் வேறுபாடுகள் அன்றும் தின்றும்

மு.இரு.டனிசியா
தரம் 13 கலைப்பிரிவு (2014)

இன்றைய நவீன உலகத்தில் எமது நாட்டியக்கலை பல்வேறுபட்ட குண இயல்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது என்பது கலையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்களும் கலைக்கு அப்பாற்பட்ட எல்லா மனிதர்களும் தெரிந்து கொண்ட விடயமாகும். நாட்டியக் கலையை வேறாக்கும் போது அவற்றின் சிறப்பம்சம் என்ன என நோக்குமிடத்து பரதரின் பண்டைய நடன உருப்படிகள் இன்றைய வழக்கிலும் இருக்கின்றனவா? அன்றிச் சில வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றனவா? என் பனவாகும். பரதரின் பிற நூல்கள் அனைத்தும் அவரின் முதல் நூலை அழிப்படையாகக் கொண்டே எழுந்துள்ளன. நாட்டியக் கலையானது பல மாற்றங்களுடன் காணப்படுகிறது என்பதனை எவருமே மறக்க முடியாது தீர்க்கமைய நாட்டியக் கலையில் சில கூறுகள் கூறுவதும் நமுவுவதும் இயல்பானதாக காணப்படுகிறது. இன்றைய நாட்டியத்துறையில் பரதரின் அழிப்படை அம்சங்களை முற்று முழுதாக எதிர பார்க்க முடியாது ஆயினும் சிரோபேதம், திருஷ்டி பேதம் என்பன பரதரின் அழிப்படையில் மூலகங்களில் இருந்தே உருவாக்கப்பட்டு வந்த சில முறைகளாகும்.

இன்று நாட்டியக்கலையில் இடம்பெறும் நடன உருப்படி முறைகள் சுமார் 150-175 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலங்களிற்கு இடையில் எழுந்துள்ளன என சான்றாதாரங்கள் கூறி நிற்கின்றது பண்டைய நடன உருப்படிகள் வளர்ச்சிக்கும் இன்றைய நடன உருப்படிகள் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன எனலாம். இவ்விரண்டையும் பொதுவாக நாம் நோக்கும் போது இவற்றிற்கு இடையிலான தொடர்பை அறிந்து கொள்வதற்கு நாம் பரதருக்கு பிறகு வெளியாகியுள்ள நூலை ஆராய்வது அவசியமானதாகும். உதாரணமாக தேவேந்திரன் என்ற அறிஞரால் எழுதி வகுக்கப்பட்ட “சங்கீத முக்தாவளி” நூலினை ஆய்ந்தால் இது ஒரு லாஸ்ய கூறினைச் சார்ந்தவையாக காணப்படுகிறது எனலாம் லாஸ்ய உருப்படிகளை அறியவும் முடிகிறது. இந்நாட்டிய உருப்படிகள் புஸ்பாஞ்சலி, முகசாலி, சப்த சாலி, சப்தம், சப்த சட்ரீதம், பிரபந்த நர்த்தனம், சிந்து, தரு, துருபவதம் என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். இதில் பல பெயர்கள் இன்றைய நாட்டியக் கலையில் இடம்பெறவில்லை என்பன எமக்கு தெரிந்த விடயமாகும்.

பண்டைய நடன உருப்படிகளின் அம்சங்கள் ஒட்டு மொத்தமாக மாற்றம் அடையவில்லை. ஆங்காங்கு காலத்திற்கு காலம் மாற்றம் அடையும் போது பல்வேறு மாறுதல்கள் மாற்றம் இடம்பெறுவது இயல்பாகவும் தவிர்க்க முடியாததுமான விடயமாக காணமுடிகிறது. ஆயினும் மிகுந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு வரும் அறிஞர்களின் கூறினால் படி உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் பேச்சு வழக்கே

குறைத்தினர் 2

காரணம் என கூறுகின்றனர். இக்காரணமே நாட்டியக் கலைகளின் மாற்றங்களுக்கும் மாறுதல்களுக்கும் அடிப்படையாக கருதமுடிகிறது. அடிப்படை பொருள் ஒன்று தான் எனக் கூற முடியும். பாடம் எனக் குறிப்பிடப்படுவது இன்றைய தமிழ் தெஹுங்கு ஆகிய வழக்கில் வழங்கப்பட்டு வரும் அடவுடச்சரிப்பு சொற்களே ஆகும்.

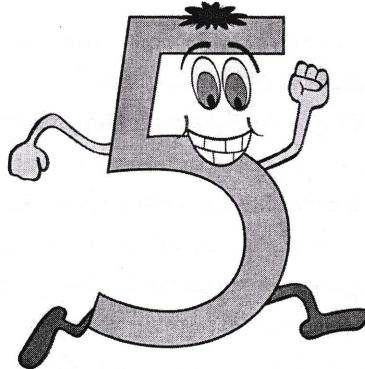
மேலும் நாட்டிய சாஸ்திரம் என்னும் நூலில் நடன ஆசிரியர் என்பது இயற்பெயர் அல்ல என்றும் “நடன்” என்னும் பொருள் கொண்ட தொழிலாடியாக வந்த பெயர் என்றும் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கூறுகின்றனர். “பரத” என்ற சொல் சிறப்புப் பெயராகவும் பரோகிதன், நெசவுக்காரன், மிலேச்சன், மலைவாழுதன், உருத்திரன், அக்னி முதலி யோறையும் சிறப்பாக ஆடுவென் நடிகன் என்பவர் கலைஞர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். “அடவு என்னும் சொல் ஆனது தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்துப்படி ஒரு ஆட்டத்தில் ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னுமொரு இடத்தை அடைவது என கூறுகின்றனர் இதனால் அவர்கள் அடைவு என்பதே திருத்தமானது எனக் கூறி நிற்கின்றனர்.

சிலரின் கருத்துப்படி அடவு என்பது பிழை எனவும் இச்சால்லானது அடி என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடு, அடுகு, அடுவு ஆகிய தெஹுங்கு சொற்களில் இருந்து வந்ததாகவும் கருதி நிற்கின்றனர். எனவே எது எவ்வாறாக இருந்தாலும் அடைவு என அழைத்தாலும் அடவு என அழைத்தாலும் இரண்டும் ஒரே கருத்தி கண்ணே உணர வைக்கிறது என்பதனை விளக்கு

தல் பொருத்தமானதாகும். துளஜி மகாராஜா என்பவரால் விபரிக்கப்பட்ட விடயங்கள் அடவு வகைகளை சார்ந்து விளங்குகிறது. இம் மன்னால் விபரிக்கப்பட்ட அடவு வகைகளிலும் இன்றும் அதே பெயர்களில் கொண்டு காணப்படுகிறது. உதாரண மாக தட்டடைவு, தட்டி நெட்டடைவு என்பன அவற்றுள் ஒரு சிலவாகும். இன்னும் 100வருடங்களிற்கு பிற்பாடாகவும் பரதரின் கோட்பாடுகள் மாற்றமடைந்து வரும் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை எனக் கூறலாம்.

எனவே தான் நாம் ஆராய்ச்சியின் மூலமாக வும் ஆதாரங்களை சுட்டிக்காட்டி நோக்கும் இடத்தில் உண்மையை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எனவே இதுவரை நாட்டியத் துறையின் உற்பத்தி அவற்றின் பண்டைய புராதன வரலாறு அதன் பண்டைய சிறப்புக்கள் நாட்டிய நிலைகளும், இன்றைய நாட்டிய மரபு முறைமைகளும், அவற்றிற் கிடையிலான தொடர்பு என்பன பற்றிய உண்மைகளை, தெளிவான ஆய்வுகள் மூலமே கண்டு கொள்ளலாம்.

ஜம்பாருடீதாகுதி

பஞ்ச கன்னியர்	- அகவிலகை தாரை சீதை மன்றோதரி பாஞ்சாலி/திரளாபதி	பஞ்ச புராணம்	- தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு திருப்புராணம்
பஞ்ச கிரத்தியம்	- படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல்	பஞ்ச பூத சிவத்தலங்கள் -	காஞ்சி புரம் திருவாணங்க்கா காளத்தி திருவண்ணாமலை சிதம்பரம்
பஞ்ச கெளவியம்	- பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம்	பஞ்சமகாயக்ஞுகள்	- தேவ யக்ஞம் பிதிரயக்ஞம் பூத யக்ஞம் மனித யக்ஞம் பிரம்ம யக்ஞம்
பஞ்சசத்தி	- ஆண்ம சுத்தி தான சுத்தி திரவிய சுத்தி மந்திர சுத்தி இலிங்க சுத்தி	பஞ்ச வில்வம்	- வில்வம் கிணுவை மாவிளங்கை விளா நொச்சி
பஞ்ச பத்திரம்	- துளசி வில்வம் வேம்பு அறுகு வன்னி	பஞ்ச ஸியுதம்	- சங்கு சக்கரம் வாள் சுதை கோதண்டம்

தூய் என்னும் நேய்வாம்

ச.துசிற்றா
தரம் ராவர்த்தகப் பிரிஷ (2014)

பெண் என்றவார்த்தைக்கு
பெருமமையையும் புகழையையும்
தேடிக்கொடுப்பது உலகின்
உன்னதமரன உறவான தாய்மை

வண்ணக் கணவுகளுடன்
வலிகைளைத்தாங்கி
பத்து மாதம் ஸன்லெருத்த
பத்தினித் தாய்

தனக்காக வாழாது இனக்காக
வாழ்பவன் தன் உதிரத்தை பாலாக்கி
இரண்டாம் முறையாக
உயிர் கொடுப்பவன்

இனக்காக இணர்வுகளை
இழுக்கச்செய்து அடிசைகளை
முடக்கி வாழ்நாளையே
அர்ப்பணிப்பவன்

திருவிழாக்காலங்களில் உன்னை
அழகுபடுத்த புது அறடை
அணிகலன்கள் போட்டுக் களிப்பாள்
பார்த்து மகிழ்வாள்.

என்றாவது தொருநாள் நினைத்திருப்பாயா
வாழ்வில் உன் தாய்க்கு
ஒரு கைக்குட்டையேனும்
வாங்க வேண்டுமென

உன்னில் உள்ள குறைபாட்டை
உனக்கே தெரியாதபடி வளர்ப்பாள்.
உன்னைப்பத்து மாதம் சுமந்தது போதாலென்று
வாழ்நாள் முழுவதும் சுமக்கத்துடிப்பவன்

இத்தனையும் செய்தவருக்கு
நீ செய்வது என்ன ?
உன்னை அளாக்கியவளை முதியேர்
மடங்களில் விழுவதா?

உன்னிடம் நான் கேட்பது இது
ஓன்று தான்வீட்டில்
ராணியாய் வாழ வேண்டியவளை
வேலைக்காரியைப் போல் நடத்தாதே!

இன்றைய உலகமானது நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் உச்சக்கட்டத்தில் உள்ளது. கற் காலத்திற்கும் இக்காலத்திற்கும் இடையில் பல வேறுபாடுகளை நாம் எம் கண் முன்னே காண்கின்றோம், அனுபவிக்கின்றோம். இத்தகையை வேறுபாடான நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி யுகத் தினும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழுகின்ற மக்கள் தமது பண்பாட்டு கலாசாரத்தை மதித்து நடப்பவர்களாகவே உள்ளனர். அதை ஒரு போதும் அவர்கள் விட்டுக் கொடுப்பதும் இல்லை. காரணம் அவற்றை இழந்தால் தம்மையே தாம் இழப்பதற்கு சமமாகும் என அவர்கள் கருதுவது ஆகும். அந்த வகையில் தான் ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தத்தும் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்களை நினைவு கூறும் வகையிலான மரபுரிமைச் சொத்துக்களை தம உயிரினும் மேலாக மதித்து நடக்கிறார்கள் இவ் மரபுரிமைச் சொத்துக்களை சீரழிப்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும்.

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தமது மரபு ரிமை சின்னங்களை பற்றி பெருமை கொள்

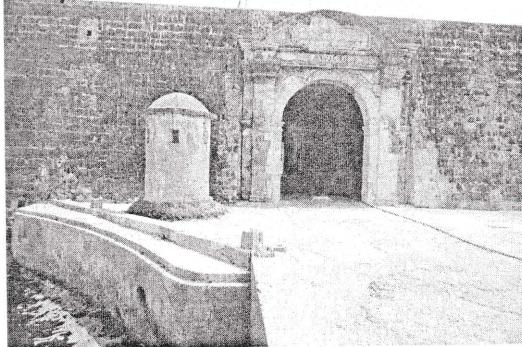
கிண்ணாந்துக்கணை பாதுகார்ப்பேஷன்

அ. மேரி டானியா
தரம் 10C

வார்கள். இதனால் உலகில் பெருமை வாய்ந்த மரபுரிமைச் சொத்துக்களை அறிவுதற்கும் அவற்றைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும் யுணெஸ்கோ என்ற அமைப்பு ஜக்கிய நாடுகள் சபையினால் உருவாக்கப் பட்டது. அதே போல் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மரபுரிமைச் சொத்துக்களை பாதுகாப்பதற்கு என அமைச்சு உள்ளது. அது நம் இலங்கைத் திருநாட்டிலும் பாரம்பரிய மரபுரிமைகள் அமைச்சு என்ற பெயரில் இயங்கி வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகும். நம் இலங்கைத் திருநாட்டில் குறிப்பாக காலிக்கோட்டை, ஒல்லாந் தர் கோட்டை, யாழ் பழைய பூங்கா, சங்கிலியன் சிலைதோட்டம், இராவணன் கோட்டை, சிங்கராஜவளம், யாழ் பொதுசன நூலகம், கந்தரோடையில் உள்ள பெளத்த விகாரை, சிகிரியா போன்ற மரபுரிமை சொத்துக்களாக உள்ளன. அவற்றில் தமிழர் பண்பாட்டையும் நாகரீகத் தையும் ஒரு சேர அமையப் பெற்ற யாழ்ப் பாணத்திலே பாரம்பரிய மரபுரிமைச் சின்னங்களாக யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, பழைய பூங்கா, சங்கிலியன் சிலைத் தோட்டம், அரண்மனை, யாழ் பொது நூலகம், கந்தரோடையில் உள்ள பெளத்த விகாரை காணப்படுகின்றன. இவை யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கு கிடைத்த அரிய பொக்கிழங்கள் இவை யாழ்ப்பாணத்தை மேலும் அழைப்புபவையாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவாக யாழ்ப்பாணம் வரும் உள்ளூர் வெளியூர் வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணி களால் இவ் மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன போர்த்துக்கேயர் தொடங்கி இப்போது இலங்கை இராணுவத்தின் கட்டு பாட்டில் இயங்கும் யாழ் கோட்டை (ஔல்லாந்தர் கோட்டை) என அழைக்கப்படும். இவ்மரபுரிமைச் சொத்து யாழ் மண்ணில் முதலிடம் பெறுகின்றது. வியக்கத்தக்க வகையில் இக்கோட்டை அமைந்துள்ளது. ஒரு கோட்டை எப்படி இருக்க வேண்டும் எப்படி இருந்தது என்பதற்கு இந்தக் கோட்டை ஒரு மிகச்சிறந்த உதாரணம். இல்லை பொக்கிழம் சுற்றிவர உறுதியான மதில்களால் சூழப்பட்டுள்ளது ஆழமான அகழிகள் காணப்படுகிறன. குறிப்பாக அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக செயற்பட்ட அரசியற் கைதிகள் தப்பித்துச் செல்லாமல் இருக்க இவ் அகழிகள் அமைக்கப்பட்டன. தப்பித்து செல்ல முனையும் அரசியல் கைதிகள் இவ் அகழியில் அகப்பட்டால் அந்தோ பரிதாபம் உயிரை இழக்க வேண்டியது தான். இவ்வாறு பல நுணுக்கங்கள் நிறைந்த இக்கோட்டையை பலர் கைப்பற்ற முனைந்தால் அது பல அழிவுகளை சுந்திக்க நேர்ந்தது.

இவ் அழிவுகளின் மத்தியிலும் யாழ் மக்களின் மனம் கவர்ந்த கோட்டையாக அது உள்ளது. அழிந்து போகும் பகுதிகளை விட்டு மிஞ்சிய பகுதிகளையேனும் பார்வையிட உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஆர்வம் காட்ட யாழ் மக்கள் அதை காக்க வேண்டும் என்றும் அக்கோட்டையை மீள் புனருத்தாரனம் செய்ய

நெதர்லாந்து அரசு முன்வந்தது. ஏனெனில் அக்கோட்டையை ஒல்லாந்தர் கோட்டை என அழைப்பதனையே யாழ்ப்பாண மக்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். எனவே அதற்குரிய நிதியை அப்போது ஒல்லாந்து என அழைக்கப்பட்ட நெதர்லாந்து நிதியுதவி வழங்கி அதைக் காக்க முன்வந்துள்ளது. இது உண்மையிலே ஒரு சிறந்த செயலாகும். அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ள மரபுரிமைச் சின்னங்களை பாதுகாக்க முன்வருதல் அவசியமாகும் அதை இந்த யாழ் கோட்டை விடயத்தில் நெதர்லாந்து அரசு செய்கின்ற உதவியை நன்றியோடு நினைவு கூரும் அதேவேளை இக்கோட்டையை பாதுகாக்க நாம் அனைவரும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

அடுத்து நம் யாழ்ப்பாண மண்ணில் பாரம் பரிய பண்பாட்டுச் சின்னமாக இடம் பெறுவது யாழ் பழைய பூங்காவாகும். இதனையொட்டிய வீதி பழைய பூங்கா வீதினைவும் அழைக்கப்படுகிறது. யாழ்பழைய பூங்காவானது இலங்கையை கடைசியாக ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலே மிக முக்கிய மான் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆங்கிலேயரின் உத்தி யோக பூர்வ வாசஸ்தலமாக இது இருந்துள்ளது. இன்று ஜனாதிபதியின் உத்தியோக பூர்வ வாசஸ்தலமாக அரசு மாளிகை உள்ளதைப் போல் அன்று பழைய பூங்கா இருந்தது. இது யாழ் செயலகத்திற்கு முன்னால் உள்ளது. பழைய பூங்காவினுள் அரசற்குரிய சுகல அமைப்பும் உள்ளன. இன்று வரைக்கும் இது யாழ் மக்களின் பூங்கா வாக இருந்து வருகின்றது. தற்போது யாழ் பழைய பூங்கா புனருத்தாரனம் செய்யப்பட்டு மக்களின் பாவனைக்காக விடப்பட்டுள்ளது.

சங்கிலியன் அரண்மனை வீரம் மிக்க தமிழ்மக்களின் மரபுரிமைச் சொத்தாகும். யாழ்ப்பாணத்தை கடைசியாக ஆண்ட வீரம் மிக்க மன்னான சங்கிலியன் அந்நிய நாட்டவரான போத்துக்கேயருக்கு எதிராக வீரத்துடன்

போராடிய மைந்தன். சங்கிலிய மன்னன் ஆட்சி க்கு வந்த முறை தவறாயினும் மிகச் சிறந்த மன்னன். அதனால் தான் தமிழக வரலாற்றில் கட்டப் பொம்மனுக்குரிய மதிப்பும் மரியாதையும் போன்று யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்த வரையில் சங்கிலிய மன்னனுக்கு எப்போதும் உண்டு அவன் வீர மரணம் அடைந்தாலும் அவனுடைய வீரம் ஒவ்வொரு யாழ்ப்பாணத்து தமிழன் இரத்தத்தில் கலந்துள்ளது. சங்கிலிய மன்னனின் புகழை நினைவு கூறும் வகையில் சங்கிலியன் சிலை மற்றும் சங்கிலியன் தோட்டம் என்பன தமிழர்களாகிய எமது பாரம்பரியச் சொத்து ஆகவே இச் சொத்தை பாதுகாக்க வேண்டியது நம் கடமையாகும்.

கந்தரோடையில் அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் கண் டுபிடிக் கப்பட்ட பெளத்த விகாரை பத்திரிப்புக்கள் ஓர் மரபுச் சொத்து ஆகும். இவை பெளத்த விகாரை என்ற காரணத்தினால் இவை சீங்கள் இனத்தின் அடையாளமாகக் கருதக் கூடாது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாணம் கந்தரோடையில் வாழ்ந்தது தமிழ் பெளத்தர்கள் ஆவர்கள் ஆகவே இவ் பெளத்த விகாரைகள் யாழ் மன்னின் பெருமைகளையும் குறிப்பாக தமிழர் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் தாங்கிய வையாக அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் தமிழராகிய எம்மைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மரபுரிமைச் சின்னமாகும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது இன முரண்பாட்டில் ஏரிந்து சாம்பலாகிப் போன யாழ் நூலகம் மீண்டும் பினிக்கல்

பறவைபோல் நம்முன் காட்சியளிக்கப்படுகிறது. அதனைக்காட்சிப் பொருளாக பார்க்காமல் பொக்கிழம் ஆக பாதுகாக்க நாம் அனைவரும் முன்வர வேண்டும்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் உரிய மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் பல உள்ளன. அவ்வாறே நம் யாழ் மன்னிற்கு மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் பல உள்ளன. மேலே குறிப்பிட்டவையை விட மேலும் பல மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் இருக்கலாம் ஆனால் அவை எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் மரபுரிமைச் சொத்துக்களைப் பற்றி பெருமை பேசும் நாம் அதனைப் பாதுகாக்கத் தவறி விடுகின்றோம். இது மிகவும் வேதனைக் குரிய ஒரு விடயம் ஆகும்.

ஒரு விடயத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாட்டின் இனத்தின் பண்பாட்டு கலாச்சார விழுமியங்களை எடுத்துக் காட்டுவதில் இவ் மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அவற்றை நாம் பாதுகாக்க தவறி விட்டாலோ நம் பண்பாட்டின் கலாச்சாரத்தினை இழந்துவிடுகின்றோம் என்பதனை நாம் உணர வேண்டும் அவ்வாறு உணராது போனால் நம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நம் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்துக்காட்டாமல் போய் விடுவோம். ஆகவே ஒரு இனத்தின் நாட்டின் பண்பாட்டு கலாசார அம்சங்களை வெளிப்படுத்தும் இந்த மரபுச் சொத்துக்களை அதற்கே உரிய தனித் தன்மை மாறாமல் அல்லது அதனை மாற்றாமல் உயிர் இருக்கும் வரைக்கும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று உறுதி கொள்வோம் அந்த உறுதி தனை நம் செயல்களின் மூலம் காட்டுவோம்.

குடும்பத்தினரின் உ

ஸ்ரோ-நவீனம்

தரம் 13 கலைப்பிரிவு II (2014)

தமிழ்காதவாக்கு தரும் உறுதி

ஐ.சகாய கமல்டா
தநு 12 கலைப்பிள்ளை II

செஞ்சொற் கவிகளால் செல்லையறும் தமிழை
விஞ்சு புகழ் எனாண்ட செல்லொழியாக்கியல்வரே
சங்கம் வளர்த்த சர்தனந் தமிழை
சர்தம் ஈழம் சரிதமாக்கியல்வரே
ஈர் வாழும் வரை புகழ் ஏர்மும் தமிழின்
சீர் பெற்ற புகழை உலகத்தியச் செய்தவரே

தேன் உதுரத்தமிழை எல்லோரும் அருந்தி
ஶாண்புரஸ்ஸேஸம் வழி அமைத்திரே
உலகத்தமிழன் ஒருவன் உள்ளவரை
விலகாத புகழ் எனாண்ட உத்தமரே
தமிழின் சிறஸ்புரைக்கும் கலைகள் ஈல உடைத்து
நீர் வளர்த்த தமிழை நாழும் வளர்ஸ்ஸோம்.

ஶோபனா

நகைமாடு

தங்கம் என்றால் தங்கம் தான். தங்க இப்பருசு
என்றும் ஈடு தினையற்ற ஸ்தாபனம் நம்பிக்கை நாடு
நன் மங்கையர் நாடும் இடம் 22 கரட்டில் தங்க நகைகள் புது
திசைன்களில் செய்யும் ஸ்தாபனம்

விஞம்பிய நிசைகளை
நுதிய முறையில்
22 கரட்டில் செய்து
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

யாழி பெரும் புகழுடன் புதுமைப் பொலிவடன்
இயங்கும் தங்க நகை மாளிகை

Shobana Jewellers

கலை 116V, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம். No.116V, K.F.S Road,
Jaffna.

T.P: 0212227614

சில்க்ஸ்

திருமண பட்டு சேலைகள்,

பட்டு வேட்டைகள்,

பஞ்சாபி வகைகள்,

ரெட்மோ ஆடைகள்

மற்றும் சிறுவர்களுக்கான

ஆடைகளை மனமிமயங்கும் விதத்தில்

உங்கள் மனதிற்கேற்ப வாங்க

சிறந்த கூபம்...

MATHU SILKS

No.105, Grand Bazaar,
Jaffna.

T.P: 0214917831

கல.105, ரெட்மோ வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கஷாங்கனி சென்றா

&

பிறின்டேர்ஸ்

எழில் சுகலவிதமான திருமண அறைப்பிதற்கள்,
பூபுனித நீராட்டுவிழா அறைப்பிதற்கள், கேக் பெட்டிகள்,
அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
என்பனவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

No.237, K.K.S.Road,
Jaffna.

கல.237, கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

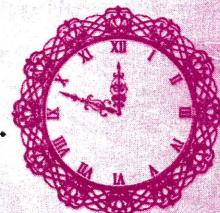
T.P: 021 222 7885, 0776031071

M.P. STYLE

Wrist Watch, Wall Clock,

Cosmetics & Electronic Items Etc

No.91, Kasthuriyar Road,
Jaffna

T.P: 0714242707

Sapanka

NAGAI MADAM

Sapanka Money
Pt Ex Change

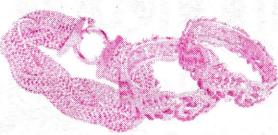

ஸ்ரீலங்கா

நூலை ஸ்ரீலங்கா

No.157/1, Kasthuriyar Road,
Jaffna.

தொ.பே: 021 2226972

ஓலிம்பியா ஸ்போர்ட்ஸ்

மெய்வல்லுநர் நிகழ்வுகளுக்குறிய தட்டு, குண்டு, ஈட்டி, அளவுநாடா, etc.
பாண்ட் வாத்தியக் கருவிகள், வெற்றிக்கேடுயங்கள், வெற்றிக்கிண்ணங்கள்,
பந்து வகைகள், Rackets

கிரிக்கெட் உபகரணங்கள், நீச்சல் உடைகள்-உபகரணங்கள்,
உடற்பயிற்சி சாதனங்கள் போன்றவற்றிற்கும் மெல்லஸ்,
அனிகளுக்கான Jersey வகைகள், T-Shirt வகைகள்
உங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒட்டிசெய்து பெற்றுக் கொள்ள

OLYMPIA SPORTS

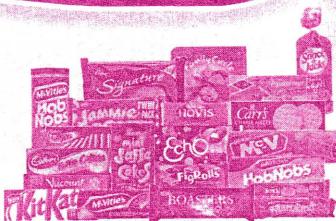
தில.6, ஜீர்மா பன்னிவாசல் லேன்,
கல்லூரியர் வீதி, யாழிப்பாணக்.

T.P: 021 2223490

Hotline: 0778060267

தாதன்

ஸ்ரோர்ஸ்

அன்றாட வீட்டுத் தேவைகளுக்கான பொருட்களை தரமான மற்றும் நியாயமான விலையில் பயற்றுக் கொள்ளலார்

இல.28, கிராஜேஞ்சிரூ வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 0770514281

சூலையால்கள்:-
ஞ.ஷட் திறில்லின்

ஏத்தனா ஸ்ரோர்ஸ்

Rathna Stoner

இல.287, பாங்குால் வீதி, யூழ்ப்பாணம்.

BRILLIANT

Photo Studio & Video

Album Makers
Excellence Professional
Photography,
Video Movi Making,
Digital Imaging,
Reproduction of old Photos.
And B/W To Colour.

No.360/7, Main Street,
Jaffna.
T.P: 0776161058
0212224681

NEW KAMAAL

CERAMICS

Whole sale & Ratail Dealers
in Lanka wall tiles, Lanka wall tiles,
Delinege interior decor,
Sanitary ware,
Bathroom Accessories,
Causeway paints,
CIC Paints,
S-Lon PVC Pipes & Fittings.

No.37, Stanley Road, Jaffna.
T.P: 021 2222085, 021 2229305
Fax: 021 222 4544
Email: newkamaalceramics@gmail.com

Gnanams Hotel

(pvt) Ltd.

Comfortable A/C Rooms,
Multi Cuisine Restaurant,
Bar,
Wedding Hall
&
Conference Hall

No.299,301, Clock Tower Road, Jaffna, Sri Lanka.
Tel: +94 212220630-3 Fax: +94 212220631

e-mail: gnanamshotel@gmail.com

V.K.Rajaratnam

Accredited Dealers for:

National Television,
V.C.D, D.V.D, Radios, Cassettes,

Electrical & Electronic Items

and all Accessories
Repairs a Speciality

No.2c, Stanley Road,
Jaffna.

T.P: 021 222 2056

காந்தோ

வைத்தியசாலை

(சென் ஹாக் மெதானத்திற்கு முன்பாக)

யாழ் ஸாதனா வைத்தியசாலை பிரபஸ வைத்தியர்

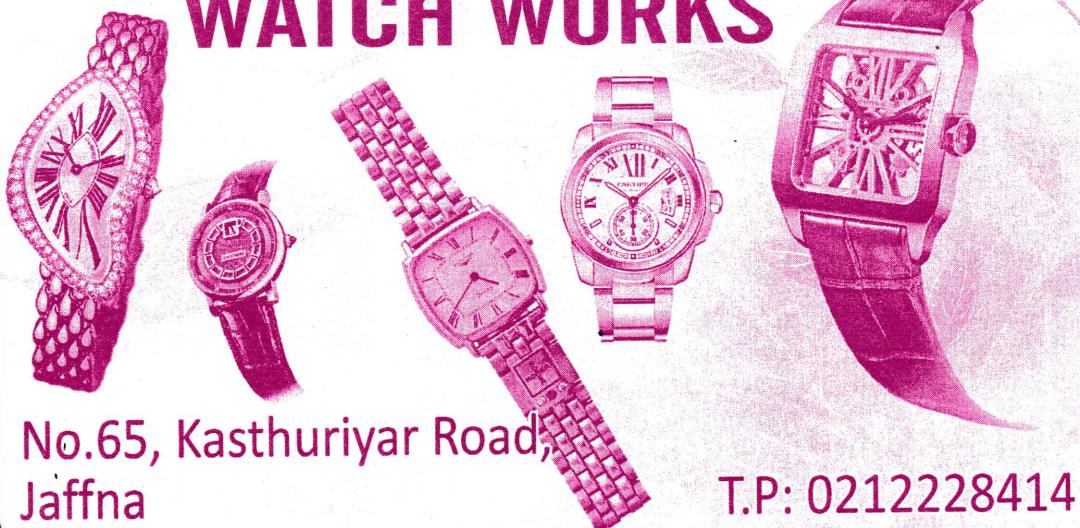
Dr. அபிநாத் குஞ்சி,
MBBS, Sri Lanka.

கீ.45, பாக்லூஸ்,
றங்கிளிமசன்,
கருநகர்.

தொ.பே: 0773039606

EVEREST

WATCH WORKS

No.65, Kasthuriyar Road,
Jaffna

T.P: 0212228414

NEW ARUL MURUGAN

Jewellery

ஒப்பான நகைகள் உத்தரவாதத்துடன்
குறித்த தவணையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

அழகிய தங்க நகைகள் என்றால்
நீங்கள் நாட வேண்டிய ஒன்றே மீண்டும்

கடற்கரை வீதி, குருநகர்.

தொ.ஞோ: 0776752564

நியூ அருள்முருகன் நகைமாடம்

தக்டிகா

வெல்லிஸ் வெக்ஸ்

கௌரி கோட்டை, கேர் மற்றும் கிரும்புத் தளபாடங்கள்
ஏந்தும் நூர்த்தயாக குற்ற தவணையில்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

No.119, Vembadi Road,
Jaffna

T.P: 0779475996

MEKA MART

LOVE BRANDS LOVE VALUE

மெகா மார்ட்

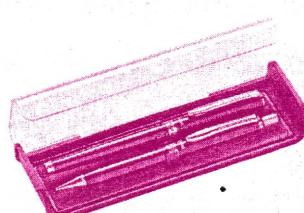
#75, Power House Road,
Jaffna.

T.P: 021 2229798
Mobile: 0772936536

Aseer Vaniga Nilaiyam

Paper, Stationery,
Exercise Books and Wedding Cards.

No.202A, K.K.S. Road,
Jaffna, Sri Lanka.

T.P & Fax: 021 222 2842
Mobile: 0777721740
Rec: 0214590151

SINGER PLUS

No.01, Stanly Road,

Jaffna.

e-mail: jaffna@singersl.com

T.P: 021 2225408,

0773910445

SINGER (SRI LANKA) PLC.

No.80, Nawam Mawatha

Colombo - 02 Sri Lanka.

T.P: 0112316316 Fax: 0112423542

Web Site: www.singersl.com

நியு

ஜெயலக்ஷ்மி

பிரக்ஸ்ரைஸ்

மங்கையர் மனங்கவர்ந்திடும்

தாழான ஆடைகளை

உங்கள் எண்ணம் பொல் தெரிவு செய்திடு

நீங்கள் நாட வேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

JEYALAKSMIY TEXTILES

கில்.16A, நுவன சூதா ஸெல்லாடு,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 0779353100

මුල් සිද්ධාන්

ඉස්රියුටරේස්

All Ceylon Distributors

Importers of books,

Magazines,

Agriculture Equipments,

all kinds of Stationery,

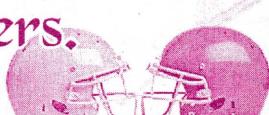
All kinds of Paper Items,

Chemicals,

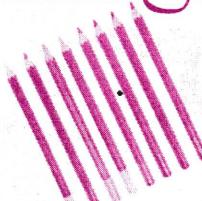
Sports Goods,

Office Equipment etc.,

and Government Suppliers.

No.212, K.K.S. Road,
Jaffna.

T.P: 021 222 5542
021 5671527

E.mail: acdil@ymail.com Fax: 021 2227983

MATHE
COLOURS

மாதி மாதி நூல்கள்

பூங்கள் வில்லைகளில் நடையே இருக்கும் யங்களை மாறந்திருவிடக்கூடு...

திருமண அமைப்பிதழ் காட்சியமைப்பு

WEDDING CARD SHOWROOM

15/2, முருகேசர் லேஸன், முத்தினைரச்சந்தி, நல்லூர்.

Tel: 021 2229285, 0777 222524

web : www.mathicolours.com

Northern Office Automation

Dealers for office equipments with technical support

All type of
Colour and black & White
printing solution

T.P: 021 222 0512
Fax: 021 222 0512
Mobile: 0773475220
e-mail: noajaffna@gmail.com

யோப்பிரபா

ஸ்ட்ரா

வெல்டின் வேக் சொப்

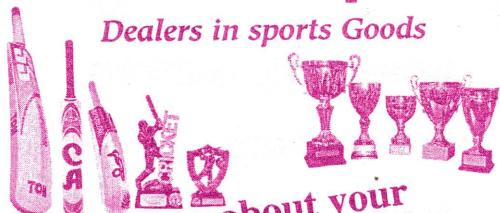

கில.34, பற்றிக்கீல் தொட்டி,
ஸ்ரீகிளைச்சன் குருநகர்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே:
0776333228

A.S.P Enterprises

Dealers in sports Goods

We concern about your
best performance and fitness

Purchase the best items in
cheap rates

No.360/9, Catholic Press Complex
Main Street, Jaffna.

T.P: 0212219849

Hotline: 0776079352

எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழென
 தரணியெல்லாம்திகழவும்
 ஈழத்தமிழர் ஏழிச்சியடன் வாழவும்,
 நெந்த தமிழ்த்தின விழா
 சிறக்கவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

48, சென் பற்றிக்ஸ் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.
 0776450292

கெளரவு அ.பரஞ்சோதி J.P
 மாகாண சபை உறுப்பினர்
 வடக்கு மாகாணம்.

நன்றகள்

கலைத்தளிர் தளிர்க்க
 ஆசி தந்தோர்
 ஆக்கம் தந்தோர்
 அச்சருத்தந்தோர்
 அன்பளிப்பு விளம்பாம் தந்தோர்
 அனைவருக்கும் நன்றிகள்.

யுத்தமிழ் மன்றம்
 யாதிருக்குமும்ப் கன்னியர் மடம்.

முத்தமிழ் விழா - 2012

